

- מירצגת את היצרנים המובילים בשוק-תדיראן ואחרים. •יעוץ מקצועי לבחירה והתקנה לכל סוגי המזגנים אחריות נוספת לכל מזגן.
- . לפני שאתה מחליט-קבל הסבר מקצועי מה מסתתר מאחורי כל יצרן ומזגן, שלא תופתע לאחר מכן

תיאנאנים. מולון:מויסט בית המדגן אל בית ביתונגעתיים. בית ביתונגעתיים.

STANGER TO A STANG הלבשה עליונה ותחתונה חנוכיות נעליים ונעלי ספורט גרביים וגרבונים

צעצועים

משחקים

MARKS & SPENCER Settlichael כולל מוצרי האיכות לכל הוצרי האיכות

יום שלישי 29.11.88		יום שני 28.11.88	יום ראשון 27.11.88	
20%	נעליים לגברים	חולצות מוס מולה לנשים גברים וילדים	מכנסיים אכול גיוס לפעה לנשים ולגברים לאכולל גיוס	

אביזרי אופנה תיקים-חגורות-צעיפים-עניבות-מטריות לנשים גברים וילדים

נעלי ספורט (תוצרת קוריאה)

שרות ללקוחות המשביר לצרכן קניה באשראי עד 12 תשלומים פרטים בבתי הכל-בו

פחות מ-\$1000 מספיק!

כן. מהיום חופשת סקי בשוויצריה זה לא ענין לעשירים בלבד. סוויסאיר מביאה לך אָת שוויצרית היפה, תנוף המדהים והאויר הנפלא במחירים שאינם באויר. לכבוד סוויסאיר לדוגמא: טיסה + 6 לילות במלון מובחר + חצי פנסיון + 5 שיעורים בביים לספי לדוגמא: טיסה + 6 לילות במלון מובחר + חצי פנסיון + 5 שיעורים בבי"ם לסקי וחכל במחות מ־\$1000. באמת פנטסקי! ואם אתה לא יודע לגלוש נלמד אותך בקורס מיוחד, אחריו גם אתה תחליק כמו שוויצרי. חופשת סקי תורפית שם בשוויצריה. מח כבר לא כתבו עליה. אין צורך לחזור שוב על מאות ההצעות בעשרות בעשרות האתרים. בוא תרכיב לעצמך את תחופשה המתאימה לך ולכיסך. החורף הצטרף אל החלום השוויצרי של סוויסאיר.

בקש את חוברת פנטסקי במשרדי הנסיעות ובסניפי סוויסאיר או שלח תתלוש.

נא שלחו אלי בחקדם האפשרי את

swissair ...

ם 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב" This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

> שנאת אחים לוי יצחק הירושלמי

אין דיאטות שמחות יעל פרמלמר

גשר על מים חרדים סימה קרמון

ן ארץ החלומות של רנדי יהונתן גפן

לכן שהוא לכן ושחור שהוא לכן **23** ישראל עשהאל

ריגול. עסק משפחתי גר שמרון

שטח פרטי, ארם נורית נרצקי

משחק מוות אבי שרגנשטרן זרוני סופר

לאכול בחוץ

ורק הנסיך נשאר צפרדע יהוריה הנוך

שיפודים

טאיר עוזיאל חיים ואוהכים תמר אבידר

דורוסקופ רות אלי

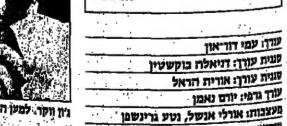
מעריב לילדים 45

מודעות: אורי דגן

גשערו חזמר אדם וידידים. כתברו בעמוד 30. צילוט השער: שמואל רחמני.

התנצלות

לפי פסק דינו של בית־המשפט המחוזי בירושלים בת.א. 1935/86 מערכת מעריב מתנצלת בזה על לשון הרע שהוציאה על עו"ד בניהו חובב מרושלים בכתבה על עיסקאות טיעון. שפורסמה ביום 31.10.86. המערכת

emilione Petitistvan i Landide

מערכת הבחירות הסתיימה, אבל המלחמה לא תמה. בשום מקום בארץ א_{ממה הזו} עזה, מרה ורוויית שנאה כמו בין המחנות היריבים ברחוב החרדי. באווירה של פחד ואיומים נמשכות השמצות הדדיות על אדמו"רים ורבנים וראשי־ישיבות ונזרע אוֹלְרְחַשׁונות. אפילו שידוכים שהוסכם עליהם לפני הבחירות — מתבטלים. השנאה מגביהה חומות, יוצרת תהומות, קורעת משפחות, הופכת ידידים לאויבים, משפיעה על כל תחומי החול מוך המחנות היריבים מסכימים שהחילונים, אפילו בעור אלף שנה. לא יידעו לשנוא את החרדים ככי שהחרולים לשמא אלה את אלה.

חילונים – אפילו כעוד אלף שנה לא ידעו ולא ילמרו לשנוא את התרדים כפי שאנשי המחנות השנאה העזה באה לידי כיטוי בדברים שבעל־פה החרדים שונאים אלה את אלה. התרשמות זאת הפרטיים והציבוריים. שנוצרה אצלי לאחר שעשיתי כימים אלה במחיצתם של חרדים, חסידים מחצרות שונות ומתנגרים מורמים שונים, העליתי כשיחה עם אחר שאני מכיר משנות ילדות, מצאתי אותו כמצב־רוח מגדולי ראשי־הישיבות, פניו התפרפמו לרגע ואחר הרהור שהסגיר את לכטיו, אמר: "אולי אתה מגוים, והליט פנין.

אכל יש שנאה גרולה, בעוונותינו הרכים". בעוונות כוי במיוחר?

וגות רבים ובעוונותיהם של רבים, אכל לא נרבה דכרים על כד, שמא חלילה נחטא כלשון חרע", חצרות זה עכשיו יצא ממני יהודי מכוכר, ירא שמיים זכות להשתרך רק עם מי שלפחות אינם הולכים השיב ראשיהישיבה כעצב, בניגון דיכור של שיעור בסוגיה סבוכה בתלמוד.

ראש הישיבה אינו רוצה להרכות רברים. אכל בחור מופלא, ברחורה אמיתי, עילוי שבעילוי. סיפר לי ברתוב החרדי – בירושלים ובבני־ברק, וגם בדיכוזים האיש שבומן האתרון דובר על שירוך פוב לנכוי עם וצרויים בערים ובכפרים אחרים – מרבים אנשי המחנה בתו של אחד מבעלייהבתים החשובים. הסבא ובתו, אם האחר ועסקנין לשפוך קיתונות של שיטנה על אנשי המחנת האתר וראשיו. והשנאת הזאת וורעת ארם של בשכחה, והיא כת ישראל כשרה ובעלת מירות שובות. תשרגות, מגבוהה חומות, יוצרת תהומות, קודעת בימים הקרובים אמור היה כן חישיבה להיפגש עם משפחות הופכח חברים ירידים משכבר

Hisesio 6

כמעט על פני כל שרות הפעולה של החרדים לגוניהם. מהשרכן שיודיע לסבא של בן־הישיבה, כי השירוך פסול בעיניהם ואל יטרח החתן המיועד לכוא ולראות ובכתב ומשפיעה גם על מציאות היום־יום של החיים את הכלה המיוערת. ומרוע בן־הישיבה פסול לשירוך: רק בגלל המחלוקת הנוראה של הבחירות. ההורים שלה שייכים למחנה חרדי שהוא ביריבות עם המחנה שאליו שייכים הסבא והאמא של בך הישיבה. עד כדי

. קורר. האיש, תמיר געים הליכות, מאיר פנים ושלו, כך מידרדרים העניינים. זה חילול חשם. אש המחלוקת היה נסער. "מעשה נורא, מעשה נורא..." - ליחשש משחיתה מירות טובות והרכה חלקות שובות." ברחוב התרדי נלחשות שמועות על כיטול כמה וכמה שירוכים בגלל היריבויות והשנאות שנוצרו סביב הגלגל חוור לאחור", נאנה. "שוב מלחמות בין

המחשה: כביקורי במעונו של ראשישיבה אחר,

ותלמיר־חכם. אתה יודע איך זה אצלנו בעניין

שירוכים. ובכן, יש לו נכר שהתייתם בגיל ילרות,

הבחור, כבר נפגשו עם הורי העלמה שהכל מדברים

חעלמה בכית הוריה. נראה חיה כאילו העניין ייגמר.

איזה מנשח נוראז

הבחירות. "אנחנו הולכים בררכי רבותינו, ויש לנו בניגוד לדרכי רבותינו". אומר אברד מישיבת "שפת אמת", ומוסיף: "חסיר גור ישתדל לשרך את כנו ואת בתו למשפחה חסידית של חיויניק, או חביד, אבל לא למי שהולכים בניגוד לדעת רבותינו". דברים דומים, בכיוון הפוך, שמעתי גם ממי חסירים נלהכים של ראש זוים המתנגרים הרב אלעור מנחם שך.

"אצלנו לא היתה מערכת בחירות, אלא מלחמת בחירות", אומר ו" עקיבא, הנושא בנופו ובנפשו את לאויבים בנמש, מהליקה אש מהלוקת המתפשטת בכי טוב. אך ברגע האחרון ביקשו הורי העלמה למד אצל הרב שך בישיבת פוניבו ומעל בשביל רגל כאב הקרע שנוצר במשפחתו בגלל הבחירות. "בני

מעלים או הדברים ברצינות עד לכאב ולהשפלח". ועד המחשה: על הלוח כבית המדרש של חסידי גד ניוושלים. השובי מיל שים, השוכן מול מחנה שנלר, הורבקה – מלוכאוויץ'. יש גם כתובות אחרות, נ

כאשר בידי החררים! לתחנותיהם יהיו יותר עמדות מח, תקציבים ושטחי־פעולה, הקנאה עלולה לגדול, המחלוקת – להעמיק".

הוה, ותני היה פעיל ב'אגודה ישראל" – ומאן יש חסידי בעלו. כל חסיד נתבקש "לעשות חשבון כמה סתו בין שתי המשפונת. לפני שבועיים נולד כן אצל כספים נכנסים לקופת בעלו באמצעות המקווה". מי תעי לא בא ליברית' של והרך הגולד. הלב כואב. ומדוע מתבקשים חסידי גור "להחרים" את המקווה של צ' פשודל להחגבר ועושה מאמצים לפיים ביניהם. בעלה משום שבהזירות אלו תמכה בעלו, לפי הוראת אתי סובלת מזה יותר ממני. שם, למעלה, יסתדרו הרבי, בידגל התורה" של הרב שך ולא כ"אגורת נינים גם בכנסת ובממשלה וגם יגיעו להבנה ישראל". בעיני גור זה המא גרול – והנסיון להכות פלוקה כספים בין המוסדות. אבל הילדים הם תמימים בכים החצר הבעלוית על ירי החרמת המקווה הוא

עונש.

"ההשמצות בעיקרן מופנות כלפי הרב שך והרבי לצד הבחירות לכנסת – מודעה בכתבייד שבה לרוגמהו בירושלים מצויים שני גאונים שכמעט כל ופינה הבחירות לכנסת – מודעה בכתבייד שבה וקאם החסורים שלא לפקוד עוד את המקווה של הציבור התרוי מכיר בהם כפוסקי־הרווי הרב יוסף שלום אלישיב (כעבר חבר בית־הדין הרבני הגדול ולאתר שהתמטרן עוד בתקופת הרב גורן, אינו נושא בשום תפקיר ובשום תואר רשמי), והרב שלמה זלמן אורבך. הראשון - התנו של הרב אריה לוין ז"ל (רב האסירים) והותנו של הרב קנבסקי מכני־ברק – מתגורר ברירה צנועה בסמוך למאודשערים, חשני, ראש ישיבה, נולר וגר בשכונת שערי חמר. כל ימידם הקפירו חשביים שלא להתערב בפוליטיקה. בכחירות האחרונות נענה הרב אלישיב לבקשת חרב שך חשונתר בכנס מפעם "דגל החורה". הרב אורבר שמר

על נייטראליות ומהלכות שמועות שונות על הצבעתו. בחוגים החרדים יש שאינם מוכנים לסלות להרב אלישיב על חטא השתחפותו בכנס הבחירות. אף על פי שלא הורה לתלמיריו בעד איון רשימה להצביע והשאיר את העניין להכרעתו של כל אחר – ככך נמצאו לשונות רעות ששילחו, בחשאי ובעילום שם, חיצים לעכרו. אכל במקרה זה בעשתה פעולה מהירה ונמרצת להשתים את המלעיזים. חוגים רחכים מאוד מבקשים לשמור על ככורו ועל מעמרו מכל משמר. רואים בו מועמד טבעי קהיות – בכוא היום הרוחני של הרב שך, וכגלל היותו רורף שלום תולים תקוות שהוא יותר עם זרב אורבך יחוירו את האחרות בין כל חוני החררים, ליטאים וחסירים.

כשם שמקרה זה, שנסתיים בכי טוב, הוא יוצארופן – כך התקוות הן רק לעתיר הרחוק, בינתיים השנאה בין מחנות החרדים עוה ומטרידה ראשרישיבות ואנשי־ציבור. ראש ישיבה חשוכה אומר: "גרולי התורה והמשטיעים הרוחניים חייכים לצאת בגלוי ובחריפות נגד השנאה הזאת. אנחנו הולכים לאורו של החמץ חיים/, ר' ישראל מאיר הכום מרארין (המשך בעמוד חבא)

7 4126210

המיטה האמריקאית המשך לשושלת ההצלחה של מזרוני קינג קויל.

להשינ ברשת חנויות עמינה: ברשתות השיווק הגדולות ובחנויות רחיטים מובשות.

חרב יוסף שלום אלישיב (צילום: אסף קוטין), נחשב כמועמד טבעי לחיות – בבוא חיום – יוושו תרוחני של תרב שך. מימין, בכרוז: "תפט"א מצאה איות פתח לתתגנב בתוך אחלי תורה ולגרום לביטול תורת... ע"י שיחות ודיבורים בטלים בעניין הבתירות".

היהרות החררית. צריך לקדיע קריעה אברך בינ שמעתם על הרוטאציה תחרשהו תחיה רוטאציה ב"התגלות" ומשיחיתו. בין שני ארמו"רים -שנתיים הרכי מלוכאוויץ' ושגתיים הרכי מגור.

כמח מהמסובים פרצו בצחוק. איש חתינוך קפץ שיחות רומות, אגב, נערכות במקומות אחרים – ממקומו כמי שהכישו נחש. "זה עובר כל גבולו כן מחגכים אתכם? אוי לכם ואכוי למתנכיכם!" – הודעק ועזב את המקום.

אברך ג׳ו מאימתי הרכי מלוכאוויץ' הוא "אנחת ישראל"ו הרי כל חשנים פעל בגר החיגוך העצמאי. וצא הלך לממ"ד (ממלכתידתי). הוא יושב בכווקליו ויגיד לגו מה לעשות כאן

איש עסקים ביו מה שנכון נכון. "אגורת ישראל" האמיתית הלכה לאיכור. "מועצת גדולי התורה" איברה הרבה מכוחה. הרבי יכוון את העניינים

האחרים המשיכו.

סוחר זעיר בגיל מתקדם נכנס לתוך דבריהם ופסק מעין פסוק של בריחותא: אצל האמריקנים היו בחירות ויש לָהם כוש – אצלנו יש בוְשה

שהמחלוקת ביניהם בענייני חצרות ופוליטיקה תריבה ביותר, ניהלו את הביזנס באווירה טובה, כשהם נעורים בעורכי־דין לאו דווקא חרדים, ואפילו חילונים. לשו משותפת כביונס – ולשון יריבות כפוליטיקה. פגשתי כמה חבורות של בני־ישיכות שלא בשעת

ראוי לציין שאנשי העסקים שבחבורה, אלה

הלימוד ושמעתי קטעי שיחות בינם לבין עצמם. הם הורו כי הם מרכים לעסוק כנושא זה. למהז כי "הנושא מטריד ומעסיק אותנו", אמר אחד מלומדי ישיבת גוו "שפת אמת". כשאתה פוגש אותם כקבוצה – לשונם מתונה, לעתים גם חלקלקה. לא יוציאו מלה רעה על מחנות יריכים. אך כאשר הפנישה היא כארבע עיניים - הלשון משתחרות ומתפלפלת. אש וגופרית. לאד שיחות כלליות, לא מתוכננות, עם כמה קבוצות קטנות של בנרישיבות - חשתי במעקב. בפינת רחוב הפתיו לי אחר מהחבורה שביקש לדבר אתי ביחידות כדי "לא לעורר רושם מסולף כאילו הכל שפיר". במקום אוד אוב לי אכרך – נשוי ואב לשלושה – כרי ילספר לי את האמת". והאמת, כלשונו, ש"המצב המור ויש שטנה נוראה", ובעור הוא מקונן על השטנה פרה והוסיף (ממשך בעמוד (4)

המלים ללא מעצורים. אצל שולחן אחר שחחו, וסערו, אנשי־עסקים חרדים מזרמים שונים ומנוגרים. לאחר שגמרו את הביזנס החליפו כיניהם רברים – גם בלשון בוטה – על העניינים הפוליטיים.

באמת, רק ה' ירחם. קריאה נרגשת ראשונה בחצרות בתייכנסת, במבואות לישיבות, במקוואות, לעקירת השנאה ולהשרשת אהכת ישראל יצאה בתוריו במרפאה, בחנויות ספרים, ליד דוכני הקסטות

אברך אני מה רוצה שרו

אישרתינוך: דוך ארץו כלי תוצסהו תגיד לפחות

אברך בינ איוה אליליות יש אצל הרב שךו הרבי

איש־עסקים: זו עזות פנים! אתה ושכמותך

איש חינוך ביו מה שעשה חרב שך הוא פשע. אברך ביו אלה שבונים מוסרות לא רואנים לכלל

איש עסקים (מחסידי ר' אהרל'ה, שהם, כינטורי הסמאות"): הוכנסו הרבה דברים פסולים להיכל

"אנו נהנים היום מיתרון על החילונים, הם אולי יודעים עלינו משהו, אבל לא מכירים אותנו. אנחנו מכירים אותם היום מכל צדריהם".

תורה תורה חגרי שק

יניים ני יבונה אביני נישקע קרו אע נישים אופהי בונוע הינתב בעובע בל אמן

חנאנטים ונאנקים

(חמשך מהעמוד הקודם)

זכר צדיק לכרכה. והרי הוא השאיר לנו ככתובים: 'אסילו איש אחר בחמא אחר יכול להכריע עצמו וכל העולם לכף תובה חלילה, וכל שכן כאשר היצר הרע מתגבר להחטיא כמה אלפים כישראל בעוון לשון הרע ומחלוקת וחילול ה', מי יודע מה יוכל להיוולד מזה.

מעיר הקורש בני־ברק. בכרוז שפירסמו כימים והגרעינים. אלה 17 (כמניין סוכ) רבנים ואכות בתידין, מתנגדים וחסידים, נאמר כין השאר: "... מה היה לנו רבישיח ספונטאני בין חרדים – בתוכם אברכים, נפרצו גוררים, איש כרעתו ישלה הציו ויד איש באחיו אנשים העוסקים כחינוך (העצמאי, כמובן), ואגשי בגלוי ובסתר, מגלים מידות רעות שכלב ועוברים על עסקים. חלק מאמרות השפר רשמתי מלה במלה: שבלכ הכתוב מרכר, לבר חומר האיסור של חילול השם ר"ל ועל אחת כמה וכמה להזיק חברו בגופו או הרב שך. בממונו. (וכהרגשה) להט חרב שנאת אחים מתושכת אסילו בבתי כנסיות, במוסרות חינוך ותשביר הוא אליליות וסתימות. ומשתתת לב הילדים בשנאת ורריסות, מעוות לא יוכל ליתקן... אנחנו פונים במיוחד למלמרים, מורים היושר בברוקלין הוא כולו משיחיות שקר. הוא מנהיג ומורות, להשתרל להחדיר אהכת ישראל בתלמירים כת משחתת. כולם, להרכות ללמר ולהקפיד בזה, כי היא מצווה". בין התתומים הרכנים שמואל הלוי וואזגר (אכ"ד ור"מ מחללים שם שמים: זכרון מאיר), משה יהודא לייב לנדא (רכ אב"ד רבני ברקו, נסים קרליץ ורב אב"ר רמת אהרן), שלמה הוא פילג את היהדות החרדית. זילברשטיין (רכ וחסירי גור כבני ברק) ואחרים.

הסריאה הגרגשת מהדהדת – ועדיין לא נקלטה הציבור, אלא כל אחר דואג קודם כל ל'מיר' (באיריש: בחוגים הרחבים. שנאה, כאש, מתפשטת במהירות, לעצמו. וגעקרת באיטיות, אם בכלל. כל עוד לא יאמרו את דברם הברור בעלי הסמכות העליונה – הארמו רים קרתא", אינם משתתפים בבחירות בחוראת הרבי: מגור ומלובאוויץ', דרב עובדיה יוסף והרב אלעזר "יהודי המאמין כתורה אינו משתתף כבחירות מנחם שך – לא תיכבש השנאה.

וכינתיים – ברתוב החרדי מוסיפות הלשוגות

הרעות להשתלה. אנשים שונים - פעילים ואוהרים פאסיוויים, עמך" ואנשי־עסקים – מרכרים סרה כמחנה זה או אחר כלי לכחור במלים. מסכיב לשולחנות במסעדה הצפחונית של גרליץ כשכונת גאולה, שאליה צמודה קונדישוריה המושכת קהל חרדים מכל הורמים וגם חילונים שבאים משכונות הררום, עדיין מחגולות שיחות על המלחמת שלפני הבחירות ולאחריהן. כטוב לבם של הסוערים במאכלים ובמשקאות בשפכות

(המשך מהעמוד הקודם)

מרעלים. יש כו משהו, בספר הזה, שגורם ללכת אחריו, להאמין בו עד הסוף. אני מכירה עשרות (אין כאן גוזמה) אנשים, שמנסים ככר תודשים ארוכים להתאים

רות קרייצר־רכיב, ריאטנית מוסמכת שלא מכבר הוציאה ספר בשם "התיאוריה והקלוריה", לא נמנית על מעריציהם הרכים של בני הזוג ריאמונד. כך גם שתי דיאטניות מוסמכות אחרות שביקשו שלא להזרהות. לא נוח להן, אמרו, להעביר ביסורת. רות קרייצר טוענת שמרובר בסיפור אופנתי שאין לו כל ביסוס מרעי, והרבה דכרים כו מצוצים מהאצכע.

ספר הוה נותן לרוצים לרזות פילוסופיה להיאחז כה וגם תחושה שהם מכינים מה עומד מאחורי הפילוסופיה הזו. הוא נותן להם ידע, ולמרות שהידע הזה אינו נכון,

יכך, למשל, ההתנגרות הטוטאלית שלהם למאכלי חלכ. מלבר לאותם בני־ארם מאוד מסויימים שקיבתם אינה מסוגלת לעכל מאכלי חלב, איפה הוכח שוה מזיקו מרוכר כמרכיב תזונתי חשוב ועשיר מו המעלה הראשונה, שמכיל חלבונים וסוכרים הכרחיים. הימנעות מאכילת מוצרי חלב לאורך זמן עלולו לגרום לנוקים בריאותיים בלתי־הפיכים. בריאטה של 'רוח לתמיר' חסרים מיגרלים ומסרים ויטמינים

"עוד טעות עקרונית שלהם, שעליה מבוסס חלק נכבר מן השיטה, היא טענתם שתהליך העיכול בגופנו מתחלק לפי שעות היממה. זה פשוט מצוך מן האצבע. לא קיים רבר כזה בגוף. כל מוון שנכנס למעיים נעכל וֹנָספגַ תוך פרק זמן מסויים, ואין שעות מיוחרות לתהליך הוה. זה קורה כצורה זהה ככל שעות היממה. לא קיימת מחזוריות של עיכול וספיגה, וזה ברוק ער

ובכל זאת יש הרבה אנשים שתחלימו ללכת על השיבוה של הזוג דיאמונד וירדו יסה מאוד. איך את מסבירה את זה?

משטר של דיאטה, ולא משנה איזו דיאטה, הם מיד מקטינים את כמות המזון שהם אוכלים. אנשים משמינים כררך־כלל רק כגלל מה שהם אוכלים כין הארוחות. אני שומעת הרבה עציינסים שמספרים איך חבריהם הרזים אוכלים המון בארוחה ולא משמינים. אחר ההברלים המרכויים בין רזים לשמנים נעוץ בכך שאנשים רוים לא חוטפים כין הארוחות. אין להם צורך כזה. ארוחת צהרים מלאה, גדולה ומשכיעה, שמכילה כשר או דגים, פחמימות, ירקות מבושלים וחיים, יכולה להסתכם ב־400 קלוריות, ואפילו פתות. מרוסת עונה אוֹת שתוטפים כין הארותות יכולה להכיל לברה 500. קלוריות. ה'חמיפה' הוו היא כין הסיבות המרכזיות להשמנה

ברגע שנכנסים למשטר דיאטה אוכלים בארוחות, ומורידים את כל חרברים המשמינים:

Blacalo 12

את תייהם לכתוב בספר.

הוא גורם להם לחשוב שהם יודעים. ה'קונסיומר־רפורט' האמריקני, עתון הצרכנות הפופולרי והאמין, הכתיר את הדיאטה הזו כ'דיאטה הגרועה כיותר של השנה', ונימק את החלטתו ב'השתוללות של מימצאים כלתי נכונים' שיש בספר שיכולים – בנסיבות מסויימות – אפילו לגרום נזק. בכשרון כתיכה בלתי רגיל הצליחו בני הזוג דיאמונד למכור לאנשים ריאטה שחסרים בה מרכיבים תזונתיינ

"ולגבי הגישה של הפרדת מזונות: כמשך השנים קמו הרבה תיאוריות שדיברו על הפרדת מזונות כבסים להרזיה ולכריאות. במחקרים שנעשו הוכח כמפורש שמיצי העיכול מופרשים בהתאם למזונות שנכנסים למעיים. הם מופרשים מן הלבלב, ואין אנזים אחר שמופרש מפריע לאחר להיות מופרש אף הוא. לכן אין שום צורך כהפרדה כין סוג מזון אתר לשני. ויש בתיאוריה שלהם גם אכסורדים: הם, למשל, מאוד ממליצים על קטניות. קטניות מורכבות מחמישים אחוז פחמימות וחמישים אחוז חלבונים. אז אימה כאן ההפרדהז הרי לרכריהם, כדי לעכל קטניות צריכים להיות מופרשים שני אנוימים".

ברגע שאנשים מחליטים שהם נכנסים לאיזשהו

כמה עצות: עם ירקות, כלי לחם

מת עצות קטנות, מועילות ולא יקרות, איך בכל זאת לשמור על דיאטח מבלי 🖛 להישבר סופית. העצות ניתנו לי על-ידי רות קרייצר-רביב, ולמרות שהו מותאמות לי באופן אישי, נדמה שגם אחרים יכולים להנות מהן:

מי שרעב מאוד בערב וסתם סלט ירקות לא יעלה חיוך על פניו, יכול לפתוח קופסת פיטריות, לטגן קצה על טפלון עם בצל ירוק, להוסיף לזה ביצה אחת ושני ולבונים – ולחנות. אם הוא יגמור את המנה הדיאטטית הזו ועוד יישאר רעב – יש ו בעיה אמיחית. הכמות – אדירת.

מי שהוקף אותו הרעב אחרי תצהרים ויש חשש שכל הדיאטה תחפספס לו. טוב יעשה אם יבשל לעצמו במינימום מאמץ דיסת קווקר: חצי כוס חלב רוה, חצי כוס מים, שלוש כפות קווקר (מן הקופסה ועליה ציור האיש בעל חכובע הרחב), וסוכרוית. אפשר לתוסיף קינמון. טעים וסותם את המאבון להרבה זמן.

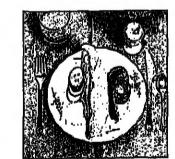
תמיד להשאיר בהישג יד שתיה מוכנה: תה נמס, לימוגדה מלימון וסוכרזית, זה טוב לרגעי משבר וגם עושה נפלאות לעוד הפנים ולעוד כמה איברים חיוניים בנוף. זכרו תמיד שבפרוסת לחם אחת יש רק שבעים קלוריות. פחוה מאשר בגביע לבן. אם לוקחים לחם מקמה מלא, זה אפילו מאוד בריא. לא המיד כדאי להעדיף

> פיצוחים, גבינות שמנות, נקניקים, חטיפים, עוגות, גלידות וכרומה. גם לא אוכלים ברחוב את כל ה'פאסטרפור' המשמין. הדבר הכי חשוב בריאטה הוא המשטר, ומספר מכוקר של קלוריות. אם אדם יאכל – כהמלצת הזוג דיאמונד – כמה פירות שהוא רוצה, הוא בהחלט עלול להגיע עם זה גם לאלפיים סלוריות. והוא לא ירוה. לא יעזרו פה שום תיאוריות ופטנטים. הכלל היחירי שעובר כריאטה הוא שארם חייב לשרוף יותר קלוריות מאלה שתוא מכנים לגופו. בקילו אחר של פירות יש כאלף קלוריות. אדם ששורף רק אלף קלוריות ביום לא יירד לפי שיטת 'רזה לתמיד'. זה בכלל לא נתון לוויכות. קלוריה היא קלוריה, לא משנה מאיזה סוג מזון היא כאה – וכאיזו שעה".

סטייק על לחם. לפחות לא מכחינת הקלוריות.

ספר אחר שמתרוצץ עכשיו כשום וגם הוא סופולרי מאוד – "הריאטה לבנות 35+". גם פה מתייחסות המחברות אל עצמן ברצינות תהומית, מדכרות על הדיאטה שלהן כעל תגלית עולמית מרעישה, מסבירות מרוע ער עכשיו לא הצלחנו ואיך מעתה הכל יהיה קל ופשוט ונעים, נאכל הרבה וטוב. ונרוה הרבה וטוב. גם פה יש הקדמה שמתארת את חייה הקשים־מנשוא של המחברת בימים שהיתה שמנה, ואיך הכל השתנה ככמטה קטם. החלום האמריקני על אושר ועושר שמושג לפתע, אם רק נפלת על הרכר הנכון, עובד כספרים הללו שעות

וזה המסר חסר־המשרות: כנות ה־35+ - תשכחו כל מה שאמרו לכן עד עכשיו. תשכחו מן האזהרות בדבר אכילת כשר, ושצריך להתרכז בסלטי ססטות. (אנחנו עוד נחזור לפסטות), ושמותר לאכול תפוחי־ארמה. חיזרו לכשר. כאורה מבוקר, לא כשר

הדבר הכי חשוב בדיאטה הוא המשטר, ומספר מבוקר של קלוריות. אם אדם יאכל כמה פירות שהוא רוצה, הוא בהחלט עלול להגיע גם ל־2000 קלוריות, והוא לא ירוה".

במקום במיקרוגל – בדיאטת.

שמן, בכמויות מדודות, אבל בשר. נוסף לכך, נשים

כגיל מבוגר וקוקות לדיאטה מיוחרת להן, אחרת לא

תרדנה. אנחנו פיתחנו עבורכן את הריאטה היחידה

שבה תררו. מי שתעשה בדיוק מה שכתוב בספר, אכל

כאן בדיוק טמונה הבעיה של הספר הזה ואחרים

מסוגו. יכול להיות שתוכגית הדיאטה המוצעת

בספר אכן היתה מביאה לנו את הישועה. יכול

להיות שכאמת מדובר כאן בבשורה מרעישה. אבל

כלתי־אפשרי לכצע את התוכנית אלא אם כן ניסח

חודשיים חופשה מן החיים, ניכנס למטכה, לא נצא

משם ולא נעשה כלום חוץ מאשר לכשל אוכל דיאטטי.

מספר דוגמאות לארוחות צהריים שמציע הספר יבהירו

כמרינדה, עגבניה אפויה, שעועית ירוקה וגזר מכושל

במרק, סלט תרד טרי עם מטריות ונבטים, רוטב סלט

אם קשה לך לבצע את התפריט הזה, אולי תמצאי

נחמה בהצעה הבאה: "כוס מרק עוף עם שבבי גור

וסלרי, כדורי בשר ברוטב חמוץ־מתוס, כרוב מאודה,

סלט ברוטב וינגרט". ובכך עוד לא ממה הצרה, איך

שאת גומרת עם ארוחת־הצהרים, מיד עליך לרוז

לכיריים ולהתחיל להכין את האורז המטוגן עם הרגים

מכשלת, או אם אינך פנסיונרית – אין שום אפשרות

לעמוד בתוכנית המסובכת של 455. הגישה שריאטה

צריכה להיות מסע תענוגות -- לא עוברת. ריאטה, כמו

שאמר פרופסור בלונדחיים. מומחה לתזונה

מבית־החולים הדסה בירושלים, זה פרוייקט שארם

לוקח על עצמו לפרק זמן מוגבל. אחר-כך דוא משמיו

חזרה, ושוב נכנס לדיאטה, וחוזר חלילה. דיאטה וה

ארותות מסודרות, אלף קלוריות ביום, בלי הטיפות בין

הארוחות, עם הקפדה על כל אבות המזון. אין מנוס

מעוף מכוכם מן המרק, מגבינת כחושה ומטונה במים,

הוא שאמרנו: אם אין לך פיליפינית שגם

הצעה ראשונה: "180 גרם אומצת כשר צלויה

בריוס – תרד במשסל.

לטעדה חשיטה רוזו, בה מכינים בעבורך ת הדיאטה, חושבים בשבילך, סופרים במקוםר את הקלוריות – תיא היעילה ביותר. לשניד הוא להוציא מגשון, לחמם ולאכול. שמעל ראש פינה. גם דרך אנשי "בריאוה א שירחת במשבת, אין שניות אין פיתויים. 2000" תמוזכרים בכתבה אפשר לנסוע תשאלה היא רק של מחיר: 192 ש"ה לשבוע לשברות להתואכסן באוד מבתי המלון בעיר, שולה של מזון, בחושפת בישור אצל לאבול בריא, לשמוע הרצאות על שימי תוגלי יויאמית ביקור בקבוצה וכן קלטות וחומר אבולה להתעמל ולתשאיר למפוקים אחכם

ש"ח למורש, ואם יש חודשים עם שמול מחרבים הסימנים שבשביל 800 ש"ח למורש, ואם יש חודשים עם בשביל לאלף. מי המישה שבועות, זה כבר מהקרב לאלף. מי שיכול לחרשות לעצמו את חלוקסוס, ימצא וואשונה לחיות עשירים. בחודשים האחרונים בשיטה הזו מתרוו נוח. אנחנו עדיין סבורים בצו עוד ועוד אפשרויות לחשקיע את הכסף שמדובר בהרבה מאוד כסף.

רוצה להיות רוה? קודם תהיה עשיר

了一种"个"

大學是是

(A.M. 2.4)

LAT APPALISH

לך, למשל, ומתחו לא מכבר בארצנו למות ארבעה מכונים שמעניקים למבקש לוות ארוחות דיאטייות מוכנות, בהתאם לשריט יומי שנטבע בין המציינט לדיאטנית

מהאים לשמנים, ממש מעל קונדיטוריה שמפיצה ניחורו עוגות טריות לרדיום ול קילומטר. זה, כנראה, מה שמרגיש חלוי נשמדברים בנוכחותו על וזבל. אבל אם מתוברים על המיכשול הזה ומשפסים במדרגות כלי למטוף איזו עוגה, מגיעים מקום מסודר ונעים שיש בו חדרים לפגישות אשיות, אולם הרצאות וחדר עמוס מקררים.

זל המכון. באים למכון פעם בשבוע, ושקלים, משוחחים עם הדיאטניה ויוצאים ש של מלא מגשונים. כל מגשון מכיל ארוזוה. נוין וק לחכנים למיקרוגל או לטוסטר־אובן ולחמם, אצל כמת מוזברי הטובים אקור ניפים אלח לפתוח את דלה חמריזד, שמא אלו לך על חראש כמה מגשונים כאלה, נודלים שונים ובתכולות מגוונות. "דיאטיסטייל" – מכון מן חסוג חוה ומת חשרון - ממוקם במקום חבי פחות

לשומרים על מאות המגשונים.

בתב. השבון מהיר מקפים את חמרויר לכמעם במאוום דולר ליום

אם אתם מבקשים לבלות חופשה נעימה וגם לחזור ממנה רוים ובריאים, תוכלו לעשות ואת בחלון "מגדל דניאל" בהרצליה, שמציע תוכנית לעשרת ימי דיאסה יחד עם שיפולי יופי ופעילות גופנית. רומוזיו: כ־220 דולר ליום לאדם בחדר ווני. את חשבון הכדאיות תעשו לבד. עוד שילוב של דיאטת אם רוופשה עושים, למשל, במלון "מצפה הימים"

עוקרית – תשעה.

אם אינכם מעוניינים כתפריט שבועי

אלא בארוחות דיאטטיות מוכנות מדי פעם.

נם לכך יש פתרון. חברת "דיאט"דלי" שמקום

מושבה בחרצליה פתחה לפני שבועות מספר

שירות כזה. היא מספטת אוכל דיאטטי מוכו

במגשונים קפואים, ואם תוועקש תוכל אמילו

לעשות חזמנה בשלפון ויביאו לך אותם

חביתת. חמבחר מגווו מאוד ובחברה

מבטיחים שרואוכל – למדות היותו דיאטטי

טעים ומזין. ניסינו מספר משטידות וכלשון

המעטרו – לא התפעלנו. אבל חוו לא אשמים.

אנחנו עדיין דבקים בנישרו שלאוכל דיאטטי

פשוט קשרו לחיות טעים. אם לא מכניסים

למשטידת חרד כמות וכבדה של גבינה צחוכה

טובה ומשמינה – למה שהיא הצא טעימהו

גם כאן, אגב, המחירים לא נמוכים, מגשון עם

בשטידה יעלה לכם שישה שקלים. מנה

וריאטה, אם תרצו או לא, זה גם פגישות מודות עם דיאטנית מוסמכת. יש מעט מאוד אגשים שמנים, אם בכלל, שמסוגלים להכניס את עצמם משטר האטה (המשטר הוא סוד המצלחה) ולעמור בו לאוד ומן בלי עורה מבחוץ, רצוי מקצועית. ויש עור לת וכותי בפנישה של לרות קרייצר עם פציינטית

לרמות הרסניות. רות: "בעידן השפע יש מעט מאור אנשים שאפשר לומר עליהם שהם כריאים לחלוטין. אם אין לך כולסטרול גבוה, אתה ודאי סובל מעצירות, או גוים, או צרכת, או לחץ דם גבוה, או כאכיראש. ואם למות אנשים שיודעים מה טוב בשבילם ומח מזיק למשל אתה טובל מגוים ותרבה באכילת קטניות כפי שמציעות ריאטות מסויימות, אתה אכור. כדיאטה שמבל על דעת עצמה את דיאטת ה"רזה לחמיר" על נכונה אפשר לטפל בכל הבעיות הללו, ודיאטה, לפי לכי דעת עצמה את דיאטת ה"רזה לחמיר" על שלל פירותיה, והקפיצה לעצמה את רמתיהסוכר הכרתי, צריכה להיות פשוטה מאוד. אם אפשר לפתוח

מקררים עמוטו אוכל דואטטן מובנים למרוום שמובנים

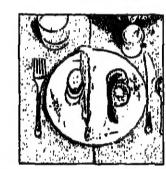
לסלם לאלה שיטרח

אבדן הקילוגרמים שלהם לכ

במכון "דיאט סטייל" (ציל

קופסת טונה, או לקנות עוף בגריל, או לקחת חבילה של לקט ירקות קפואים ולהכין ממנה מרק לכל השבוע, למה לא לנהוג כך? לדעתי המיגוון של האוכל בדיאטה חייב להיות מצומצם כדי שהמרזים לא יטיילו כל היום בסופרמרקטים ויקנו באותה הזרמנות גם מה שאטור. כזמן שעושים ריאטה צריך לכלות כמה שפחות במטבח וכמה שפחות להתעסק עם אוכל, ללכת על תפרים שמצד אחד יספק במיגון הנכון את כל אכות המזון, המינרלים והוויטמינים, ומצד שני ידרוש מינימום מאמץ. ווה אפשרי. דיאטה לא צריכה להיות מעניינת. לא צריכה להיות מסע קולינרי. היא צריכה להיות נכונה".

שנים האחרונות הופקעה הדיאטה מידיהם הכלעדיות של השמנים המכקשים לרזות, והפכה לנחלת שהל גרול של אנשים שמבקשים לשפר באמצעותה את כריאותם ואת איכות חייהם. בארה"ב, למשל, זהו שגעון שמחזיק מעמד הרבה יותר מכל שגעון אחר, ואין שום סימנים שהוא עומר לחלוף. לא תמצאו שם יאפי'ו המכברים את עצמם שאינם מקפירים על אוכל נכון.

"הכלל היחידי שעובד בריאטה הוא שאדם חייב לשרוף יותר קלוריות מאלה שהוא מכניס לגופו. וקלוריה היא קלוריה, לא משנה מאיזה סוג מזון היא כאה – וכאיזו שעה".

כרכרה גיכונס, מחכרת ה"דיאטה לבנות 35+": בעשר השנים האתרונות חכרו יחד כמה גורמים שהביאו לשינוי יטודי כהרגלי האכילה האמריקנים.... כני הנוער המרדניים של שנות השישים התכגרו. דור תרש של אנשים משכילים יותר, סקרנים, אפיקורסים, עם ערנות צרכנית כוגרת. הם הכיאו עמם סלידה ממוונות מלאכותיים, החשרנות כלפי יצרגי מוון, והתנגרות למסור את בריאותם כידי רופאים ותרופות. בעידן החדש אנשים לקחו לידיהם את האחריות על בריאותם על־ידי שינוי סגנון החיים. הארוחה נעשתה קשורה לאופן הרגשתך, למשקלך, לאורך חייך

המהפך בחשיבה ככל הקשור למזון והרגלי אכילה העמיד לא מכבר את הססטה ותפוחי־האדמה כשורה אחת עם הלכן והמלפפונים. כארה"כ נהפכו סקטי הפסטה קמזון קא רק סעים ומשביע אלא גם אופנתי, דיאטטי וכריא. אצלינו עריין מרימים גכה כששומעים שפסטה זה דיאטה. לא לאורך זמן, בשרוב עומרת רות סירקים לחוציא ספר מתכוני דיאטות המבוססים על מיטב מאכלי המסטה, כהסרמה מוכאת עדותו של רופא שממליץ על דיאטת הפסטה משום היותה דלה בכולסטרול ולא משמינה. המחברת, מצירה, טוענת שאפשר לאכול פסטה כל יום ועריין להפחית במשקל.

רות סירקים: "הגישה השלטת היום בקליפורניה, למשל, גורטת שהאוכל צריך להיות נכמויות קטנות,

(ממשך בעמוד 32)

13 BIDEDIO

Marie Marie Marie Sales

נתיים וחצי חייתה תמר אלאור כשני עולמות. והמצוקה הכי גדולה שלה, היא אומרת, היתה לחיות שם, ולכחון את מה שקורה לה שם – כקריטריונים של כאן. ולהיפך. וזה בכלל לא משנה שה"שם" וה"כאן" נמצאים מטרים ספורים זה מה

שנתיים וחצי, לפחות שלוש פעמים בשכוע, היתה
תמר אלאור, בת שלושים ושלוש, נשואה ואם לשני
בנים, גורבת גרבי ניילון, לובשת שמלה ארוכה
ורוכסת ביסודיות את הצוארון. לאט לאט היתה
מתלבשת. ופתאום, אל מול המראה, היתה מגלה
שמחשוף השמלה שער לפגי חודש וחצי ניראה לה
בסרר, כבר לא כל כך בסדר. כטיול לאירופה קנתה
צוארוני בטיסט לבניט שהיתה דוהפת אותם מתחת
לחולצה. בחודשים הראשונים היתה קושרת את
המטפחת סביב ראשה, במכונית, כיציאה משכון דן.
אחריכן כבר היתה עושה את זה מול המראה שבכיתה.
אוספת את השערות, הדוקות, ומטררת מעליהן
בספידה את המטפחת הלבנה.

בנסיעה אטית היתה נכנסת לקריית חידושי הרי"ם שכנוה שרת הסמוכה לביתה שבשכון רן. מהלך הנסיעה הקצר הזה, היא אומרת, היה למין טקס מעבר. "ושם", היא אומרת, "הייתי אחרת. לא אחרת לחלוטין, אבל אחרת. דיברתי שפח אחרת. לא בלשון התל"אכיבית הסלנגאית. עברית אחרת. ויידיש. החלפתי את כל הלך המחשבה. שם צריך לחשוב על כל מה שאתה אומר. להיות בררן, לא להגיד הבל. לא לפגוע. ולשתוק. הרבה מאור לשתוק".

בלילות היתה חוורת לביתה הרוסה. "הייתי נכנסת למכונית, יוצאת מהשכונה, תולשת את נכנסת למכונית, יוצאת מהשכונה, תולשת את המספחת מהראש, מכניסה את האצבעית לשערות ופורעת אותן בכוה. מרליקה את הרדיו חזק חזק צורך נורא להגיר לעצמי שחזרתי לעולם שלי. לצרוח את המוסיקה שלי. כאנגלית. מוסיקה מאמריקה. לא יהודית, לא ישראלית. וברגע שהייתי מגיעה הביתה, אותם הבגרים שלא היו חמים לי דקות ספורות קורם לכן להטו עלי. כאילו נישרפתי. הייתי תולשת אותם מעלי ניתוב

שנתיים וחצי חילקה תמר אלאור את חייה כין כיתה החילוני שכשכון דן לכין ביתה החררי של חנה בלוך בקרייה החרדית שכנוה שרת הקרוייה על שם האדמור הראשון מגור. כימים אלה היא מסיימת את התזה שלה במסגרת לימודי התואר השלישי בסוציולוגיה ואנתרופולוגיה. התזה עוסקת כפן האינטלקטואלי של נשים חרדיות. אפשרותן של נשים תרדיות להשיג ידע ולהשתמש כו. העבודה ניקראת: "משכילות ובורות", ומתארת את החברה החרדית

"רוקטורנטים", אומרת אלאור, "נוסים להיות רגישים ככל מה שנוגע לעכורה שלהם. יש שלב פגיע שכו עבורתם טרם הוגשה ואושרה. ויחר עם זאת, יש משהו שהיו רוצים לחלוק עם אחרים. זמן רב אני מנהלת דיאלוג יגע עם אנשי תקשורת שהיו רוצים שאתחלק איתם ועם הקוראים בחוויות של". רחיתי אותם, ולא בכחש. עכשיו עבורת המחקר נסתיימה, אבל מן ההיבט הריגשי עריין קיימת עכבת ההיחשפות.

"בכוקר שלאחר הבחירות, כמו נהפכחי
מאנתרופולוגית שעשתה עבודת שדה אכזוטית בקרב
קבוצה שולית, לוצקרת של קבוצת כזה מרכזית בחבדה
הישראלית. תל־אביבית של קבוצת כזה מרכזית בחבדה
לקבוצות שדומות לי, בקפסריה בקמפוס, בפאבים
ספציפיים. ההסכמה שלי להיחשף לציבור גדול
זהטרוגני היא אולי הרצון לרבר על מפגש אפשרי.
מפגש על בסיס יתודי, ישראלי. אנושי. מפגש בין אשה
אחת לנשים אחרות. ההסכמה שלי היא הרצון לרבר
אחת לנשים אחרות. ההסכמה שלי היא הרצון לרבר
המסקנות שיוסקו מהיחשפות זו יכולות, אולי, להיהעך
לחומרים פוליטיים, לחלקים חדשים בפאול של תמונת
החברה בישראל. ואולי" היא אומרת, "אולי רק

לרכילות".
המפגש האמשרי הוה כמעס שניראה גם לה,
בעבר הלא רחוק, כבלתי אפשרי. היא רק ידעה שוה
מה שהיחה רוצה לעשות. "חוקר בוחר גושא לעבודה
או מתוך אילוץ, כתנאי לקבלת מילגה, או מתוך
בחירה חומשית. משוע שהוא אומר לעצמו כל השנים:
כשאוכל – זה מה שהייתי רוצה לעשות. ואני ידעתי
שוה מה שאעשה. המורים שלי אמרו לי שאשכח מזה.
(המשך בעמוד 19)

15 84505

מדת של נוה אמירים

יינות אמיריםיי איננה סתם שכונה. יינות אמיריםיי בא לקנות דירה ביינותיי החברה שקבות ב-12 במחלי אמירים נונת חברת יינותיי דירות מפיארות בוא לקנות דירה ביינותיי החברה שקבות ב-12 כמו יינוה אכיביםיי הפכח למושג בתרבות חדיור בישראל. בחרצליה, על גבול רמת השרון, במרחק כ-2 קיינו מצומת הכפר הירוק תוכל ליהנות מרכות 🎍 שתי מעליות גדולות ומהירות. מענרים אכסקלוסיבית ונוחח במיוחד. תמצא כאן במעדון כושר. תכנון חדשני, עיצוב ארכיטקטוני מעולה, מדשאות 🖪 אנטנח לקליטח מלווינים. מוריקות רחבות ידיים, מרכז מסחרי מודרי, מרכז בחכנה לפעולת שוער (DOORMAN). ספורט כולל בריכת שחיה ומערשי טניס, נני ילדים ■ חגייה תת-קרקעית או רגילה. ובית ספר נקירבת מקום. ■ מצנת אשפח בכל קומח.

מגדלי אמירים - חמגדלים שבצמרת ■ צפוי אבן נסורה לבנין. ■ לובי מפואר ומרוות.

חברת בנין (1956) בע"מ

חברת בת של החברה לנכסים ובנין בע"מ

במיוחד, 5,4 חדרים, בשיטת התכנון חגמיש. נתון את מבנה הדירה הרצוי. כך תוכל לחפוך דירת 4 חדרים ל-5 חדרים לפי צרכיד. בכל דירה: מטבח

מהוותיקות בארץ ומחגדולות בענף.

נוח = אמינות, שלמות ויוקרה תשנים האחרונות סטנדרטים גבותים ביותר של

השיטה מאפשרת למקדימים ברכישה לתכנן בשטח אמינות שלמות ויוקרה.

גדול עם ארונות מטבח ומשטח עבודה מנרניט. חלונות אלומיניום. חכנה למזגנים מפוצלים בכל

קבלן מבצע

א.צ. ברנוביץ ובניו קבלנות ובניה בע"מ

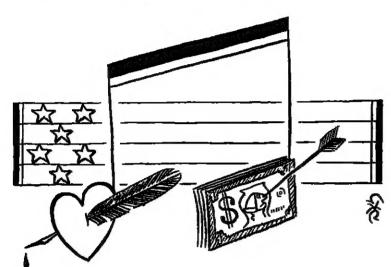
משרדי המכזרות ו הרצליה, רחי השופטים נוה אמירים טלי 052-550227. בימים אי-חי 13:00-16:00, 00:18:00-19:00. ביום וי 13:00-09:00. תיא, רחי דיונגוף 173

דירות צמרת 5,4 חדרים

דידיה. מערכת חשמל תלת-פאוית.

יהונתן גפן

ארץ החלומות של רנדי

״בָּוַחְתִּי מַהַיְלְדִים שֶּׁלִי, בְּוַחְתִּי מַאִשְׁתִּי, ואני אָבָרַת גם ממֶּר, מתק, אָת עוד מַכּירָה אותי.

עתים רחוקות אתה רוכש תקליט שאתה שומע אותו יותר מפעם אחת. וכשיצא התקליט התרש

של רנדי ניומן, ידעתי שיש לי תקלים לערבי

החורף הזה, ועד שהימין והדתיים יהרסו לנו

את רנדי ניומן הכיך לי אריק איינשטיין, בשנות

רוק. ניומן, איש רחב וגבוה,

במשקפיים ושפתיים דקות שתמיד מחביאות חיוך, נראה כמו רואהיחשבון שבמקרה

התיישב ליד הפסנתר, אכל

השירים שלו הם אולי

והאמיתיים ביותר שיצאו אי

פעם מאמריקה הגדולה. שירים אמריקנים על החלום

האמריקני ושיברו, על האיש

הקטן, על הילר השמן, על

ריגשי האשמה, על האהבה

הנכזבת, על הגזענות ועל

שומע את המוסיקה המיוחדת

בכל התקליטים שלו אתה

שלטון הכסף.

של ניומן שנעה בכל הקשת שבין רוקנר'ול לבלוז,

השירים תמיד נוגעים כשני הקטבים הרחוקים כל כְּר

וה מוה: שירים סאטיריים על מצכו של האדם בעולם ציני וקר, ולצידם – בהפתעה גמורה – שירי אהבה ליריים ורגשיים. שיר על אלוהים שאוהב את המין

האנושי וכגלל זה הוא הורג אותו לאט לאט, לצד שיר

על מארי האהובה: "לעולם לא אשכח איך פגשתי

אותך / שערך אסוף מעל לצוארך / אני שתוי עכשיו

אבל הייתי הייב לשתות / כדי שאוכל לאמר לך את

השורה הזאת: / אני אוהב אומך כמו בפעם הראשונה

כה פגשתי אותך / ולעולם אוהב אותך, מארי". שיר

רנדי ניובון

את החיים, יש לנו לפחות שירים. יתכן מאור

השבעים, ואני זוכר כאיזו דבקות והודהות שמענו את השירים האלה. ניומן לא שר, וכווראי לא נראה ככוכב

שלשמאל לא היה מעולם יותר מוה. שירים וחלומות.

(רנדי ניומן, "ארץ תחלומות")

הָעְקָּר וְּח הַבְּטֶּף כְּלֶם בְּבָר יוֹדְעִים שְׁהַבְּטֶּף וָח עמלו צַעניים.

חרשות רעות מהבית

יושַב עַל הַפָּלִע הַנְּה בְּמְבִּטִימִוּ, מִטְתַּבֵּל לְמֵשָׁה בִּפְּלָעִים וּבֵיָם, אֲנִי יָכוֹל לִשְׁמִע אֶת בַּשָׁלִעִים וּבֵיָם, אֲנִי יָכוֹל לִשְׁמִע אֶת הַמַּשְׁהַלָּה חִוּּב.

אָנִי זוֹכַר אָת הַלַּיְלָה שָׁבוּ הַיא עְוָבֶה, נְּטֵעְתִּי לַתְּחָנָה חַהִּיא נְּנִשְּׁם, כָּל הַלַּיִלָּה יָשְׁרָתִּי מול שֻׁלְּחָן הַכְּתִיבָּה, תַּדְיוֹ עַל חַמָּיִם צִירָח לִי קשת.

> וְנִיהָם וְרְרָמוֹ עֵל כָּר מצות צרוור, שָּׁעֲרוֹתֶיהָ שְחוֹרוֹת כְּמוֹ תַּלְּיִלְּת, אָבְל בְּעִינְיהָ יְרַחַ אָפּר.

אַתְּ יְכּוֹלְח לְּוֹזִץ אֲכֶל לֹא יוֹתַר, אַתְּ יְכוֹלְח אָבָל לֹא לְתִּסְתָּתִר, אָמֵרְתְּ שָאָתָבְת אוֹתִי אָבָל שְּקַרְתְ, אָמֵרְתִּ שָאָתָבְת אוֹתִי אָבָל שְקַרְתְ,

ּזּבְתוֹךְ חַבִּיִת יָשׁ לָי אִשְּׁה בְּלוֹנְדִינִית, זְיַשׁ לִי בְּרָכָת שְּׁתִיְּח אוֹלִימִפְּית, וְעוֹד בְּרִיכָת עָנִפְית, וְאוֹטוֹ נָדוֹל, וְתָאֲמִין לִי, יָלֶד, תָבְּפָף זָה הָכּל. שבכל פעם שהוא מושמע, כאה לי התקפת־לב קטנה, ונכנסים לי מים לעיניים.

גם בתקלים החרש שלו חיים בשלום, זה כצר זה, שירי מחאה ושירי אתבה, ובמקום לספר על התוכן, הנה לכם שני תרגומים חופשיים, אחר פתאתי ואתר אהבתי. שני שירים מ"ארץ החלומות" של ראגדי, שהיא, באיוה שהוא מקום, גם הארץ החלומית שלי.

העיקר זה הכסף

לא חָצַלִּיחוּ לְהִשְּׁמִלֵּב בָּעוֹלְם. אָנִי רֹוֹאָה אוֹתָם מִּסְתַּתְּרִים מַאַחוֹרִי עֻרַמוֹת שָל סְטָרִים או עובדים שָׂבִירִים בְּוֹדִיוֹ חַמֵּמְלַבְהִיּ, משאים על גַּבָּם הְינוֹקוֹת בְּשַׁק מַקֹּמֵרְטָט, ווים בורוירות, ולאט לאט.

וָה מָה שָׁישׁ לִי לְהַנִּיד:

בֶּל הַאֲנֶשִּים הָאְלָּה הֲבָבִים מְמָנִי בְּתַרְבֵּה, בָּכָל שִׁישָה אַתְּרָת הַם הִיוּ מְשִּׁנִשְׁנִים, וֹתֵם בָּקִשִׁי מַתְּוֹיִיקִים מַעַּמְדּ, בקשי חיים, וחמיד דואנים.

הָייתִּי ילָד גַּן שְּלָשׁ־עָשְּׁרַת וּכְּבֶּר הַסְתָּבֶּלְתִּי סְבִיב וְלֹא הַבְּנְתִּי דְּבָּר. שָּאַלְתִּי אָת אבא שַׁלִי, וְתוּא לֹא יְדְע. שָאַלְתִּי אָת אָח שָלִי, וְתוּא לֹא יְדְע. שָאַלְתִי אָת אָח שָלִי, וְהוֹא לֹא יְדְע. שַאַלְתִי אָת בָּל מִי שַׁהַבֵּרְתִי – וֹאָף אָּוֶד לֹא חַבִּין מָה שָּׁאַלְתִּי.

בַּלָם כָּבֶר יוֹדְעִים,

דְּבַּוְהִי עם מִישָׁתוֹ שָנֶר בִשְׁכוּנָת בְּאַר. רוצתי את האיטו שלו עם חבר. אוש קטן ושְּבוּו, בַּטְדְיוִינְג מְטְבָּח, אָמָרְגִּי לוֹ ״אָתָה וֵיאָת מְגוֹחָוּ״, וְחִוּא אָמִר: ״בַּוֹ, אָנִי יוֹדְש, בְּנִי, אָבַל הַבִּיָּת תַּגְּרוֹל תַּוְּת עֵל הַוֹּבְעָה הוא שְלִי,

זָה מָה שָׁיָשׁ לִי לְהַנִּיד. הָעִקָּר זָח הַנָּסְף בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית.

Charles of the Control

דק פעם בשנה זה קורה- מכירת סוף השנה ב"רים" ובנוסר

חדרי שינה מטבחים

ו. חדר שינה בעיצוב קלאסי.

בגוונים: תום ואלון. כולל מיטח 190×140 +

ב שידות + טואלט + מראת.

ומתיר חרגיל: 1.826 ש"ה

עכשיו 1,199 ש"ח

או ב-12 תשלומים

של 122 ש"ח כ"א.

ב. חדרי שינה דגם ניו-יורק

כגוונים לבן ואלון

+ 140×190 מיטה 140×140

המחיר הרגיל 1,071 שיח (במזומן כולל מ.ע.מ)

עכשיו 699 ש"ח

או ב-12 תשלומים

הכולל מיטח 190×190 +.

2 שידות" טואלט + פראה:

מחיר הרניל 1.570 ש"ח

עכשיו 999 שיוו

או ב-13 תשלומום. של 101 שיחכיא.

בגוונים: לבו ואלוו.

של ו7ש"ח כ"א.

ו. מטבה פרובנס מצופה פורניר בהנחה של 4**0%**. 2. מטבח רונדו בדגם חדיש, עם דלחות מעוגלות בחנחה של 30%.

מזרונים

ו. עודפי מלאי של מזרונים בגודל 140×190 בדגמי פרסטיו' (סילי) יוקרה (פרדייו)

ספות נוער ו. ספרדיין -פופ ספרדיין

חכוללת גב וסט כריות. ומחיר הרגיל 858 ש"ח עכשיו 612 שיח

של 62 שיח כ"א.

או ב-12 תשלומים

חדרי ילדים

ונוער "קומב"

ו. חנחה של 22% עד 40%.

ספריה מעל השלחן +

שידה (דגם כולל מפל)

המחיר הרגיל 786 ש"ח

עכשיו 499 ש"ח

המבצע עד גמר המלאי

מו דיינרס

המחיר ב-12 תשלומים לפי ריביה

אמקטיבית שנתית של כ-58%.

מחירים כוללים מע"ט

לא כוללים הובלח.

ב. הצעה מיוחדת:

4. ארון גאון 4 דלתות. 156×242 כגוונים: חום ואלוו. הכולל שכלולים כמו: זאורה. מכירות מחיר חרגיל 2383 ש"ח (במזומן כולל מ.ע.מ) עכשיו 1.499 שיח

או ב-12 תשלומים של 152 ש"דו כ"א.

ו. סט טורינו הכולל ספה + פיני + כורסא. המרויר הרגיל 3,613 ש"ח (סזומו כולל מ.ע.מ) עכשיו 2,499 שיח או ב-12 תשלומים ב. סט דגם פלמה. הכולל:

ספה (הנפתחת לפיטה) + הסחיר הרגיל החל מ- 205. ש"ח (במזומן כולל ם.ע.מ) עכשיו 1999 שיח או 12 תשלומים של 203 ש"ח כ"א.

המחיר הרגיל: 665,1 ש"ח (במזומן כולל מ.ע.מ) עכשין 999 ש"ח או ב-12 תשלומים

ארונות

ו. ארון קיר תרים דקור

,156×242 חות 4

של 101 ש"ח כ"א.

בגוונים: לבן, חום ואלון.

2. ארון לונגרור דגם נינ-יורק 156×242 mm77 4 כגיונים: לכן, חום ואלוו. המחיר הרגיל: 1,071 ש"ח (במזומן כולל מ.ע.ם). עכשיו 699 ש"ח או ב-12 תשלומים של וזשית כיא.

3. ארון קירעם מראות כנוונים: לבו. חום ואלוו. המחיר הרגיל 1,427 ש"ח (מזומן כולל מ.ע.מ) עכשיו 999 שירו או ב-12 תשלומים של ונו שיח כיא.

ם ירושלים: שלומציון המלכה ₪ • חנות המפעל, אות התעשיה נבעת שאול ג'ש תל-אביב: בן יהורה 108 • הרצל 102 • הרצל 12 • ביורשוב 12 ש המול-גון הכוסינסקי אוא ב חיפהן דרך תכויבת בולני 23 - מרצל לפש מסרץ חיפה: "רים" צומת קרית אתא ש לאר-שבעו דרך חכרת 4 ליד נעלי בי ם אילתו הופטן עדי מיין א אשדודו וחי רוגוין 2. ש. הדצליה: ויבמן 3. פינו תיובל א חדרה: הדברט ממואל 2. ש כפר-סבא: שדי ירושלים 2. ת נהריח: שיל הנשתון 2 ש. (צרתו (מסתאי 250 ש. נולנית: שמואל הנציב 30 ש. אשקלון: צרך 20 שמתו-תקוח: בית דרם? בר כוכבא 23 ש במת ודרי ליושלים כנ ש, מרינל-שקונה: מרכז מסחר, אחים אושרי א דוובות: אחד 20-15 ש. רשלת: הרצל 10 ליד התחנה המרבירו ש

(המשך מעמוד 15)

שאין לי רקע האלה. שאין לי רקע מואים. זה נשמע לי מוזר. הרי באנתרופולוגיה כל העיין הוא שאתה חוקר את הזרים. שאין לך הרקע המאים. מורים דתיים שנועצתי איתם נידלקו. הצמיה שלהם היא שמישהו מבחוץ יחדור לעולם שלת הם המליצו לי ללכת למקווה. להתחיל שם".

אבל לא שם היא רצתה להתחיל. בשבילה תחות היתה הסיפורים שסיפר לה אבא שלה, כשהיו יופנים כחצר ביתם כלילות קיץ ארוכים. הוא היה משר והיא היתה רואה תמונות. תמונות שהתערבכו עו מפרים של ש"י עגנון ובשביסדינגר. תמונות של ילחו בצמות ארוכות הקשורות בסרטי סטן רחבים, לפשת בשמלות ארוכות וגרביים גסים, קופצות בחבל ושנוות יידיש. נשים עבות שעומדות ליך דלפקים ממלת, גברים במעילים ארוכים ושחורים ומגבעות חכוו. בני ארם.

'אנתרופולוג'', "היא אומרת, "יכול לשחק משחק. חות גם את החיים שלו וגם חיים של אחרים. הוא יסל לשחק עם זהות, עם זמן, עם מקום. ואני רציתי שתק את המשחק הזה שם. כשהייתי נוסעת חשלים, תמיד הלכתי גם למאה שערים. ניו־יורק זה לונו לברוקלין. פרים לפלצל, הנטו היהודי. פירנצה, חש. בכל משום חיפשתי את היהודים. רציתי לנצל א האפשרות הזאת, לגעת באנשים האלה שטיקרנו שוי. נשהייתי מסתוככת במאה שערים או כבני־ברק משה הערב, כשראיתי את התמונות האלה, החצרות השמת, הבתים המלוכלכים, הילדות עם הצמות וולדים עם המאות הארוכות, כששמעתי את היידיש אום, הרגשתי מכה חוקה של קשר. אלו היו התמוגות ששערים של אבא ממזרדו אירופה. מבשבים זינגר. היסלת להיכנס למין מכונת זמן ולחזור אל החיים האה לגעת כחם, זה מה שחיפשתי".

ביה של חמר הביע מגליציה לישראל כשהיה בן עשרים. לבד, ללא קרובי משפחה. הוא גדל כבית חילוני, למד כגימנסיה פולנית וספג קטעי תרבות הלגיסטית. בישראל השולנ היטב בחיים וחול־אביביים, למד משפטים ולא לנו נה אף פעם. היה מדריך תיירים כויצו. "והוא פליון עם חינוך מאר נון־קונמורמיסטי והרבה הומור הנישה, להעביר בי תחושה של יהרות. בלי שום משקו ותי, הצד של האמונה, של הרוחניות, אף פעם לה הה העניין. זה לא אמר לו כלום. זה תמיד היה על חם של אנשים. לא היה לו שום טנטימגט לאלוהים. העפים שהאמינו באלוהים – אותם הוא אהב. ומאבא אי עברה אלי אהבה גרולה לכני אדם, התעניינות מפ מהכה נדולה ליהודים".

החדמות הוו ניתנה לה כשפנשה אשה חרדית מומה השכונתית. התפתחה ביניהם שיחה. דרך הוו הגיעה אל חנה בלוך, אל שכונת חירושי זיים לעולמה השני. בוקר אחר, לבושה כחצאית חולצה וכומה היטב, הגיעה אל ביתה של חנה מון ולפו רקות ארוכות ער שהעוה לרפוק על וזולת לוכנה לדירה, ושנתיים וחצי עד שעובה אותה.

היא הציגה עצמה כאנתרופולגית, חוקרת ישיסה. ביקשה רשות ללמוד על החיים שלהו. א ושות גור. חנה אמרה שתשאל את בעלה. הוא ומכת ונידרש לוה, אומרת אלאור, אומץ גדול. "לא מביו היה יכול לעשות מה שחנה עשתה. לאטוף אל מה לא תודת בתשובה – אלא חילונית שחיה חיים ולונים אינפנסיוויים קיצוניים. חילונית של פאבים, שפים, וספורט, ותולצות חשופות. אבל זוהי חנה. הות הלכך יוצאת ויופן בוצריות שלה שיכלה לנישה לעצמה להכנים אותי הביתה. פעם הגעתי לש מו הבן שלי, או השונות בלטה במיוחר. ילר בלי לים, כלי כישה על הראש. אחרי זה באו אנשים ואמרו

עשיתי בעבורה קניות, השתתפתי בשמחות של דרכה. הייתי של חנה".

> תמר אלאור: "לפני הניתוח שלי היא ביקשה שאלך למקוה. זו היתה הבקשה הראשונה, וזה היה הסימן שאני צריכה להיפרד".

עושות. רק מתוך המעמר האליטיסטי שלה היא היתה יכולה להרשות לעצמה להגיד להן את זה".

חנה כלוך היתה האשה התררית ביותר בשרייה. בכית שלה דיברו יידיש. את בנותיה שלחה ללמור בבית־ספר בכני ברק שמלמד בייריש. "ביהדות גור", אומרת אלאור, "הנשים מדברות עברית. מחנכים את הילרות בעברית. כשחנה פגשה את בעלה, בשירור. כמובן, ברגעים הספורים שנתנו להם לשנת לבד הוא שאל אותה שלוש שאלות: אם תהיה מוכנה לרבר יידיש בבית, אם תהיה מוכנה להיות אשה של אברך, שוה אומר מצוקה כלכלית, ואם תהיה מוכנה לגור איתו באיזה מקום כגליל. היא ענתה 'כן' לשלוש השאלות". ואלה לא שאלות משוטות, אומרת אלאור. יהוא ידע שהוא צריך גכרת רצינית ביותר. היא לא ידעה ייריש. היא היתה צריכה ללמור. להיות אשת אברד, פעם זה לא נחשב. היום זה יותר אליטיסטי. והיא היתה צריכה ללכת איתו למקום גלות, שגם זה לא דבר משום. אבל היא הסכימה, כי היא כוצרה של אתגרים שהפן האינטלקטואלי מאוד חשוב לה, ורמת

הדרישות שלה מעצמה מאוד גבוהה". הבית של חנה כלוך, אומרת אלאור, הוא הכית הכי חרדירםטריאוטיםי שראתה: "דל בריהוט, מלוכלך, מבולגן. הילדים לבושים בגרים ישנים, לא אוכלים בשר כל השבוע, רק להם עם מרגרינה. כלי עציצים, בלי תמונות. וזה מה שהכרתי בהתחלה. אחרייכו ראיתי בתים של נשים אחרות, בתים נקיים, מסופחים. אפילו עציצים חיו שם. חנה היתה בשבילי פרספקטיבה קיצונית על נשות גור. ולאנתרופולוג זו נקורת תצפית מוכה, שמאפשרת לראות את המצב האמיתי. חנה היא יוצאת רופן, לא סטבדרט, אכל יחר עם זה היא חלק מהן. לא טיפוס שולי. כשנשים עמרו בחצר ופטפטו וחנה התקרבה, הן השתתקו. כי הן דיברו על מה שלא

צריך לרבר. הן ריכלו. וזה אסור. ידירות עדינה ומיוחרת נירקמה בין תמר אלאור לבין תנה כלוך. "מה שמשך אותה אלי היתה סקרנות. והבדירות שלה כיוצאת דומן בתוך הקהילה ובגלל שהיהרות היא קודם כל דבר פרקטי, היא ליו 'תיראי, מה שאת רואה מה זה דברים טובים. ואם יוזרי יכול לראות דברים טובים, או מה המסדנו ביהה אם תחורי בחשוכה, בכלל אין מה לדבר. ואם תקבלי את הרוקטורט ואני עשיתי לך שובה - גם כך עשיתי משוז טוב. אם את תגלי את הנשמה שלך – זו הבעיה שלך. אבל אני, את מצב בישמתי בעולם הבא שיפרתי. קיבלתי מאלוהים זיי על זה שתחותי לך את הדלת"

שלוש פעמים בשבוע, בוקר וערב, היונה אלאור מגיעה לביתה של חנה כלוך. ישמרתי לה על הילרים, גיהצוני לה את הבביסה, הלכתי איתה לחברות שלה. ה אין את ניתנת לה להכנס אליך הביתה והיא להורים שלה. נקותי בחוני למירה בקרייה, עמרתי שה להן יש הרבה דברים שאני עושה ואתן לא בחצר עם נשים אחרות הלכתי לטייל עם הילרים,

המשפחה. שמעתי את הרברים הכי אינטימיים שלה. נהפכתי לחברה שלה. ותמיד הקשרים האחרים היו

והיו גם פרטים משמעותיים כרמה האישית. משהו כמעט מיסטי, אומרת אלאור. "התברר לנו שנולדנו בהפרש של שלושה ימים. התחתנו כהפרש של חורשיים. שתינו היינו נשואות עשר שנים. אכא שלה נפטר באותה שנה שאבי נפטר, ומאותה מחלה. יש לנו ממפרמנט דומה. דעות דומות בקשר לחינוך ילדים, למרות שאין שום קשר בין צורת החינוך שלה את ילריה לבין שלי את ילרי. ויש לה חוש הומור נהרר. היה לי קל מאוד להיות חברה שלה. זה הצליח ברמה האישית. וזה הרי יכול היה להיכשל. כהמון מובנים הייתי בשבילה סוג של חברה שבחיים לא

"אני הייתי צינור אינפורמציה כשבילה. מה זה להיות אשה של איש שהולך למלחמה. להיות אשה בחברה שכה הגכרים כולם הולכים למלחמה. אכא, בעל, את, כן. הייתי לה צינור אינפורמציה על חיי הקיבוץ. זה מרתק אותם. קבוצה סגורה עם איראולוגיה וחינוך מיוחר לילדים. אנטיחזה שלהם. הייחי לה צינור לאינפורמציה ביורוקרטית. איך מסררים כל מיני דברים, כאילו משרדים, לאן מתקשרים. וצינור אינפורמציה על מה שקורה בחוץ. אין להם טלוויזיה, אין דדיו. ואם יש, זה בהחבא. כומן אסון הכונים הם ביסשו שאספר מה ראו בטלוויויה. הם ערים מאוד למה שקורה כחברה הישראלית, כיחוד בזמן של אסון. היתה הרדיות גדולה ביחסים בינינו. לא רק אני למרתי ממנה. הייתי הודמנות בשבילה לברוק את הרעות הערומות שלה על העולם החילוני".

א היו לה, לחנה, שום דרישות מתמר. "רס שאכבד את המקום. שאבוא כלבוש צנוע. לא דיכרו איתי מעולם על חזרה כתשוכה, לא ביקשו שאטול ידיים, שאכרך. אבל כמשך הזמן עשיתי את זה". עם כל שטיפות המוח שעושים להם על החילוניים, הם לא מתארים לעצמם שם, אומרת אלאור, עד כמה אנחנו לא דתיים. "כואב להם באמת לראות תמונה שבה אני והילדים שלי אוכלים לחם בפסח. לא, לא יכולתי להגיד לה את זה. לא

אמרתי כלום. היא גם לא שאלה". כשחזרה פעם אלאור מטיול כארה"ב, ניגשה אליה חוזרת בתשובה שמתגוררת בקריה ושאלה אותה אם שמרה על השבת כשהיתה באמריקה. "הנשים מסביב רצו להרוג אותה. כשהיא הלכה, הן אמרו לי לא לשים לב אלית. שהיא אונטרוולטניקית, כלומר עולם תחתון. כאלה הם בעיניהם החוזרים כתשובה. הנמוכים שבסולם התכרתי. מכחינתם, אני במעמר גכוה ממנה, אפילו שאני לא דתיה. אני מהאוניברסיטה, אשכנויה ויודעת יידיש. בנושא של פער ערתי אין שם שום טיוה. ומבחינת הפעמר – אם אתה חוזר בתשובה, תתחתן עם הזורת בתשוכה, אם אתה פיסח, תתחתן עם פיסחת, ואם אתה מעמר עליון, תחחתן עם המעמר שלך. החסירות היא סקטה, והיא סגורה. היא לא מקבלת לתוכה חדשים. אתה חסיר רק אם נולדת חסיד או התחתנת עם חסיד. אפשר להצטרף רק לחנ"ד, שהם נחשבים לחטירות מסיונרית. חסידות גור היא סבוצה אליטיסטית, אלגנטית, סנובית".

יש להן, לנשות גור, אומרת אלאור, ערינות רבה והרבה סטייל. אי חרירה לפרטיות. "אשה כזו לא תשאל אותך, למשל, אף פעם, למה אין לך עוד ילדים. רס חוזרת בתשובה יכולה לשאול שאלה דכרים שלא מרברים עליהם. לא מרברים על הכעל בפומבי. לא משמיצים אותו. פעם חוזרת בתשובה סיפרה שהתינוק שלה ישן איתה ועם בעלה בחדר חשינה, וזה הפריע לכעל והוא הלך לישון בסלון. כל הנשים שעמדו מסכיב הרכינו את הראשים. אלה . רכרים שלא אומרים. החיפתועות בענייני משפתה כלפי הנשים האחרות היא מאור מוגבלת. לעומת זאת, יש רברים שבעינינו, החילוניות, הם אינטימיים, ובעיניהן - לא. למשל בל הנושא של טהרת המשפחה, מחוור חורשי וימים נקיים. הן מרכרות על זה בחופשיות רבה. עם כל התאורים והפרטים. כי זה לא עניין אינטימי (תמשך בעמוד תבא)

19 **81323**0

(תמשר מהעמוד הקודם)

אלא טכני. הגבולות של האינטימיות הם שונים". במשך כל התקופה ירעה תמר אלאור שהיא על-תנאי. שיכול להיות שמחר תיתקשר חנה בלור ותגיד לה לא לכוא יותר. שזה ניגמר. "אמרתי לה את זה. היא לא הכתישה. תמיר נתנה לי את ההרגשה שוה יכול להיות", אבל כשילרה חנה את בתה, היתה חמר הראשונה שאליה התקשרה חנה להודיע. "כאותה תסופה הייתי מאוד משמעותית כשבילה. בעלה למר בטבריה כל השבוע. אני הייתי הכן ארם המבוגר הכי סרוב אליה, שמרחי על הילרים שלה. התעניינתי בכל מה שקורה לה. לא, הטלפון הזה לא הפתיע אותי".

הן דיברו על כל נושא בעולם. כמעט על כל נושא. "היא היתה שואלת אותי שאלות שהו רלוונטיות לעולם שלה, איר אני מסתדרת עם הילדים, איר אני גם לומדת וגם אשת איש ואמא. איד אני מסתדרת עם בית גדול. מעולם היא לא שאלה אותי על יחסי מין. גם אני לא שאלתי אותה. כריוס כמו שאני לא אשאל אותר. רציתי שיהיו לי איתה יחסים כמו שיש לי עם כל אשה שמעניינת אותי, שהיא חברה שלי, שאני מכברת אותה. היא לא היתה בשכילי אובייקט של מחקר שאפשר לשאול אותו הכל. היא לא שייכת בעיני לאינה שכט פרימיטיבי באפריקה, שכך התייחסו אליהם אנתרופולוגים. חנה היא כמוני. על מה שאני יכולה לרבר איתה אני ארכר, כי היא מעניינת אותי כאדם. אכל כארם אני אכבר את הגבול שלה".

ת האטשרות של קירבה אינטימית יותר, אומרת אלאור, היא פתרה בדרך אחרת. מכיון שניסיתי לככר את האינטימיות שלה. הפתרוגות שלי למצוקה היו הוץ טריטוריאליים. בחלומות. חלמתי עליהם המוז. ובחלומות הייתי רואה אותם חילוניים. רציתי לראות אותם כשר ודם. אנשים רגילים. ראיתי את חנה כג'ינס, בלי מטפחת. את בעלה בכגדים רגילים. גררתי אותם לתוך העולם שלי ואו המתדרתי עם זה".

כמהלך התקופה שינתה תמר אלאור את הרגלי הַלַבוש שלה. "גם כשהייתי בעולם שלי, לא יכולתי ללכת עם גב השוף. התחלתי ללכת עם חולצות סגורות. גם כקיץ, אם אלך עכשיו עם גופיה, תמיר תהיה עלי חולצה סוגרת. זה ניראה פתאום בעיני לא מכובר ללכת עם גופיה. אני, שתמיד הלכתי חשופה. כשהלכתי לשעור ספורט, הייתי לפעמים עומדת עם בגד גור מול המראה, וחושכת מה חנה היתה אומרת אם היתה רואה אותי כך. התחלתי לכדוק את היחסים בתוך המשפחה שלי לאור הסריטריונים שראיתי שם. איך אני מדכרת עם הילרים, איך הם מדכרים אלי. הייתי מרכרת איתם בייריש. הם שנאו את זה. אתרכך התחלתי לרבר אל החתולה שלנו בייריש. הילדים לא רצו לכוא איתי לשם. הם כאו איתי פעם וזה היה קשה. בעיסר בגללי. עשיתי להם קורם שטיפת מות. סחרתי שיצאו מהם שם כל העקרכים שאני הכנסתי בתוכם. הם היו לחוצים כצורה כלתי רגילה. בעלי אף פעם לא בא איתי, למרות שהומינו אותו".

ולפעמים היתה צריכה לבחור כין שני העולמות. כשהיו לה כרטיסים להצגה. או לערב ג'ז, ובאותו ערב הכיעה איזה רבנית או היה איזה שעור. "פתאום מצאתי עצמי כותכת ביומן שלי: במקום ללכת למקום של סרושה הלכתי למקום של טומאה. כן, התחלתי לשפוט את הרכרים בערכים המוטרפים האלה".

אלו היו שנתיים וחצי קשות. כמעט כלתי אפשריות. "היה לי קשה לראות איך שני הצדרים, שני העולמות שלי, מסכלים זה את זה. איר החברים שלי מקכלים את הרתיות ואיך הרתיים מקכלים את בסריהכל במרחק ארבע רקות נסיעה ממני, כת גילי, תיה כישראל, יהוריה. היא חיה את אותה המציאות שאני חיה. הבורל של חעם שאני שייכת אליו חוא תגורל שלה. הדור של טכא שלי מצד האמא היה חסיר גור. כמוה. ואנחנו לכאורה זרות. זהו כוח עצום של מפגש עם האחר. עם הור.

ילכן, כשאני חוורת בערב הביתה, זה לא משהו שוזיה שם. זה אבי. זה חלק ממני. אשה חדדית אומרת: יש לך עיניים יהודיות. וכשאני קושרת את המשפחת על זוראש, לויק של שניה אני אומית לעצמי שוה די יפה. שיש בזה משהו. זה לא כמו ללכת עם אסקימוסי

Biagaig 20

לאיגלו שלו. זה לא אותו הכוח. אם אני הולכת למקוה, זה חלק מהעבורה שלי, אכל אני יהודיה שנכנסה למקוה. ובאותו הרגע חויתי חוויה של יהודיה שטוכלת במקוה. כך שבעצם כל הריחוק הזה ביננו הוא מוכנה. הקשר הרבה יותך פשוט ממה שזה ניראה במישור של הערכים הבסיסיים, של הקשר האנושי.

"פעם, כשנסעתי עם אחת הגשים החרדיות לירושלים ביום הזכרון לרב שלהם, אמרתי לה שאני חושכת שלא רחוק משם קכור חבר שלי שנהרג במלחמת יום הכפורים. הלכנו ביחר לחסש. היא שאלה אותי איך קוראים לאמא שלו וקראה תהילים על הקבר שלו. עמדה ליד קבר שכחיים לא ראתה, בחלקה צבאית שמעולם לא היתה בשכמותה. וזה לא משנה אם הכתור הזה היה רתי או חילוני, ושהוא היה כצכא שהיא נגרו. הוא היה כשכילה יהורי שמת. ועמרנו שתינו, שתי יהודיות, על קבר של יהודי, שהערכים הרגו אותו

בגלל שהוא יהורי. מכחינתי היה כזה המון כות". תמר ריברה הרבה על העולם השני שלה עם חברים, כאוניברטיטה, בבית. בעלה לא היה בתוך זה. 'הוא היה מסוייג. הוא לא שיתף פעולה. הייתי בקטע הזה לבד לגמרי". קשה לה להעריך עד כמה המשפחה הקרובה שלה חששה שתחזור בתשובה. בעלה אומר שוה מעולם לא עלה על רעתו, אבל שהוא סלד מהקטע הזה. חברים יותר רחוקים, היא אומרת, היו מעירים הערות גזעניות, כמו: אנחנו רואים שלמרת מהשחורים, אוו מתי תחזרי בתשובה.

"יש הוסר אמון שאפשר ליצור קשר עם הרתיים ולהישאר לא רתי. החילוניים למרו שמי שיוצר קשר עם רתיים נישאב לחור השחור הזה. אכל לי היה ברור שלי זה לא יקרה. לא הייתי קרובה לזה אפילו. הרבה פעמים התקנאתי בכל מיני תועלות וטוכות הנאה שיש כסדר הזה. אני לא ראיתי את חנה אף פעם מרכיצה לילדים שלח או צועסת עליהם. תמיד ניהלה אותם בחוש הומור, כקצת ציניות. הילדים תמיד צייתנים, מכברים אותה. אלו דברים שכהורה התקנאתי בהם, אבל מחוך הכרה מלאח שאני לא רוצה לגדל את הילדים שלי להיות צייתנים".

"הייתי בשבילה צינור אינפורמציה: מה זה להיות אשה בחברה שבה הגברים כולם הולכים למלחמה. אבא, בעל,

זו לא היתה בשבילה חוויה רומנית. לא היו לה סטעים של התעלות נפש. אלו היו חוויות הומניסטיות. היה המרכיב האנושי הנוטטלגי, הרצון לגעת לרגע בחיים יהודיים שהיא לא מכירה. אכל החלק העיקרי היה האינטלקטואלי. מה זה אומר. מה המשמעויות. 'ואט אתה מספח את המרכיב האינטלקטואלי, הוא מרחיק אותך מהאפשרות לחוות חוויה של אמונה. רוב החוזרים בתשובה עברו חוויה במישור הרגשי, כי דואנים שתהיה להם חוויה כזו. הם מחפשים את המיסטיקה, אז מוכרים להם אותה. כשאלונה איינשטיין ביקרה בקריה וסיפרה על הרגע שגילתה שיש אלוחים, כל הנשים החרדיות ישכו בעיניים פעורות וצעקו 'אוווו'. משום שלהן אין חוויה כזו. החיים שלהן הם בפרקטיקה. אלוהים שלהן הוא בככיסה, בשלשול של הילרים, באוטוכוס שכרח י וזו היהרות. 'נעשה ונשמע'. יש להן רגעים אינטימיים עם אלוהים, כשהן פונות אליו - 'גוריניו', אלוהימה'לה שלי, שיראג לוע. כי הוא החבר שדואג להן. ששומר על הילרים שלהן".

לקראת סוף המחקר היתה אלאור צריכה לעבור ניתוח. חנה כלוך כיקשה ממנה שחלך קודם לכן למקוה. יוו היתח הבקשה הראשונה שבקשה ממני. ווה היה הסימן שלי שוח הסוף. שאני צריכה להיפרך. ירעתי שאם אטבול התורש כמקוה, היא תצפה ממני לאותו דכר בחורש הכא, ובחודש שלאחריו. חרגשתי שמעתה ואילך אצטרך להעמיד מנים. לא להיות איתה באותה מירה של כנות שחיינו ער אז. היא התחילה

היתה הדרר התוצה".

האנתרופולוג ויקטור טרגר האומר שמה שניראה לן מוכן מאליו, נהיה מיוחר. ומה שהיה בעיניך מיוחר, אתה פתאום מבין שהוא בנאלי. "המפגש החדש חוה נותן לך פרספקטיבה על עצמך. חלק מהתהליך האנתרופולוגי הוא שהוא מספק לעצמך את ההכנות על המערכת החברתית והתרבותית שלך, יותר מאשר ההכנה של האחר". ואולי, אומרת אלאור, אולי זה מה שיתחיל לקרות עכשיו כין רתיים וחילוניים. "המצב שכו התררים מתייחסים אל עצמם כאל

ם לחילוניים יקרה משהו בעניין הוה. הם יצטרכו לגכש לעצמם את החילוניות שלהם. עד איפה אגי מקכל את היהרות שלי ומאיפה אני לא מוכן ללכת יותר. החילוניות תעמור למכחו ותתגבש. וזהו חלק נורמלי ממה שחברה כל-כך מגוונת כמו החברה הישראלית צריכה לעבור. הביטוי שלה היום במערכת הפוליטית הוא רק ביטוי טכני. מאחורי הביטוי הוח יש זירח שנה כל הסכוצות יצטרכו לרון על הכניית המציאות החברונית. איזו חברה הולכת להיות פה".

בשבועות האתרונים בעניין החרדים, זה עשח לה, הא אומרת, רע מאור. "אני לא מאמינה שהרתיים היו רוצים לראות אותנו דתיים. ואני יודעת שהם יודעים שזה כלתי אפשרי. הם מכניסים את זה לקטגוריה של נס, של אוורית הימים, של כוא המשית. ואני רואה ככל מה שקרה כרכה גדולה. זה ינער את החילוניים ואת הדתיים מהתפיטות הלא כרורות שיש להם אחר את השני, וזו תהיה התחלת הדרך לגיבוש מפנים העתיריים של החברה הישראלית.

"היום, הזהות של מרינת ישראל אינה דבר ברור. אומרים שמה שסרה בכחירות ישנה את פני המדינה, אבל למרינה הזו בכלל עוד אין פנים. פעם חשבנו שוו מדינה מערכית מודרנית, והתכרר שהיא גם קצת לבנטינית: חשבנו שהיא רק יהודית, אכל התכרר שהיא גם פלשתינית. פעם משבן שאפשר יהית לשמר מסורה. נימים יהודיות בתוך גטאות, מפוקחים על ידי השלטו הפוליטי: היום התברר שהדת היא חלק אינטגרלי מהמערכת הפוליטית. ומכיווו שאלו הן עוברות החברה הישראלית תצטרך לתת עליהן את הדעת זה יהיה חלק מתהליך: ההתבגרות של המרינה. זו הזדמנות לְהבהרה. למובהקות. והכמיהה לממשלת אחדות לאומית מראה שהעם רוצה להישאר בהויה שי

מדי פעם היא מדכרת עם חנה כלוך כטלמון.

לדרוש דרישות שלא רציתי למלא. מישהו צריך להוציא את האנתרופולוג מן השרה, וכמשרה שלי ון המפגש המיוחר הזה, העובדה שאתה עומר ורואה את האחר, אומרת אלאור, מאשר את הטענה של

מיעוט שיכול לממש איזו דרך חיים פרטית כתנאי שיניחו לו והוא יניח לאחרים – עומד להסתיים, החרדים ניכנסו לתוך המערכת הפוליטית, ואם המ ירצו או לא, הם יהיו חלק מהמרינה. זה יגרור אותם למעורכות גדולה יותר בכל מה שקשור לחברה הישראלית. זה יאלץ אותם לקחת אחריות. זה יחשוף אותם לביקורת של החילונים. פחות יניחו אוחם לנפשם. הם יעלו לריון הציבורי. הם עולים כנר עכשיו, אבל אלו הן עריין חררות. זה עוד לא אמיתי בחלק מהחברה הישראלית הם יצטרכו לנקוט עמרות.

כששמעה את כל החרדות וההתבסאויות

טשטוש. של אי בהירות".

מהדתנסות האישית שלה וממכנה האישיות שלו רואה תמר אלאור סיכוי אופטימי לפתור את הכעיה אבל זה תהליך ארוך וכואב ורורש מהחילוניים לעשות מה שהרתיים עשו ועושים תמידו לדעת מה הם רוצים. וכשאני רואה על המכוניות סטיקרים ז חילוני – חרד', זו לפחות הצהרה של החילוניים. זו ככר נקיטת עמרה".

לסגי הכחירות שלחה לה הנה מכתב. ביקשה שתצביע ג, כי או האדמו"ר מגור והאדמו"ר מלוכאוויטש יכוכו אותה. לאחר שתגיש את עבורת הרוקטורט סלה תוציא אלאור ספר שיקפל בתוכו את השנתיים וחצי שהעבירה במחיצת נשות גור. שנתיים וחצי של שני עולמות כל כך קרובים וכל כך רחוקים, את הספר, היא אומרת, תקריש לזכרו של אביה. אדם שאהב בני אדם

בה זל רפידת טבע מקורית, שהינה תשליל לי החל - בדומה לוביעת כף הרגל בחול. תמיכה ועיטוי, חופש לבתונות,

ולחו של סנדלי נאות, אנו גאים לחציג מחד, הועלים! המשך טבעי לנוחות שכל כך

להצלחה של הקיץ יש המשך טבעי.

לבחירתכם מנוון דגמים של לחשיג בחגויות הנעלים

שלייאחיוה

נעלי וסבקבי טבע בעורות גובוק - וומוברורות. (את שעות החנויות

מבורז ח'מש בקשת צבעים אופנתיים. במקום מגוריך ניתן לקבל

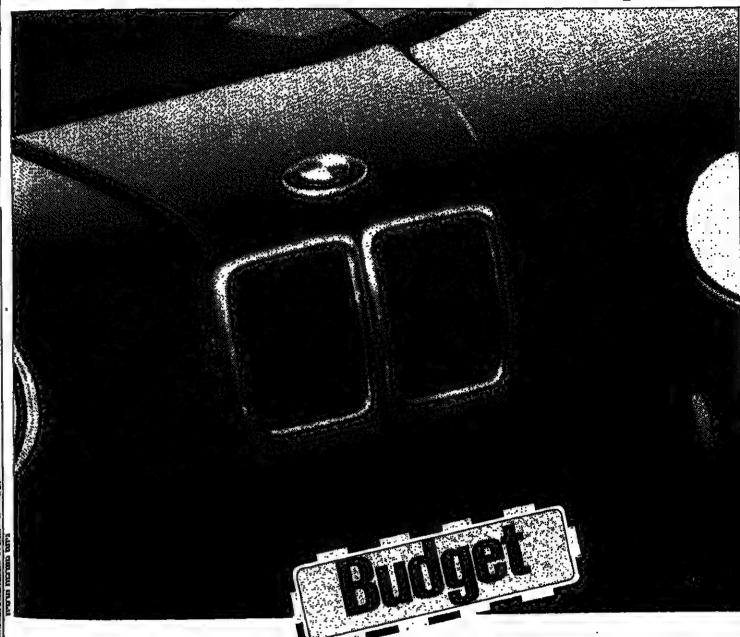
לכו בעקבות "חחצלוות של חקיץ", לכו בטלפון מס' 302306-03, ארנת).

שיקפות

בעקבות "טבע-נאות".

א תנועה, ובולפת זעזועים

U'OGA FRAK! E.R.II UD EKFK'B

באדגיש מציעה כך מהיום 100 מכוניות

ב.מ.וו ו316. באדגים – החברה הבינלאונית

גיד אוטומטי, מיזוג אוויר מקורי. הגה כחז, מראות חשמליות, מערכות הגדולה בישראל להשכרת־רכב, הצטרף עוד היום למועדון העסקים ועשי דנו לו שוונן את המכונית הטובה בעולם מטוגה-ב.מ.וו (316 של באדג'ט ותהנה מתעריף מועדף עם העוצמה שמדברת בעד עצמה.

וממכונית מועדפת – ב.ם.וו.

פרטים בבאדג'ם. מרכז ההזמנות: . סל' ניקומ הקרוכ אליך. מניף באורנים הקרוכ אליך.

אנהיגה בכל דרך

טכנולוגיה עונידנית ונוחות מירבית:

רסדקאר רכב בע"מ, יכואן ומפיק ב.ס.מ בישראל אולם מצונה ראשיו ורא, דרך פית 19. מל 2027

כתבה האחרונה בסדרה שכללה עד כה את יינות בציר ואחרים, נעסוק בשלוש קבוצות של יינוח, _ מענבי סמיון, שנין־בלאן וקבונה בלאן.

לבן שהוא לבן ושחור שהוא לבן

הסמיון הוא דוגמה קיצונית ומופלאה של השפעת איזור ותנאי גידול, אמצעים טכניים וידע טכנולוגי - על איכות היין. יין הסמיון המיוצר ומשווק בארץ הוא בינוני עממי ונועד לצריכה יומיומית, ללא תניגיות יתרה. אך אם וזכור שמרכיבם העיקרי של יינות טוטרן הנודעים לתחילה הוא עגב חסמיון. נוכל ללמוד משהו על האפשרויות הנלומות בו.

יינות סוטרן הם יינות מתוקים באיכות שאינו מכירים בארץ. מקור מתיקותם – בריכוז תגבוה של סוכר וחומרי ריח וגיהוח. הנודם העיקרי לריכוז חוה ולהתפתחות החומרים תריחניים היא פטריית תבוטריטיס, שתוקפת את עובי הסמיון הגדלים באיזוד סוטרן שבבורדו בסוף עונת ההבשלה, וזקוקה לצודך וותפתתותה לתנאי לחות ויובש – לסירוגין. חעובים שנוגעו בפטדיית חבוטריטיס וראים כאילו ווקבו, ואכן התופעה מכונה בשם "ריקבון אציל". בארץ אין קיימים תנאי אקלים תמאפשרים תתפתחות הפטריה הזו בסוף עונת הגידול, ואם נרצה בכך – נובל לעשות ואת בדרך מלאכותית, כפי שאמנם עושים כיום בכבה יקבים בקליפורויה.

בבודו יש לענב חסמיון שימוש נוסף: הוא משמש מרכיב בתמווג עם עובי הסוביניון-בלאן, וכמות קטנה של סמיון שמתווספת ליין הסוביניון־בלאן מקנה לו יתר עושר זמודכבות. בארץ נקוטה דרך חעשייה הואת ביקב ומתיהגולן,

המוסיף יין שמיון לשוביניון־בלאן ירדן. בספרות היין מקובל לדמות את ארומת הסמיון לארומה של פרי התאנה, דימוי שמעולם לא הצלחתי לזהות ביינות הסמיון שלנו. מלבד יין סמיון המשווק תחת שמו חזוי, הוא משמש מרכיב -ייוב ביינות בעלי שם סוגי, כגון הוק ועבדת.

מכורתו י בב זה על בדות הנחר לואר שבצרפת, איזור מקסים ביופיו ומשופע בטירות מלכים ורוזנים. במאה ח־19 וח־20 נטל הענב מקל נדודים, הינו ומצא לו משכנות מכובדים בקליפודניה ובדידום אפריקה. אך אם בצרפת מפיקים ממנו יין מבושם בעל מכווד המצמצות צורבת וחדה, לעתים מוגומת, הרי באיוורים החמים וממוזגים יותר נתמתנה חומצתו החדה, ותוא איבד את תבונת ח"כווייה" שלה. אף איכותו הארומטיח עבדה גילגול והיא מזכירה ספק דבש, ספק פרי בשל – מלון אי מייאבה. עושר חריתות הזה של העוב נחשף באיוורי הגידול החמים חודות לפלאי טכניקת התסיסה חקרה, שמצעד

נצחונה החל לפני כ־25 שנים. יינות חשנין־בלאן, שתססו בקור, הם רעונים ופריכים – שתי תכונות חיוניות ליין בעל רמה, ויחד עם האיכות הארומטית של חעובים מתוות בסיס ליוצוו יונות טובים. מתמר תגלם חזה מייצרים הייננים מיגוון רחב של יינות. תחל מיבש־לחלוטין, עובר לחצי־יבש, חצי־מתוק, ואף ייוות

בוטריטיס מתוקים דוגמת אלה של תמשה נבועים: 2222 ב מעולה. הבעות בנעות: 2000 – עוב מאוד. קונית הבעות: 200 – בינוי. פי בנעות: 20 – בינוי. בע אחד: 20 – מספיק. לא גבועים: יין פנום שנדווח על ידי הצוות

מרובה, כענן, ומזכירה בכך את זו

של המוסקט המוכר לנו. מעמדן של השנין בלאן בארץ הוא של ענב נידה ונסבל. המיחס אליו כאל קרוב עני, ללא כל הצדקה. לדעתי, גם מעובי והיחס אליו כאל קרוב עני, ללא כל הצדקה. לדעתי, גם מעובי שנין־בלאן שנדלו בכרמי ארצנו ניתן לעשות יין לבן, יבש, רעון וארומטי העולה באיכותו על רבים מיינוח העוביניון־בלאן שלנו, שיומרונם מרובה מאיכותם

צבע העובים כזון זה והיינות המופקים כמם אינו לבן, כמי שגרמו מחשם ("בלאך"), אלא ורדרד כצבע לחיי נערה

משתתפי הדירונ: יינות מעובי סמיון, שנין־בלאן וקברנת בלאן (צילום: עופר קרני).

17.00 ש"ר	888	ירדן קברנה לכן 1987 חצי יבש	(1
ש"ח 5.80	₽₽(+)	כרמל סמיון לבן 1987 חצי־יבש	(2
8.00 ש"ח	₽₽(+)	כרמל שנין־בלאן סלקט 1987 הצי־יבש	(3
ש"ח 8.00	22	כרמל קכרנה לבן 1987 חצי־יבש	(4
4.50 ש"ח	δĎ	ברמל הילולים אדום 1987	(5
4.50 ש"ח	88	ברמל חילולים לבן 1987	(6
5.50 ש"ח	88	ברון סמיון לבן 1987 יבש	(7
20.40 ש"רו	<u> </u>	אלועו טירת גולן שוין־בלאן 1987 חצי יבש	(8
11.50 ש"ח	<u> </u>	אשקלון בן־עמי לבן 1987 יבש	(5
5.00 ש"ח	88	מונפורט סמיון לבן 1987 וזצי־יבש	(10
12.00 ש"ח	Q(+)	אשקלון חיין של סגל לבן 1987 יבש	(1)
7.00 ש"ח	2	מונפורט שנין־בלאן 1987 חצי־יבש	(17
ש"ח" 5.20	8	אליעז סמיון לבן 1986 יבש	(1:

טעימת חיינות שדירונם מובא בעמוד זה וערכה במלון "הילטון" בתל־אביב ביום 23.10.68, בחשתתפות אבנר און, מוכ"ל מלון קלאביאיו אילתו שרל לואינו'ר, אגרונום ויינן, ותחתום מטח.

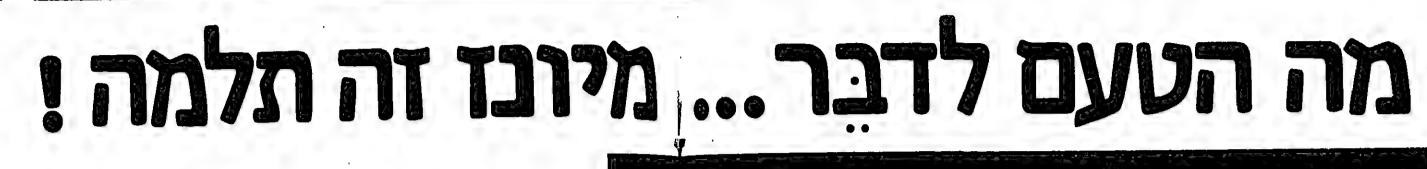
> סוטרן בבורדו. כן משמש הענב מסמוקה מבאן שהתואר "לבן" מעיד לא על צבע היין אלא על שיטת ייצורו. זהו יין שנעשה מעובים שחורים בשיטת ארומת השנין־בלאן אינה חדה הייצור של יון לבן. העובים שנדרכו נטחטים מיד עם דריכתם, וחודרת לנחירוים בארומת התירוש מיפרד ממגע עם חוגים ומוחסס מיד. חומרי חצבע חסוביניון־בלאן, אלא "מתוקוו" גם של העובים מרוכזים בזגים, וביצוע הפרדה מיידית בין כאשר חיון עצמו יבש לחלוטין. זו חתירוש לוגים מווע מקיין לספוג צבע רב, ומכאן בהירותו.. ארומה המחלחלת פנימה ברכות באירופה ידוע חיין הלכן הנעשה מעובים שחורים בשם מרובה, כענן, ומזכירה בכך את זו "בלאן־דה־נואר" (יין לגן מעובים שחורים). מירב יינות

חשמפניה בצרפת נעשים מעובים שחורים, שחמפורסם בהם טועם חיין המכיר את יינות הקברנה סוביניון יתקשה לזהות בטעימה ראשונה ועיוורת את זן העובים ממנו נעשה חקברנה בלאן, יש ללמוד ולהכיר היטב את הארומה של היין

הוח בדרך המנותקת מזו של חקברנה סוכיניון הרגיל. דומני כי

א ארומטיות חקיימת ועומדת בפני עצמה.

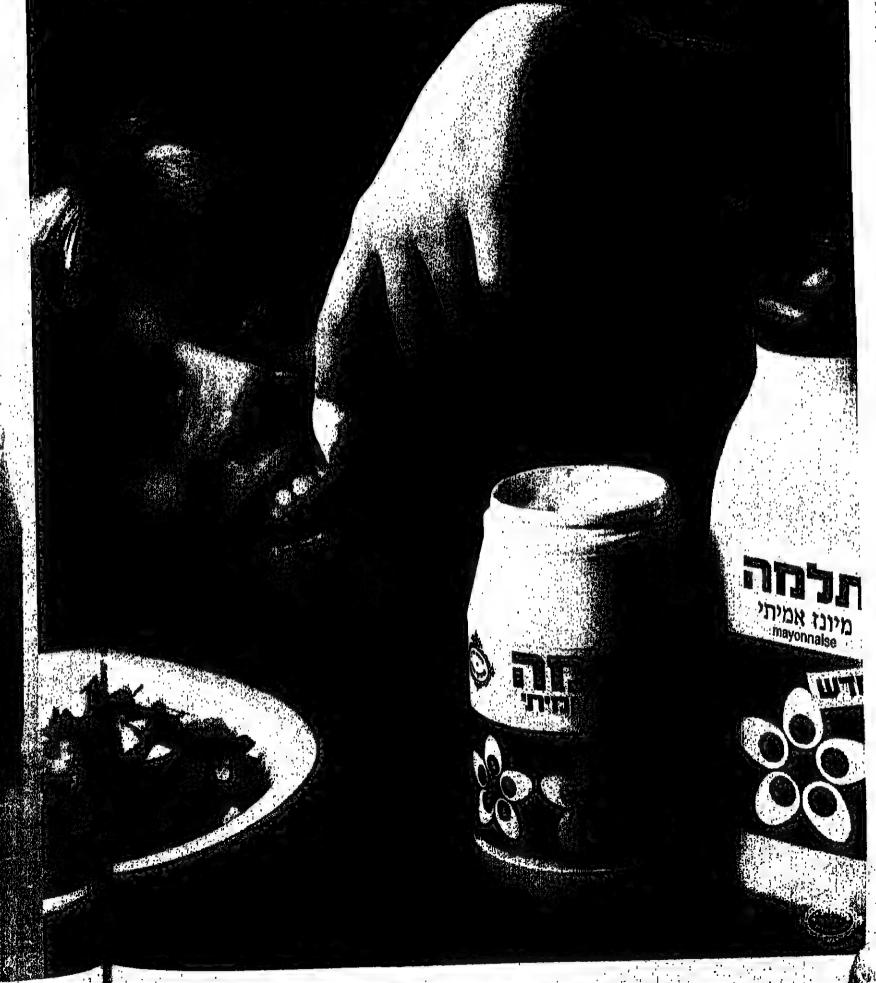
23 Biaedio

יש טעם לדבר... רק על מיונז תלמה. כי מיונז תלמה מוביל מכל בחינה. באיכות, במבחר ובמגוון השימושים-רק תלמה מציעה את כל הפתרונות, לכל טעם ולכל דרישה.

מירובוים מירודים עשירים בטעם ו...בריאות

THAT UUT, TUT, THAT

,ג'ון ווקר, קצין הצי האמריקני עשה אח זה רק בשביל הכסף, הרבה כסף. 20 שנה הוא מכר סודות לדוסים, ובדרך גייס לעסק הרווחי גם את אחיו ואת בנו, ב־85', תחועדת עכשיו בספר ,המרגלים". העיתונאי פטר ארלי איש הוושינגטון פוסט, שחקר אח הפרשה וצבר סס4 שעות ראיונות עם התעורבים בה, תגולל סיפור תדהים של דיגול ללא כל מניע אידיאולוגי, חככים משפחחיים. שלותיאליות של הצי והפ.בי.איי., הרבה תקריות והתון כסך. אם לה־קארה היה ממציא את זה, היו אותרים שהוא הגזים.

ונכשל דק אצל בחו. פרשח המשפחה המרגלת, שנחשבה הרואה אור בימים אלה, "משפחת מאת גד שתרוו

שטח וצוללת גרעינית מסיירת באזור האיים הקנארים. חשייטת הסובייטית איתרו המתפשים כמחירות, אך משימתך לעקוב אחרי השייטת ולרווח על פי הנוהל הרגיל. על החתום – תת אדמירל ארנולד שייר, מפקר כה הצוללות של האוקינוס האטלנטי". ממקר הצוללת הגרעינית האמריקנית סקורפיון עיין בשרר המוצפו שנמטר לידיו, שנשא את התאריך 20 כמאי 1968. התנחם כעוכדה שהמעקב לא ייעכב את שוכם הביתה, והורה לנווט לשנות את הנתיב. הסקורפיון סיימה טיור אימונים ארוך של שלושה חודשים כים התיכון, וכעת קבלת השדר היתה סמוך לגיברלטר, כדרך לנמל הבית שלה בנורפולק. משימת העיקוב אחרי השייטת הסובייטית, לצורך איסוף מודיעין, היתה חלק ממשחקי יווועל ועכבר ששני הציים הגרולים בעולם ניהלו מזה עשור במים העמוקים של האוקינוטים.

בחצות, 22 מאי, המתין קשר משועמם בחרר נוספות, החליף עמיתים מוראגים ועקב אחרי כל 'וריווח לממונה עליו. נמוער התקשורת הכא, שש הסובייטית הצליחה בעזרת מיכשור חדיש לאתר את שעות מאוחר יותר, המקבצו קצינים בכירים טביב הסקודפיון ולהטביעה. ווקר ידע שמזה כשנה מקבלים עמרת חשירור בחרה המבצעים, ושוב לא עלתה הרוסים מסמכים סוריים ביותר על דרכי התקשורת שקרא. אני נקי, לא עוקבים אחרי, ציין לעצמ הסקורפיון על התדר. תשדורות הבתרה מנורסולק לא והציוד של צי הצוללות האמריקני. ג'ון ווקר היה מקור וכו למענה. מפקר הצי הורה לשגר לאזור כח משימה המידע הות.

ש"שת סוב"ם של חמש ספינות שכלל משחתות, צוללת גרעינית ומטוסים. את לסקורפיון לא היה זכר.

כחרר המבצעים המואפל, רכנו קציגים מודאגים מעל לצגים ירוקים. החיפוש נמשך כבר שלושה ימים. קצין חמור סבר מסר למשפחות 99 אנשי הצוות שהמתינו על המזת בנורפולק את היריעה על היעלמות הצוללת ועל התיפושים אהריה. בחרר המבצעים כבר ידעו שהצוללת אברה: מערכת סודית של מאות מיקרוסונים ימיים שהצי פיזר במעמקים דיווחה על שורת ותפוצצויות מתוות למים, בריוק באזור הפעילות

ג'ון אנחוני ווקר, קצין תקשורת ווטר, היה שותף שיחזר את השתלשלות 15 השעות האתיונות. לניהול מבצע החיפוש. הוא התנדב לעבור משמרות המבצעים בנורפולק לתשדורת השגרתית מהסקורפיון. המהלכים, חבריו, שהעריכו את התנהגותו, לא ידעו קדם לכן, ווקר ביצע את התוראות במדיק הוא עוב גלי האתר היו עמוסים בתשרורות שונות, אך אף לא שווקר, מומחה ללוחמת צוללות ומדריך בנושא את ביתו בנורפולק אתמול בצוריים, עלה על הבביש פיפס מהסקורפיון. הקצין התורן מילא דו"ח שיגרתי מקשורה, פותר מחשיםה הוא תהה אם השייכת המהיר מס' 95, המוכיל לוושינגטון. מדי פעם האס

20 בתאי 1985. זו שנים בדיוק עברו מאז קיבלה הסקורפיון את משימת העיקוב באוקינוס

צלצול הטלפון בחדר 763 במלון "רמאדודאין" ברוקוויל, מרילנד, הקפיק את ג'ון ווקר. "מדברים מהקבלה. מישוו פגע במכונית שלך כוציה וברה, כראי שתרד לראות מה הנוק", אמר לו קול גברי נרגש. "פיד ארד" השיב ווקר, אך חשב שמדובר ב"תרגיל כלשי למתחילים" – "הם רוצים שארד למשה". מי זה "הם". יכול היה ווקר רק לנחש, אך הוא ציפה לנחע ביותר.

ווער הגיע למלון אוצרי שהעביר למפעיליו מווקבב צרור מסמכים. תמורת הצרור הזה ציפה לקבל 200 אלף דולר במוומן. אך משתו השתבש בדוך. עתה

מקום ותאריך העברת החומר נקבעו כפגישה האוצונה עם המפעיל המוצייטי בווינה, המישה הודשים ל-40 קמ"ש והאיץ ל-130, חימש סימנים למעקב אחריו. את הטכניקה הזו לפד מאתר מספרי הבלש בסיפוק. בנינוד להוראות המפעיל, ערך ווקר סיוו מוקדם כאזור שנועד להסמנת המסמבים. המכניקה הוי

לבניה את בנותון המבצע ולמנוע פגישת פנים אל של זקר על אדמה אודרב מאז 1967. כל הפגישות

לש היו בערים זרות כמו וינה או הונג קונג. לשה ערב יצא הקד למשימה העבורת התומר. הוא ת מהכביש תראשי הנסע על דרך צדדית. מסמר לינבים מאחר יותר הבחין בסימן המוסבת פחית מוכב של קנו 7 בצד הדרך: המפעיל נמצא כאוור שם לאסוף את הסתורה. ווקר המשיך לנהוג עור שש קילומטרים והציב פחית רומה, אות למפעיל

נוברה לא הבינה מאיכה לג'ון ונסר, אך העדיפה לא לתחקר ניהלה רווגן עם ארתור, אחיו של בעלה.

משפחה המרגלת: מימין – חבן מייקל (קיצוני ימני), שנכנס לעסקי הריגול של אביו, הסבתא ואח נוסף שלא נויים והאכ, ראש הרשת, ג'ון ווקר (שמאלי בתצלום). למעלה ארויו של ג'ון, ארונור, שנם חוא

איש הנ.בי.איי., חוקר וחיק, החרשם רע ולאוד ואברברה ווקר. היה ברור כי היא שחויה, זעמה נגד ג'ון בלט בכל מה שאולרה והוא תהה אם חבר מושבעים יתייחס בכלל להאשתוח ממקור כזה. הדו"ח שכתב, תיק ווקר, נגנז בארכיון.

"תדברים מהקבלה. מישהו בגע במכונית שלך בחניה וברח, כדאי שחרד לראות ונה הנזק", אמר קול גברי נרגש. ווקר חשב שמדובר בחרגיל, "הם רוצים שארד למטה". מי זה "הם" יכול היה רק לנחש. אך הוא ציפה לגרוע ביותר.

י השארת המתודה בנקודה שנבוצרה מראש נוערה 129 מסמכים מסוובים עטופים בשקית פלסטיק וגידסת ווקר זוקר טוען כי נכנע מיר ולא איים כלל (לרוסים אין שליטה על מוג האוויר - אמר לעצמו) על הסוכנים. סוכני הבולשת רוברט האנטר וג'יימס שית בין וצמרגל ומפעילו. את מפעיליו המבייטים לא הניה אותם על קרקעית שקית קרטון גרולה וכיסה את קולוץ גורסים כי זוקר כיוון את אקרחו לליכו של המסמכים בשכבה של בקבוקים ריקים ווכל. עד כאן האנטר ורק אחרי כמה שניות מתוועת הניח את האסרת. אין מחלוקת על כך שעימות זה סיים את הקריירה של ווקר המשיך בשמתה למקום המחבוא של הכסף. ב'ון אנחוני ווקר כמרגל בשרות הרוסים. קריירה "שוב הם טער" – כעם בשגילה שהכסף איננו. פעמיים שהחלה בשלהי 1967, וגרמה נזק אדיר למערכת בעבר הניח איש הק.ג.ב. אה הכסך במקום לא נכון. הבטחון האמריקנית, נוק שתואר כ"גדול ביותר מאז ווקר סרק את האזור אך לא מצא דבר. בדרכו חזרה שאתל ויוליוס רוזנכרג הסגירו את סורות הגרעין

לילה קשה עבר על חקר. האם מרובר בטעות של אילו באאורלי, איש יחידת בסחון שרה של צי ארה־ב. התבונז באיש שישב לפניו ובח אן שמא הגיע היום ממנו חושש כל מרגל - החשיפה: את הנתונים השיגרתיים בטופס המהימנות. "ג'ון ווסר תבהה אם להשמיד את הוראות המפגש הבא. מכיוון אנתוני ווסר... יליד 28.7.37... נשוי... משרת בצי שנוקק בדחיפות לכסף וחשש שלא יוכור את הוראות הצוללות כאיש קשר ולוחמת צוללות". הבדיקה נערכה משום שבאותה תקופה, 1963, נכנס הצי האמריקני לעידן חדש – עידן טילי הפולארים. היו אלה טילים הדלת, פסע בוהירות לעבר המכונה, בידו הימנית בין יבשתים, נושאי ראש חץ גרעיני, עם יכולת שיגור אקרה בקוטר 10.08 אקרה בקוטר 20.18, ובשמאלית המעטפה עם הוראות מתחת למים וטווה של 4500 ק"מ, הכנסת הפולארים המפנש. "עצורו ש.ב.איי"ו שאנו לעברו שני גברים. לשרות היתה עבור חצי האמריקני התשונה היעילה שצצו מעבר לפינה, לבושים באפורי מגן וחמושים ביותר להנחתת מהלומת תגמול גרעינית על בריודים מבסים נייר שאיגן ניתן להשמרה כמיתקפת פתע. (חמשך בעמוד חבא)

27 Biaeaio

למלון עבר שוב על יד העמוד עם השלט האוסר על לרוסים ב־1950". צייר. שקית הובל שהשאיר במקום בעלמה הרוסי שאסף את המסמכים א

הפנישה, החלים להסתיר את דף התוראות מאחורי המבונה לייצור קרח הממוקמת במסדרון. הוא פתח את

בקסע זה של הסיפור הלוקות גירסת סוכני הבולשת

Binealo 26

经营业监查员的

(המשר מהעמוד הקודם) הצוללת אנררו ג'קסון, עליה שרת וולקר, היתה זו שנכחרה לכצע את השיגור הראשון באוקטובר 1963. באאורלי לא היסס לאשר את מהימנותו של ווקר. הגבר הממושקף, נמוך הקומה והנוטה להקריח נראה באביטיפוס של הימאי בצי הממוחשב והמתוחכם של שנות ה-60. מיומנות טכנית טובה, המלצות ממפקדיו בכל התפקירים הקודמים, חיי משפחה יציכים, כלא חוכות כספיים מעיקים ועמדה פוליטית אנסייקומוניסטית מוצקה. בנתונים שהיו לכאאורלי נאמר אמנם כי ווקר נוקט בעמרות ימניות

קיצוניות, וכי כעבר השמיע הערות גזעניות, אך עוברות כאלה לא פגעו בסיווגו הבטחוני. הטפסים שנחו לפני כאאורלי סקרו את העבר ולא את העתיד. באאורלי, שלא ידע כי ווקר בא ממשפחה הרוסה, לא יכול היה לנחש שחיי הנישואין שלו החלו לעלות על שרטון וכי מומחה התפשורת היושב לפניו יקלע תוד זמן קצר לקשיים כספיים עקב השקעה לא מוצלחת ככר. ווקר קיכל את הסיווג תגכוה ביותר, עם גישה חופשית לחומר סודי ביותר. ייתכן שבדיקות נוספות

בעתיר היו חושפות את הפרטים האלה. אך כתוצאה מהסתיידות עורקים ביורוקראטית. לא נערכה לווקר אף כריקה בטחונית נוספת. איש כמערכת לא ערער על

חסווג בסרוני הגבוה שניתן לווקר, וסיוג זה שניתן לו שהומצאה כשנות ה־40, פעלה על בסיס של גלגלי ב־1963 פתח לפניו את כל דלתות המטמונים שיניים מכניים ושימשה כגיבוי למערכות הממוחשבות המודיעיניים, עד מעצרו כמאי 1985.

"משה! הודה לחברה שלנה, אמר ריצ'ארד

הלמס, מנהל הסי.איי.איי. לשעבר, אחרי חשיפת היקף הכגידה של ווקר. "אנשים במערכת מסתכלים על החומר הסודי שעוכר תחת ידיהם ואומרים 'אם אני יכול להרוויה ערימות של כסף, אז מדוע בעצם לא לעשות את זה".

הלמס תיאר מצב שווקר מגדיר כשגרתי: "בחרר התקשורת של הצוללת היינו עוברים על ספרי הוראות לירי טילים, ניווטי צוללות, עיקוב אחרי צוללות זרות, צפנים מכצעיים ושאר סודות והיינו אומרים זה לזה 'הי, זה כטח שווה המון. מעניין כמה מוכנים הרוטים לשלם בשביל זה".

היתה זו התכטאות מבודחת מקובלת כצי, אך ווקר החליט לממש אותה. כאפריל 1967 הוא ככר טיפס בסולם הדרגות ומונה לקצין משמרת נוצדר המכצעים של צי הצוללות. כגיורת האושינום האטלנטי. "ערב אחר שוחותי עם עמית לעכודה במשמרת", סיפר ווקר אחרי לכירתו. "התברחנו על ערכם הרב של כל המסמכים שעברו דרכנו והוא התכדה כמה סל לגנוב את המסמכים האלה. שאלתי אותו בצחים 'ומה תעשה איתם, תאסוף אותם כתיק ותדפוק על דלת השגרירות הרוסית'... וכאותו רגע החלטתי. כן. זה כדיוק מה שאני הולך לעשות. פעלתי על פי רוצי. ככה".

חרר המכצעים של צי הצוללות היה אחראי על התקשורת בין כל היחירות. על מנת להקשות על הביון הרוסי, שוררו כל ההוראות, מנהלתיות ומבצעיות, אותו צופן, שהוחלף מויי יום. הרוסים, שקלטו את: שטף ההמברקים לא ידעו אף פעם עם הגיכוב המוצפו שקלטו הוא הוראה לשגר טיל או מברק ברכה משליש היחירה לימאי שאשתו כרעה ללרת. מכונות ההצפנה והצופנים סופקו לצי על ירי סוכנות הבטחון הלאומי national security agency. גוף זה היה ועודעו אחראי על ביון אלקסרוגי ועל בטחון מערכות הקשו של כל מערכת הבטרנון האמריקנית..

ההחלטה לכגור כארצו התסכלה אצל ווסר, על פי גירסתו, ברותי רגצי. הוא היה וקוק ברחיפות לכסף -ווהו זה. משיתוור הצער הראשון של בגירתו. עולה כי ווקר פעל כשיקול דעת. הוא החליט לבנוב את ספר

כל זה – מרווחי הריגול: בית בנורפולק, בית־סירה ומטוס פרטי.

הצרופים של מכונת צופן ק.ל.־47. מכונת הצפנה זו. החרשות. ווקר, שחשש מרליפת מידע מהצר הרוסי לביון האמריקני, העריך כי העברת סודות המערכת הזו לסובייטים לא תחשוף אותו בקלות לפ.ב.איי. אלפי מכונות כאלה עדיין פעלו במערכת האמריקנית, והסיכני שיאתרו אותו היה קטן.

ממחשבות עבר ווקר למעשים. ערב אחר הוציא את הספר מהכספת וצילם אותו כמכונת הצילום של תרר המכצעים. אחר המלחים ראה אותו מצלם וצעק 'היי סקיפר, אתה מחפש צרות, אתה יודע שאסור לצלם מסמכים פרטיים במכונה ממשלתית". המלח לא ראה מה ווקר מצלם וגם לא שמע את רפיקות הלב שלו. את הצילום הכנים לכים ועם תום המשמרת חלף על פני

אם מניעיו הם פוליטים או כספיים. "כספיים שהורים",

אמר ווקר והחל לראוג שמא התהליך יימשך שעות ושוב ייאחר למשמרת שלו.

הרוסי המשיך לתחקר את ווקר על מצבו האישי, אם הוא שותה: והחל להרצות לו על התפיסה המרקסיסטית לנגיניסטית. ווקר קטע אותה "אני רוצה תחה לכל החיים. אני מספק מסמכים, אתם משלמים משכורת קבועה, ממש כמו עובר מן השורה". הרוסי היה נרהם מהרעיון של תשלום משכורת שבועית למרגל מתנדב כאן תחל מו'מ על השבר. 'כמה אתה רוצה', שאל הרומי. "500 עד 1000 רולר לשבוע", השיב ווקר והעביר לרוסי עותק של סידור העבודה התרשי. כדי לקבוע מוער לפגישת תיאום נוספת. הרוסי העביר לווסר מעשפה ובה אלף דולר בשפרות של 50 וביקש ממנו לחתום על קבלה. הרוסי הסביר כי תתקיים עוד פגישה אתת לקביעת הנוהלים והמקומות למסירת החומר והתשלום, וקבע סגישה נוספת כעבור שבועיים. בשעה 1400, במרכז קניות בעיר אלכסנדריה, מול חנות מסוימת. ווקר יחזיק גליון של שבועון "סיים"

מתחת לזרוע. ארם יתקרב אליז ויגיד "חבר יקר". הרוסים לא ידעו בשלב זה אם מדובר במתנדנ אמיתי או בנסיון אמריקני להפליל את אנשי הביזן הסוביטי בוושינגטון. אך הם לא נטלו סיכונים ואת ווקר הוציאו למכונית שחנתה כחצר כאשר שלושה בעלי גוך מסוככים עליו. המכונית יצאה ברתרה מהכניין, הסתוכבה כחצי שעה ברחובות וושינגסון כדי לנער צוות עוקבים אפשרי, ולכסוף פרקו את ווקר כרחוב שקט ברובע מגודים.

"ידעתי שאני תולך להרוויה הרבה כסף", תאר ווקר עשרים שנה מאוחר יותר את הרגע שמצא עצמו ווופשי וכורד ברחוב הששט.

ברברה ווקד, אשתו של ג'ון, לא הבינה כיצר הצליח בעלה לתחיר הלוואה בגובה 700 דולר וגם לקנות לה ולארבעת הילדים מתנות לחג המולד. תקופה ארוכה מדי חיה משפחת ווקר כצמצום. "השנתי עבודה נוספת", הסביר ווקר. כרכרה לא האמינה לסיפור של ג'ון, אך העדיפה לא לתחקר אותו. היה לה מה להסתיר מבעלה: לחג המולד הסרב הומין ג'ון את אחיו ארתור ורעיתו ריכה, וברברה תששה מהפגישה המשפחתית הזו. היה לה רומן עם האת, ארתור, והיא חששה שבעלה יגלה כי שכבה עם אחיו. נמצב עניינים כזה העדיפה לא להציק לג'ון בשאלות על מקור הבקי.

ברברה אומרת כי כבר בתחילת שנות ה־70 גילתה שמקור הכסף הרב שבעלה הרדיח הוא מטה הק.ב.ב. כמוסקווה, אולם למרות היהסים המעודערים עם ג'ה, לא ניסתה לעצור אותו. שנים מאודור יותר סיפרה כי תגובתה הראשונה היתח לגנות אותו ולהכתידו כתואר בוגד". הוא צעק עליה שהיא אלכוהוליסטית ולעיתים חבט בה בעוצמה. ב-1976 התגרשו. ג'ון שילם לה עשרת אלפים דולר, סכום דומה כמה תודשים מאותר יותר, וכן 500 דולר לוצדש. ברברה לכתה את שלושת ילריה הצעירים, סינת יהימרי, לורוד מיי ומייסל, ועברה להתגורר בתווה סטנה כמרילנד. "רציתי לתפום מרחק מהחיה הזו", סיפרה מאוחר יותר. הבת הגדולה, מרצרט עובה בינתיים את הבית.

ווסד התשיד לשבס בסולם הדרגות כצי, להעביר כל מסמך שעבר תחת ידיו למפעיליו הרוסים ולהרחיב את הרשת. מתעיליו ידעו כיצר לטפח אותו. "אתה הטוב מכולם", נהג המפעיל להחמיא לו כפגישותיהם כווינה, והיה מעביר לו מעטפה שמנה עם בתום. ווקר קיבל משכורת חודשית של 4000 רול ובונוסים על מידע נוסף. כהמכם העבודה היה גם סעיף "הכנמת מינימום": 2000 דולר לחודש. סבומים אלה איפשרו לג'ון לחיות כמו לורד. הוא קנה סירת טיולים. החויק מטום פרטי, פקד באורה קבוע את מקומות הבילוי היקרים ביותר בנורפולק. פחד החשיפה שליווה אותו בתחילת קריירת הריגול שלו פג לחלוטין. לא היו לו ייסורי מצפון על כך שתוא מעביר לאויב מסמכים שאיפשרו לרוסים לעקוב אחרי פעילות הצי האמריקני. ווקר שיכנע עצמו שהמידע שסיפק מרחיק את סכנה המלחמה, והעריך שמוסקווה לא תחלוק מידע מסחג כזה עם כנות בריתה, גם לא עם צפון וייטנאם, שספנה

משתה עת הפצצות יומיות כבדות מהאחיריה של צהב מומחי מודיעין מפריכים הערכה זו, ומציינים פיצין ספק שכהעבודת צפנים ומידע על מכשירי צופן לוומים, היה ווקר אחראי למותם של טייסים וחיילים

צאיעים רכים בוייטנאם. ב-1976, בשנת הגיגות ה־200 לעצמאות ארה"ב, עט במסקווה הצלחה נוספת. ווקר ניים לרשת איש משתה ג'די אלפרד וויטוורת', מומחה לתקשורת לוויתים ידעתי שהרוסים יכעסו על שנייסתי את משורה' ביוזמתי, אך הייתי כטוח שהם ישכחו את ובתה ברגע שיראו מה וויטוורת' מסוגל לספק ליר. שב ווקר. גיום וויטוורת' היה עבור ווקר פולימת נשה להמשך זרימת הכספים ממוסקווה. הוא עצמו פים מהצי בקיץ 1976, והקים כשותפות עם אחיו, צוווה, חברה להתקנת מכשירי רדיו במכוניות.

לווסים היתה סיבה לעלוז. כאמצע שנות ה־70 ענה פערכת התקשורת של הצי האמריקני, אחרי שנת פחקר ארוכות והשקעות אדירות, לתקשורת משתעות לוויינים. מומחים מעריכים כי מערכת תושוות של חצי היתה תמשוכללת ביותר בעולם. תב כא הקר ומניש להם על מגש של כסף מידע מעורבן, כמעט כומן אמת.

ג'די וויטוורת', השותף ברשת שלא היה קרוב

הפטריוטית גברה הפעם על תאוות הכצע, אך הנאמנות

המשפחתית מנעה ממנה לרווח לרשויות המתאימות

מייקל גדל עם אימו בחווה, אך לקראת סוף לימוריו

התיכוניים עכר לבית אביו כווירג'יניה. מרי פעם סייע

מייקל לאביו, שניהל כאותה עת משרר חקירות קטן

בנורפולק. חבריו מתארים אותו כצעיר קל רעת שאהב

מסיבות, גלישת גלים ובנות. הם גם מספרים כי מייקל

פתר מאכיו. באתר הבילויים המשותפים של חבורת

הצעירים שרט מייקל את המכונית תחרשה של אכיו.

יהוא לא ידע מה לעשות מרוב פתר על תגובת הזעם

פרשת משפתת המרגלים מגיעה לשיאה בסיפור

הצטרפותו של מייקל לרשת של אכיו. מתכרר כי

הרצון לרצות את אכיו, הוא שהניע את מייקל לשנות

את חייו. הוא התגיים לצי וניסה להצטרף לחיל

נראה כי המול הטוב המשיך לרבוק ברשת הריגול

של ווקר. התפקיד הפקירותי הקטן של מייקל היה

לשרוף ולגרוס את המסמכים והניירות שנאספו בחדר

המכצעים של הנימיך... מה שנראה למייקל כמעניין

הניע למגרטה כאיחור קטן, אחרי שעכר תות עדשות

המצלמה שאכיו טיפס לו. ג'ון היה מאושר מהעבורה

גיון היה תאושר תהחותר שסיבק

בנו מייכל. "מייק היקר", כחב,

"אוחבים את התמונות עולר ונדאה

כי תהיה צלם ולעולה. הולשר

בעבודה הטובה"

היו מודעים לקיומה של הרשת.

הצפויה של אכיו", סיפרו מאוחר יותר.

משפתה. התחרט – וחתורט שהתחרט.

ליותר הצלחה זכה ב'ון אצל כנו מייקל.

על פעילות אכיה.

ו*וקד לא נדדש* למאמצים רבים כדי לשות גת וויטוורת' להיכנס לעסקי הריצול שלו. ווקר פסה לו אלף דולר לתודש ומילת כבוד שלא יעביר צו שנו של היכוחה' לרוסים – רק את המידע. שתי השתות לא קויימו: הצתו של וויסוורת' הוסגרה לחסם כבר בפגישה הראשונה של ווקר עם מפעילו. תילו המכום שתוצע על ידי ווקר נראה לרוסים קכון מי, מתחשב כאיכות המידע. הנובר הרוסי לא היסס לשלם הדבה כסף עבוד הסתודה של וויטוורת', 332

אוי זולר כך הבל. משוי הצי האמריקני מעריכים כדיעכד כי הנזק שש וויטוורת' גדול יותר מזה של ווער. וויטוורת' פה כקצין תקשורת על נושאת המטוסים הנרעינית שששייו, ערך שני סבבי שרות כבסים הצי הסורי מי ויינו גארסייה שבאוקינוס ומנודי והיה אחראי על ממן הקשר בבסיס האודיריה של הצי באוקלנד מות עד מנקורת מבט רוסית.

הנחתים. בעיות בריאות קטעו את הקטע הקרבי הקצר ל*קרה וויטוורת'* היה יוצא רופן ברשת הזה, ומייסל הועבר לתפקיר פקירותי זוטר בנושאת שקים מקר. הישורה' היה חבר ולא כן משפחוב המטוסים הגרעינית נימיץ.

ספר התפתעתה של רשת הריגול שווקר הקים פנים פעם נוספת שתמציאות עולה על כל דמיון. מד לוציה כי תסריפאי הדליותרי שהיה רוקם עלילה וום להשתלשלות העניינים האמיתית בפרשת ווקר, תבונעם כבושת פנים ממשרדו של כל מפיק, בצירוף למת עצי על רמיננו הפרוע ושלוח הרסן. מסיפור פנתי של כנירח תמורת כצע כסף, החלה הפרשה בייתי משתור של מכירת סודות לאומיים בעכודה הסובה... משוח שימות של וזלרים: אה להוץ מבחינה כספית, ם צובה לרצות את אביו, רעיה ממורמרת, ובת מאונה להצטרף לרשת אך לא אורה עוז לחסגיר את

> צמר חקר, האת, הצפרף לצי ב־1954, היה מומחה למומת בללות ופרש ב־1973. ברברה ווקר טוענת כי וימה עם רומן שנמשך עשר שנים. ארועור טוען שום נאפיוהה סצרות שנפרשו על שנתיים. אחרי ופיקו ניסה לפתוח בקריירה חרשה כמתקין מכשירי . שוניות, בשותפות עם אחיו, אך העסק נכשל חור מימש עבודה כתונם הימי ומונה כאחראי עכודה סנוג ארחית ששימצה כלי שיים של הצי. המידע פושף לאחי החל מ־1980, תמורת כסף כמובן, היה צלי דו וקק", הברידו מקוד בצי, אך לרוסים זה לא שיק מהרע בעוד מקוד מידעז

לספותת ווקר היתה משיכה לנושא תקשורת למתיקב הבת הצעירה, לורה מיי, התגיימה בסוף מו בשו לצבא האמריקרי. באומן טבעי כודיה לשרת מל הקשר, ואביה החלים שוה הומן לפרוץ מתחום לאות הצי לתקשורת הצבא. בלא בושה ניסה לניים מעלישת אך היא סידכה להיענות לפניותיו. ותוכה

שולחנה ב־9 מאי 1984. תפקירה היה לסגן את המכתכים וקריאות הטלפון האנוגימיים שהגיעו למשרד. רוב זמנה הוקדש לשיחות ארוכות עם מופרעים, חולי מוריעין וחומרי לצון. הכותב, שהזרהה בשם Russ השתמש בביטוים השגורים בקהילת המודיעין. פונטיין החליטה ליידע את האחראי עליזה, ג'וו פטרסוו.

פטרסון שלח את המכתב לבריקה במעבדה, בנסיון לוהות טביעות אצכעות. על פי הנחיית "רוס" פירסם תשוכה במדור המורעות של ה־לוס אנג'לס טיימס" ב־25 במאי: "רוס – שוקלים הצעתך. התקשר בין השעות 1100-0900 לטלפון 626-2793 (415), או כתוב

מספר הטלפון שכמורעה היה קו מיוחד, המאפשר לאתר במהירות את המחקשר. "רוס" לא התקשר. היה לו רקע מעולה בנושא תסשורת והוא לא נפל למלכורת. "רוס" היה ג'רי זויטוורת', שאחרי שמונה שנות ריגול החל להתייסר עם רגשות אשם.

במקום לטלפן, שיגר "רוס" מכתב תשוכה. "ראיתי את המודעה והרבר עורדני... ככר תורשים אני שוקל לכתוב המכתב... כן, אני מתייסר, ואני מרגיש שהסגרת רשת הריגול עימה אני נמנה, תחפה משהו על חטאי... אמשיך לכרוק את מרור המודעות כל יום שני... אני רוצה לצאת מהעניין... האתראי עלי נמצא כעסק הוה כבר 20 שנה"...

פטרטון העכיר את המכתב לבריקה והרגיש ברו"ח שלו את המשפט "נמצא בעסק ככר 20 שנה". פטרסון פירסם עוד מודעה ביום שני, אך "רוס" לא התקשר. שבוע אתר כך פירסם מודעה ארוכה וכה ציין כי הוא חייב לפגוש את "רוס" כרי לרון עימו על העניין, ופירט מקום ותאריך לפגישה. עוד ציין כי לא ינסטו

כל צערים נגר "רוס" בשלכ זה. זויטוורת' קרא בעיון את הידיעה והבחין בניסוח "לא ינקטו צערים בשלב זה". פטרסון המתין במקום המגישה שנקבע. גם צוות העיקוב שכא עימו המתין. "רוס" לא הופיע.

וויטוורת' שלח במקום זה מכתב קצר וציין כי יכתוב שוב בזמן הקרוב. בינתיים קיבל פטרטוו את הערכת המומחה שברס את מכתבי "רוס": מדוכר בנבר לבן, בגיל 30 ער 45, בעל ידע בתקשורת מוצפנת ומחשבים. לרעתי, כתכ מחבר הדרח, מדוכר כאישיות מעורערת.

פטרסון לא התייאש. הוא פירסם מורעה נוסמת והציע ל"רוס" להיפגש במקסיקו. "רוס" ענה: "חשבתי ארוכות על הנושא והחלטתי לוותר על הרעיון לסייע לחיסול רשת דריגול".

אנשי הפ.ב.איי. לא הסתירו את תיסכולם. "רוס" ניתק את הקשר. עתה הם היו משוכנעים ש"רוס" דובר אמת וכי רשת ריגול מוכייטית פועלת בארה"ב. אנשי הפ.ב.איי. בתוף המערכי לא ידעו שעמיתיהם בנורפולס עוברים על אותו מקרה. מאו סתיו 1984 היו כמגע עם של מייקל והוא כתב לח 'מייק היקר_ אנחנו אוהבים אשה שלא רצתה חסינות או בסף. כרברה ווכר, האשה לתפשו לעלילה סבוכה של גיוס קרובים שיטתי את התמונות שלך הראה כי תהיה צלם מעולה. המשך שג'זן טען כי "אין לה אומץ להסגיר אותי", החליטה באיחור של 14 שנה לסגור את החשכון עם בעלה

שות ווסד על מרכיביה השונים פעלה ברברה ווקר החקשרה לפבאיי בהצלחה בין השנים 1967 ר-1985. כל מערכות בטתוך השרה ומערך הריגול הנגדי של הס.ב.איי. לא ב־17 בנוכמבר 1984. קרמה לשיחת ההסגרה הזו נסיוו

שלה לשכנע את ג'ון להעכיר לה עוד עשרת אלפים בצם פונסיק, עוברת צעירה היתה אחראית על אגף דולר. ברברה טוענת שקודם לכן קיימה שיחה קשה עם התלונות במשדר הפובאיי. בסאן פרנסיסקי, היא לא בחה לורה, וכי או גמלה בה ההחלטה. "מכיווו שאני ירעה כיצד להתייחס למכתב האנונימי שנחת על אהבת את ארצי", להסגיר את ג'ון, הבולשת מאמינה כי נקודת השכירת של ברכרה היתה כעת כיקור בביתו של ג'ון בנורפולק, היא ראתה את רמת חייו ואת הצעירות עימן בילה. זעמה, מחוזק במנה כפולה.של ויסקי, הניע אותה לבקש מהמודיעין של חברת הטלפון למסור לח את מספרה של הבולשת.

מכולשת בכוסטון הפנתה אותה לסניף קטן של אבולשת ושם התרשם הסוכן שריבר עימה כי היא שרויה תונת השפעה של כמות אלכוהול גרולה. הוא לכח את כתובתה ואמר כי יבוא כקרוב לראיין אותה. שיחת הסלפון הכאה שלה היתה לג'ון. "חיא שוב (המשך בעמוד 32)

הנותים ששמרו בכניסה לכניין והלך הביתה. שגרירות בריה"ת בוושינגטון ממוקמת

במרחק של ארבעה כלוקים מהכית הלבו. המ.ב.איי. מצלם באופן קבוע את כל הנכנסים והיוצאים מהבנייז. אך מי שפיענה את התמונות שצולמו ביום חורף של סוף 1967 לא ייתס חשיבות לרמות שאחרי שיחה קצרה עם השוער, חמקה לחצר השגרירות. ווקר נכנס לבניין, ביקש מסקירת הקבלה לרבר עם האזראי על הבטחון, הופנה לחדר סמיך והמתין. כעבור מספר דקות הופיע גבר בשנות ה־20 לחייו ושאל את ווקר לרצונו. 'אני מעוניין לברר אפשרויות למכור לבריה'מ מסמכים מסווגים של ממשלת ארה"ב", חזר ווסר על משפט הפתיוזה ששינן כל הררך מנורפולק לוושינגטון. אחרי מספר רשת נכנס גבר מבוגר לחדר. הוא שאל את ווקר

"כבר חודשים אני תחייסד. ואני תרגיש שהסגרת רשת הדיגול בה אני חבר, חחפה על חטאי... אני רוצה לצאת מהעניין... האחראי עלי כבר מ2 שנה בעסק"

#132310 28

אני לא מפחד מנפילות. בנפילה, אתה חושף את עצמך לאמת

J34

אדם

אדם (תיים כהן) נולד ב־1960

כרקדן (להקת המחול של

בחיפה, למד בבית"ס "רוז" בחיפה

וב"בית צבי". שנים מספר הופיע

ההסתדרות ולהקת הבלט של

חיפה), עבד כברמן, דיסק־ג'וקי

הקליט שני תקליטים: "סוד"

דירות בלב תליאביב.

ומלצר ושיחק בתיאטרון לילדים.

"אין מוצא", "סוד", "מצטער",

ו"מרחוק לרחוק". בין שאר להיטיו:

"היא רוקדת לבדה". רווק, גר בבית

פני חורש קיבלתי במתנה התולה פרסית. אני קורא לה "מון" ומדמיין שוה כלב. מאוד הייתי רוצה לגור ככית קטן, עם צפורים מצייצות מעל גג רעפים ארום, קצת רשא וכלב, ניסיתי, אבל זה לא הלך, המעריצים עשו מצור על הרלה. לא היתה לי פיפת פרסיות, רגע שקט. וה הגיע למצבים קיצוניים, פה, כדירה האת, ככגיין מנורים עם שוער וסלוויזיה פנימית. זה סצת יותר טוב. למרות שלפעמים יש הרגשה של כלוב. אבל כשיוצאים לרחוב, סתם לסנטר, לראות כגדים, אתה לא עם עצמך. תוך רקה זה נהפך להיות טיול מאורגן לילדים ולהורים. אתה חשוף, ואו גם הבישרת העצמיו שלך יותר גכוהה, וזה לא נעים, אכל, אני משתרל לא

בעבר חייתי חיים הרכח יותר חיצוניים וסוערים. עם כילויים ערכיערכ. אולי בגלל זה עכשיו אין לי צורד היסטרי לצאת לכלות. אני נהנה להיות כבית ירירי הטוב ביותר, אחרי כלב החרסינה שלי: זה הוידאו. וכמוכן טלוויזיה. אני אדם שאין לו וטו על: שום דבר. אוהב תוכניות כמו "תצפית" ולא ביותר על "מכט שני", מאוד אוהב את הנאוביות של התוכניות לילרים, ואחוז דיבוק "שושלת". וה האילוזיה בהתגלמותה, וכיף לחימוס לוה

מכירון שאני הרבה כביתן חשוב לי לחרנים כה שיותר: טוב בתוף ארבעת הקירות האלה, אני ארם מסוררו שר כדו פרנטיות קיצונית. זה בא לי מהבית: בחרתי דכרים שעובדים עלי מבחינה ויוואלית ומחאימים לדירה, סגנון לא בוסה מדי ולא קיששי אצל אמי וונקיון זה מאניה אמיחיון. ואני שונא לכלוך ולא יכול לראות דברים א-סימטריים מול חעיניים. תנה, כך בריום צריך כלב וחרסינת הנה לעמורו ופה צריבת לחיות תלוית התמונה הואת ושם הפוספר

הלכתי לסרם בגלל ברגמן אבל פתאום התחלה קלאסית היא כלי נהדר לפיתוח הרמיון. כמוסיסו

מרי פעם אני עושה גיחה קצרה לחו"ל, בעיש לונדון, יש בעיר האה מסתו שמהפנט אחי, כשאני פגיע לשם אני מתחיל לחייך, ולא מודיר את החיוד ער שאני עולה חזרה על המסום, בלונדון אני מסש מוצץ את חומן, נושם עמוק, מנסה לחיות כל רגע. מסתובב ברתובות, נכנם למוויאונים, לא כדי שיהיח אתר כך על מה לדבר עם החברה, ולא בשביל להיות חכם בעיני העולם, אלא כשביל עצמין לנסוח להצח כמה שאפשר.

כשאני בלונדת, אני מבלה ערב ערב האחריכן ת

מרסתת. אז ליכלכתי פה ושם עם קצת אסורים. כשאני בבית, אני מקשיב הרכה למוסיקה, לא רק

כרקע אלא גם כמוקד. ג'או, מוסיקה כושית, רוק ישראלי ופום, שוה אמצע הדרך שכולנו משתמשים בו. בקלאסי אני מאזין לסטרווינסקי, מאדאר, הכיתן החי החתעניינות שלי במוסיקה קלאסית התחילה לפני כ־12 שנה, כשראיתי את "תליל חקסם" של בדגמו להקשיב, וזה עבר עלי, וקניתי את התקלים, וככה לאם לאט, נתפטתי. לא שאני מבין גדול, אבל אני מקשיב ונהבה יותר מכל מוסיקה אחרת מוסיקה אתרת יש נתונים מאוד ברורים, קונים מוגדרים, סקסס שמכתיב. מוסיסה סלאסית משתנה לפי מגבי הרוח

שלך. יש בוו איזה רוווב מאוד מרגש.

על זה חורשיים. סכב מועדונים כל ערב ולפני זה מרי, מכיווו שהדירה הואת קטנה, חצבעים חיינים . הצבה, לפעמים גם הצגה אחריב. שייקספיד, מחוום להיות כמה שינתר בהידים, כדי שלא ארגיש כמו כתוך . בתיקליים, הפקות קסנות, וכל, אני אוהב את הקסם . סומסת נפרורים. אכל לא רציתי שוה ייראה כית של התיאסרון מתרגע שאתה נכנס לאולם, התנושה

פתי אתה אוהב את עצמרו <u>כשאני מרגיש שאני על קו המקקימום אמת עם עצמי ועם</u> מוי פשה לך לסבול את עצמרו כשאני מאבד פרופורציות. כשאני מתרחק מעצמי ונהפך

להיות משהו שאני לא כל כך אוהב, כתוצאה ממצב מסויים בשטח. משהו שמתרחק ממני אבל בכל אופן נושא את שמי.

אה אדם חזקז במהז אני מדיום־רייר. יש לי עליות ונפילות. אני מאמין גם בנפילות. מה נותן לך חדגשת בטחון: האמה, גם כשהיא מרה. אני מוסה לא להתפלש בתוך צמר גפן

> מה מערער את בטחוגד: <u>סכיבה עויינה.</u> איזו תכונה מאפיינת אותרו *עקשנות.*

מה החולשות שלך: <u>חוסר היכולת להחמודד עם שקרים. אופי לא מספיק חזק להחליט,</u>

נאיזה מצב אתה שונא להימצאו *מבוכה.* מה מגעיל אותרו לכלוד, חוסר אסטטיות.

ווי אתה געלבו <u>כשאדם שמכיר אותי טוב ויודע בדיוק מה אני, מתריס לעברי דברים שהם</u>

מה מפחיד אותך אצל אנשים *ז חוסר ידיעה וחוסר יציבות.*

אינו אישיות אתרו מעריעו<u>י אדם שיכול להנהיג אומה שלמה. אלכסודר מוקדון, גטליאון,</u>

אתמי היית רוצת לפגושו <u>את ישו</u>

בוינוריוו.

ישראלי בעינירז ישראלי.

בנה אתרו ישראליז <u>בכל הדברים שבהם אני לא אנגלי. פה אני מרגיש הכי בבית</u> מה אתה שונא בארעו<u>ז שצריך להתאמץ בשביל לנסוע לחו"ל.</u>

ות מי חיית רוצה לשחקו <u>מוני, במחזה של טנסי וויליאמס, "הילד של מוני לא בוכה".</u> מונה אירוע הסטורי היית רוצה לחיות נוכחו *בנחיתה הראשונה על הירח*.

אים לא חיה עונש, במה היית רוצה לעבור על החוקו בדברים קטנים כבו עישוו במקום צערי, וגם להמשיד להומיע אחרי חצות במקומות שהחוק אוסר זאת, ואם אין עוש, אז

אל תוקים היית רוצה לשנותו <u>להרחיב קצת את זכויות הפרט ולהדק יותר את החוק המגו</u>

לל מי צר לרו על אנשים לא רציונאליים ולא ריאליים החיים בבועה, עד שבאה סיכה ומפוצצת אותח.

את מי אתה מכבדו אנשים עם רקורד. אנשים שמאמינים בעצמם מספיק כדי להשקיע

לפי אתה בז<u>ו לצכועים, לשקרנים ולעלוקות־חברה.</u>

נמי אתח מקנאז <u>כאלה שהגיעו לכל מח שאני שואף.</u> מה מעצבן אותרו <u>חוסר ריאליות וחוסר צדק, מעמרות, גועוות, חתייחסות לפרט לא לפי</u>

השביב האסיתי שלו, שימוש בכוח, לאו דווקא פיזי על מה קשה לך לסלוחון <u>על שקר.</u>

החצלחה חגדולה שלךו שאני כן 29 וחי ומאושר עם עצמי ואין לי תלונות אל עצמי. פל מה אתה מתחדטו שניצלחי את תקופת הנעורים כמעט רק לכיופים, זילולתי ולא

מה אתה אותב לקנותו <u>מוצרי חשמל.</u>

שה היית עושה במליון דולרו מבובו תור חצי שנה. לצערי, יש לי חורים עצומים בכף היד.

שו וכרון הילדות החזוק שלך: שתי הקרחות הקטנות שהיו לי בראש בעקבות דלקת

אות ספר השפיט עליך בנעוריך: "כ<u>מעיין המחגבר" ו"הנסיד הקטו".</u> אינ החלטה נועזה קיבלת בחייך: לעזוב את התיאטרוו ולהחליט שאני זמר פו מוע אותרו שאיפה למקקימום שלמות בכל התחומים.

<u>נמח אתה אוהב לגעתו בדברים רכים.</u> ליי לעיניך אשה יפהז <u>אשה חזקה.</u>

ליםה אתה צדיך עדיין להאבקז על ההכרה שאני לא בהכרה היפה והעיפש ולא בהברה רק וש לולדות

פהאתה רוצה להיות כשתנדלו אדם.

באוויר שהולך לקרות משהו, המתח הטוב הוה. בשבילי, תיאטרון הוא הרבה יותר אישי מקולנוע, הוא מגיע אלי יותר, אני מרגיש אותו יותר באינטימיות, מרגיש את השחקנים. הדברים קורים לך מול העיניים. בארץ כמעט שאינני הולך לתיאטרון, אכל ככל הזרמנות אגי הולך למופעים של מחול מודרני. ולא רק תוצרת חוץ. אני משתרל לראות כל תוכנית של להקת בת־שבע שבעיני היא להקה נהדרת, יש בהם איזשהן

כוח שאני מאוד אוהב. בתקופות שאני הרכה בכית, אני נהנה גם לקרוא, במעט ולא קורא רומנים וגם לא אוהב ספרי מדע בדיוני, למרות שאני פריק של סרטי מרע בדיוני וגם מאמין בקיום הרבה יותר אינטליגנטי מאיתנו. מאוד מעניין אותי לקרוא כל מיני "לא יאומן כי יסופר", ספרים בתחומי הפרה־פסיכולוגיה, גילגול נשמות, קיום מעבר למווח, מימדים נוספים של חיים שלא מודעים להם. זה מסקרן אותי.

מרבית החברים הטובים שלי, הקרובים, הם מהתקופה שלפני השארביזנס. לא החלפתי חברים. אני סשור לאותם אנשים. מה שהשתנה זה הביטוי האכטיבי של החברות. מהות הקשר לא השתנתה אבל אני נפגש איתם סחות. מדברים בטלפון, נפגשים בבתים, אבל לא יוצאים הרכה לכלות. יש דברים אחרים שכאים כמקום. הרי אי אפשר לאכול את העוגה ולהשאירה שלמה. ואני מעריף פרופורציות כאלה, יותר הצלחה בקריירה, מחות חיי חברה.

יש לי, כמובן, גם חברים חרשים. אני בוחו ומודד אנשים לפי הדברים הקטנים, של היום־יום. אני טיפוס עם המון חבל. כשאני פוגש אדם חדש, הוא מקבל ממני חוט גורא ארוך, המון מרחב לעשות טעויות ולהיות גם לא בסרר. כמו שאני רוצה שיתייחטו אלי. כשאני מרגיש שמישהו חושב שאני טלית שכולה תכלת, אני סורה להראות לו את כל הובל שיש בי. כרי שאתריכך יעריך את הטוב שבי. אני לא מנסה כל הזמן להראות רק את הצר החזק שלי. אני חושב שאלה שמפגינים כל החיים שרורים, הם למעשה החלשים. כשכל הומן אתה חי מאחורי מסך של 'אני פופאי', בסוף אתה מוצא את עצמך בתוך סרט מצוייר.

לפעמים אני שמח להיות לבד, לא להיות כל הומן מוקף אנשים, רכוש ציבורי. גם כשאני לבד אני לא בודר. בדירות זה לא פונקציה של מקום או זמן. זה פונקציה של ידיעה. ואני יודע שיש הרבה אנשים שאוהבים אותי.

למעשה אני כל הזמן נסחף עם מה שקורה לי, וכרגע אני מאוד מרוצה עם מה שאני עושה, אבל אני לא מפחר מנפילות. בנפילה, אתה חושף את עצמך לאמת, אני חושב שותבגרתי כשהתחלתי להתפרסם. שדם לא היתה לי התתחייבות המוחלטת לשום דבר. כשאתה מפורסם, עם הזמן אתה לומד לעמור בהתחייבות שלך, קודם כל לעצמך ואוריכך לאנשים היושכים באולם, מולך. אתה מרגיש שאתה חייב את זה לאנשים שמשקיעים כך הרבה מאמץ וכסף, ובעיקר לקהל שמאמין בך.

בכל אחר תכויות כל מיני אנרגיות שחלקן הגרול נשאר קבור. אחת הפריכילגיות של אמנים ומכצעים זה היכולת לתת כיטוי לאנרגיות חללו. על הכמה המון צרדים פגימיים, שכיוסייום אתה לא נותן להם ביטוי, נפרקים זיוצאים החוצה. כשאתה עומר על הבמה, יש קהל שרואג כל הומן להוכיר לך מי אתה ַ מה אתה ומה אתה צדיך לעשות. על הכמה אתה מתמודר עם רברים, מרגיש שאחת צריך לעמור בהתתייבויות שלך כלפי עצמר וכלפי הפחל ולנסות להיות מקסימום אתה, כלי בלומים. הרי ביום־יום כולנו קצת מורחים, קצת משקרים שקרים לבנים, בשביל לכסות. על הבמה זו שעה אמת נהורות, אין התחמקות. מכחינת הבמנים, אתה חייב להיות כמה שותר נטו, במה שיותר אתה.

> ראיינה: נורית ברצקי צילום: שמואל רחמני

לחת לוה להשתלט עלי.

ד' גול. עסק משבחתי

התקשרה ואיימה כרגיל"... כתב ג'ון לנגו שעל הנימיץ. אגב, ברברה לא ידעה שג'ון גיים את בנה וכי בהסגירה את ג'ון היא גם מפלילה את מייקל. גם לאח, ארתור, סיפרה ברברה שהיא הולכת להסגיר את ג'ון. ארתור לא התרגש, אך ככל זאת העביר את המידע לג'ון, שהתייחם לעניין בכיטול. "היא שוב מאיימת", אמר.

איש הם בי.איי. וולטר טריים ניסה פעמיים ליצור קשר עם ברברה. ב-29 גובמבר הצליח לתפוס אותה ברירתה. פריים, איש חקירות ותיק התרשם רע מאוד מברברה. היה ברור כי היא שתויה, זעמה נגד ג'ון כלט בכל משפט שאמרה, והוא תהה אם חבר מושבעים יתייחס בכלל לאשמות ממקור כזה. הנת לורה שותחה עם פריים אך התחמקה מתשובות ישירות. הרו"ח שכתב, תיק ווקר, נגנו בארכיון.

מל היפובי.איי. מל היפובי.איי. מרווחים למטת האזורי פעם בארבעה חורשים. באביב 1985 דיווח פריים על שיחתו עם ברברה ווסר. העתק של הרו"ח נשלח לנורפולק (מקום מגוריו של ווקר) ולמטה כוושינגטון.

במטה עמוס גיירות העכודה והרו"ווות, לא שם איש לב לרו"ח של פריים. נגורפולק, לעומת זאת, עיין הסוכן ג'ווף וולפינגר ברו"ח של פריים הוא הגיע מיד למסקנה כי עקרת כית משועממת, ואפילו אלכוהוליסטיח, השואפת לנקום בבעלה לשעבר, לא יכולה לדעת כל כך הרבה על טכניקות ריגול רק מסריאת ספרים, הוא, וכן זוגו רוברט האנטר החליטו

אני ולעוניין לברר אפשרויות" לאכור לבריה"א אסאכים אסווגים של ממשלת ארה"ב", אמר ווקר לאיש בשגרירוח הרוסית. "אני דוצה חוזה לכל החיים"

לברוק העניין מכראשית. הם ראיינו את לורה, והשיגו את הסכמתה להעיד נגד אכיה. לורת גם הסכימה ב־25 במארס 1985 לטלפן לאביה, להעלות את נושא הריגול ולאפשר לבולשת להקליט השיחה. עתה היה לכולשת חומר מוצק שהוצג לפני שופט. השופט אישר לבולשת לצותת לטלפון של ווקר. ימים טפורים אתר כך העלו אנשי הכולשת את הסברה שיש קשר בין ווקר ו"רוס" מסאן פרנסיסקו. הורדת המסך על הרשת של זוקר היתה עתה עניין של זמן כלבד.

ג'ון ווקר נעבר כמלון על יד וושינגסון. כנו מייקל נעצר על סיפון הנימיץ, כאשר זו עגנה כנמל חיפה. ארתור ווקר וג'די וויסוורת' נעצרו בנתיהם. בחיפוש בכיתו של וויטוורת' החרימו הסוכנים תקליטוני מחשב שכללו את ההתכתכות בינו ובין ווקר. אשתו של וויטוורת' תטען מאוחר יותר כי בין התקליטונים המוחרמים היה גם תקליטון שכלל את עבורת הדוקטוראט שלה בתזוגה...

פרסום המעצר גרם להלם כקהילת המודיעין בארה"ב. שנים ארוכות הגכילו האמריקנים את שיתוף התעולה המוריעיני עם האנגלים, כטענת שהשרותים שנים יוכל לקבל הנינה. הבריטים רוחשים "חפרפרות" סובייטיות, ולפתע חתברך להם שקרוב לעשרים שנה הין הטובייטים בדרגה על חלקם במבצע המודיעיני המוצלה ביותר של מרושתים על תנועות חצי האמריקני. ימה קרה 'בריח'ם, לפחות מאלה שנחשפו, בעשרים השנום לפטריוטיות", זעקו כותרות חעתונים כשותברר שכל הרשת פעלה ממניעים כספיים כלכד.

ארתור ווקר גירון למאטר עולם ו־250 אלף רולר קנס. על ג'רי וויטוורת' גור כית המשפט 365 שנות אבדה כתוצאה מתאונה בחרר הטורפדו שגרמה לפיצוק מאטר, קנט של 410 אלף דולר רוכות לערער על גור הריון כאשר יגיע לגיל 107.

ג'ון ווקר לא תאפין שיגיע לכיון הסודר. הוא היה

ד כמה חמורה תיתת מניעתה של רשה ווקרו חצי האמריקני ניסה להמעיט בגודל תנוק וטען כי מדובר "בנוק ודול, אך לא כות שדורש שידוד מערכות". קספר ויינברגר הסתפק גם תוא בציון העובדה שנגרם נוק חמור מאוד. סגנו, ריציארד פרל, חיח כבר יותר ספציפי. הוא קבע כי "רשת תריגול של ניון ווקר איפשות לסובייטים לצמצם את הפער

העכוולוגי עם המערב מעשר לשלוש שנים". מומחי ביון עצמאים טענו כי ווקר ובני משפחתו סיכנו ישירות את בטחון ארח"ב. להערכתם, המידע שסימקת הרשת של ווקר לסובייטים נתנה בידיחם כלים למנוע פתצי האמריקני לפעול ביעילות בעת מלחמה, לעקוב ולשבש שדרים מכצעיים ולאתר

במהירות צוללות נדעיניות של ארת"ג. מדיווחים שתתפרסמו כשנים האחרונות בעתונות זרת עולת כי חסובייטים יישמו תיטב את תחומר שקיבלו מווקר, ממידע זה החברר להם כי חצי האמריקני הצליה בעבודת מחקר מאומצת שנמשכת שנים לחבר "קלסתרון" של הצי האדום, שזיחת כל צוללת סובייטית על פי רעש המדחפים שלח. הצוללות חסובייטיות מצויידות בשני מדחמים. בניגוד לאמריקניות הפונעות בכוח מדחף אתר. שקט. החלפת יחידת החנעה בכל הצוללות זסוביטיות היתה מבצע יקר וכלתי אפשרי. אה הפתרון לבעית מצאו הסוביטים במערב... הם פנו לחברת "טושיבה" חיפנית וחברת "קונגסברג" תנורבגית וחזמינו אצלם מדחפים משוכללים. שפטים. החברות המערביות התעלמו מחוראות האוסרות למכור מידע מתקדם כזה לבריח"מ ותתוצאות נשמעו, או יותר וכון לא גשמעו יותר. במימו האוקיווסים. עתוני סקודינוויה דיווחו בקיץ 1987 כי המיקרומים של נאט"ו ושל צי ארח"ב לא קולטים יותר את חצוללות הסובייטיות, עתונים ולח ציונו מיד כי חצעד חטובייטי ובע מחמידע

ששיבלו הרוסים מווסר: . השיפת ווקד גרמה גם לשירוד מערכות בתחום בטחון השדח במימקד חבטחוני. האמריקני. לחדחמתם גילן האמריקנים כי קצין כמו ווקר. שושב במרכז העצבים של חצי, חדר המבצעים, עבר תחקיר בשחתי אחד ויחיד בכל חשריירה שלו. זשופת רשת פרגלים בחסף כות. שפעלת אר ורס מפויעים תומריים, תראתה שהחיפוש אחרי בעלי נטיות "שמאלניות" בקחילת חבטחון לא נותן

תשובת לבעזית העברת מידע מארת"ב למזרה. עוד מסתבר כי 4.2 מיליון אמריקנים מחניקים בקיווג כערונני ממאמשר, להם גישה למידע המוגדר כ"קודי ביותר". שמע מידע מופיע במקורות גלויים, והאינמלצית .ככעלי הסיווג הבטחוני מקלת 'על הרושים להגיע למקורות חשויים. מאו 1986 קמוצה חיד המחלקת אישורים, אך אין ספק כי עוד מספר רשתות עובדות בהצלחת בימים אלת ממש.

משוכנע שבמקרה של חשיפה יעריף הדם.כ.איי. להזין באמצעותו מידע כוזב לרוסים. תקוותו נכובה והוא חועמר למשפט. על מנת להגן על כנו, ואתם על עיסקה עם התכיעה. הוא הודה בכל הואשמות, נדון לפעמיים מאסר עולם בעונש חופף ועוד 100 שנות מעצר. נשמע מרשים, אך כלשון משפטית הכוונה היא שכעכור עשר שַנים בכלא יוכל לקבל חנינה. מייקל הורשע וגירון לפעמיים 25 שנה ועוד שלוש תקופות מאסר חופפוח של 10 שנים, כשהשורה התחוונה היא שבעבור שמונ

משעיליו הרוסים של ווכר זכו לעיטורים ולהעלאות האחרונות.

אגב, צי ארה"ב משה את שרידי הצוללת הגרעינית סקורפיון ובבריקה נקבע מעל לכל ספק שחצוללת ראשי הנפץ. לפחות כאטון חזה לא היה ווכר מעורב.

אין דיאטות

עם מעט מאור שומן, וראי כלי שומן מן החי, אבל טעים ומוגש יפה. במסעדות המפוארות ביותר בקליפורניה מגישים היום כמויות קטנות מאוד של אוכל, אבל כמנות שנראות נהדר והן מאוד טעימות. כולם אוכלים מעם. כשמישהו אוכל כמיות גדולות, מסתכלים עליו כעל חריג. אין ספק שחל מהפך עצום כמחשבה על אוכל. וכאן גם נכנסת המסטה. מדובר על פסטה ככמויות מוגכלות, עם רטבים לא משמינים, ועשויה בצורה נכונה. הפסטה היא דלת שומן, מקוד טוב לחלבונים, מכילה שמונה מתוך התומצות האמיניות החיוניות, וכן ויסמינים, מינרלים ופחמימת מורכבות. אם אחרי כל זה היא גם טעימה ומשביעה, מה צריך יותרץ".

ריאטת האלעיים היא רק רוגמה נוסעת למגמה החרשות בתחום הבלתינדלה הזה, מאלה שימשיכו לצכור תאוצה אדירה גם כשנים הקרובות. פתאום מתכרר שדייסות, למשל, אלה שפעם חשבנו שמשמינים רק מלהריה אותן, הן אלמנטים חיוניים ושבים בדיאטות – אם לא מוסיפים להן סוכר והמאה... רות קדיצר אומרת שכום מיץ אשכוליות שווה בכמוה הקלוריות שבה לכום תה עם שבע כפיות סוכר. שבצלחת סלם גדולה עם כפית שמן יש אתו מספר קלוריות שיש בשתי פרוסות לחם. יש להניח שהמשוגעים לריאטות יאכלו יותר ויותר דבריימאפת מחיטה מלאה, ופתוח ופתוח לבן וגבינה כחושה. ארוחת צהרים של אדם כריאטה תכיל צלחת מלאה תשחיראדמה, מעם מאור בשר, פה ושם התיכת לוה פסטות למיניהן, אורו מלא, קטניות.

ועדיין נשארה ללא פתרון שאלת השאלות: בדוע כשאנהנו אוכלים סלט ומרק ירקות אנהנו מרוים, וכשאנחנו אוכלים לחם כלי הגבלה, אפילו זה לחם מחיטה מלאה – אנחנו משמינים. יכול להיוח שהקלוריות לא קוראות את הספרים הנכוגים:

יעל פז־מלמד

הכל חדש עכשיו בחמי טבריה. נקיץ האחרון הספיקו להשלים שם עבודה של שנתיים: הרסו

את הישן, שיפצו, בנו,

ונות, שמקנה למערך

ולאחרונה חנכו מתקן חדש

השיפולים בחמי טבריה מימד

חוש. נוהרים לשם, לטיפולים

ושנילה, בעיקר מי שסובלים

מכאבי גב, כאבים ראומטיים,

פוקים, גפיים ועוד. מחקרים

מרעיים: "תוצאות הטיפולים

מצויינות. גם מבריאים, גם

מאת גד בירון / תדמית

חשוב על סבריה, על כנרת מקסימה, על עיר

עם מסורת עשיוה, זה גם לחזור אלפי שנים

אתרה, לימים שגילו שם את מה שהיום קרוי

המי סבריה". בשנות החמישים בנתה חברת

שי שריה" את מיבני מרחצאות הטיסולים ובהם

שוקנים משוכללים. מתקנים אלה משכו אליהם

שות נעיקר אנשים הסוכלים מבעיות גב, בעיות

ששיות, מרקים וגפיים. במשך חשנים התיישנו

שתים ונתקבלה החלטה בחברה שהגיע הומן

חשת בימים אלה, לאתר קיץ אינטנסיבי, הספיקו

האלם שם עבודה של שנתיים וסיימו את עבורות

הישן ותבינוי מחדש של מרחצאות המרפא רמב"ב,

מש שועים וציור חריש, המעניקים למתרפא את

השעריכים ששמונים אונו מאוכלוסיית העולם

ולה נקטנודיה של סובלים מכאבי גב. מי שניסח

מוד מוור לכאכיו כדרכים קונכנציונליות –

וושת צו התעמלויות שונות - יודע את השפעתן

מנלה, שלא לדבר על תופעות לוואי לא נעימות

איך למנוע כאבים בעתיד?

אות המיפולים בתמי טבריה, המכוטסת בעיקרה

ל קשל נמים מינרליים בסמפרטורות שונות ונבוץ

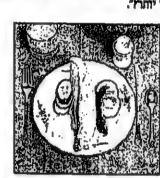
פולי נשילוב של ציוד מודרני ושכניקות

אנגלות, מקיפה היום סיפולים בקשת רתבה של

ליות מתצמים של כאבי גב, פרקים, בעיות

מיות, ורכי נשימה, כאבי פאנטום, בעיות תלונות ועוד.

מערוקים בתחום מרחצאות וזמרפא.

אחר ההברלים המרכזיים בין רזים לשמנים נעוץ ככך שאנשים רזים לא חוטפים בין הארוחות. אין להם צורך בוה".

ד"ר ציון זינגר הוא רופא כללי, מומחה לאקופונטורה ולתזונה. יחד עם פסיכולוגים, דיאטנים, רומאים ובירכימאים הוא פיתה שיטת ריאטה המכונה "בריאות 2000". בהתאם לעקרונות השיפה לא מגבילים את האדם בכמויות, לא סופרים קלודיות. הריאטה רלה מאור בשומן, ולעומת זה מותר למשתמש בה לאכול רברי מאפה מחיפה פלאה ללא הגבלה, וכך גם תפוחראומה – בתנאי שהם מבושלים או אפויים כתנור. גם הירקות כאן לא מוגבלים, ופירות מותר עד

סדרות טיפול וכיף

כדי להשיג תוצאות טובות בטיפולים בכאבים וב וראומטיים – ממליצים רופאים על סדרות טיפול בין שבוע לשלושה שכועות – לפי המקרה. למי שמגיעים לסידרת טיפולים כזו, מומלץ לשהות במלון "גני רומת" הסמוך (שחוא חלק מהקומפלקט של חמי טבריה), ואז לשלב בריאות עם נופש אמיתי.

מלון גני חמת, 4 כוכבים כלב גן סובטרופי, חדרים שמשקיפים לנופת הקסום של הכנרת, וגם: נופש פעיל עם מיגוון פעילויות חברתיות ובידור מדי ערב, חוף ים פרטי, רכיכת על סוסים, מחול אירובי, מגרשי טניס, ארוחות טוכות וחנאת של ממש.

רופאים אחרים יורעים לציין את העוברה החשובה הבאה: שימוש בבריכות הטרמליות בחמי טבריה, תורם גם למניעת דומעת כאכים בעתיד. מסקנה: לא תמיך בראי לחכות עד שמופיעים כאבים כלתי נסבלים. אפשר למנוע. כל טיפול במקום נקבע, בְּררך כלל, עליידי רופא המשפחה, או רמטולוג, או על יודי וברופא

הטיפולים נעשים הפעם במבנה ובמתקנים המחודשים: המים התרמאליים נוכעים מבטן האדמה בטמפרטורה של 60 מעלות. לצורך הטיפולים מקוררים המים לטמפרטורות הנעות בין 36-39 מעלות. למים העשירים במינרלים, סגולות מרפא מגוונות. המים מאפשרים מתן טיפול, תוך הפחתה משמעותית של הכאכים ואי־הנוחות הכרוכים בטיפול. הטיפולים במים מתכצעים במתקנים שונים: בריכות אמבטיה למיניהן ומתקנים נוספים.

ויש גם ישיפולי בוץ". אנחנו מרברים על בוץ ה"פילומה", שהרכבו המינרלי, הכימי והתרמי בחמי טבריה הוא מן המעולים בעולם. החומר הבוצי נמשח על כל הגוף או על איברים פגועים, ממש 'חבישת בוץר. מוליכות התום של הפילומת הינה איטית מאר, ולכן הקרנת החום לגוף נעשית כהדרגה ומאפשרת טיפול בטמפרטורה גבוהה של עד 50 מעלות.

לא ניתן לספר על חמו שבריח בלי לחוכיר את האטרקציה החשובה של המקום: "חמי טברירו הצעירה". מחקן זה המצוי של שפת חבורת, מיועד לנופש ובילוי. מגיעים אליו במטרח לבלוח יום או מספר שעות של הנאה. חלק ניכר מן תאורחים במקום חם צעירים שיודעים לדרוש ולקבל בינוקים של ממש. חסיסמה הידועה: "חור שעתיים תרגיש בשמיום" מתבצעת במקום, יום יום, בדרך בלל על־ידו זונות ומטיילים בצמון, שיודעים לשלב את "חמו שבריח הצעירח" במסלול

אמבעזית עיפולים פרטית, עם מיכשור מתקדם

(ממי טברית)

תם בגיעים לחחמנק או לטיפול מונע. לטבול בבריכה התרמאלית המקורה, שחלונותית העוקיים משקופים לכנרת, או בבריכה החרמאליה החיצוניה, הכוללה ניאקוזי תורמומי ומשפיפה לבנרת ולגוגו. עביל בריאה כזו מרגיקה ומשחורה מכאב ולחץ: חבל מבוון לחירוע אפשר לקבל שיפול באמבעייה הרפיה מיחדה, לשיחרור שהירים בואבום, אן עיסוי "יבש", ממקסה מומחה. בחוץ מהשאות ירוקות ומעומחות, כפאות נות. וחדשו בריכח חיצונית עם מי כנרת מהוקוםו לקינוה: אוכלים במסעדה חדנים וממוזגת. התפהים עשיר בצמוד - מוזיאון קמי שבריה. זה רשיון צעיר וממוק וגם שוען

צברים אמיתי

לא כדאי לצאת מהבוץ

כיצד זה פועלו מרכיבי המילומה מעוררים גירוי בכלי חרָם של האיבר הנגוע. ורימת הרָם המוגברָת גודמת לזירוו קצב חילוף הדם ומסייעת לריפוי יעיל.

סקר שכוצע כנושא זה העלה כי אחרי טיפולים משולבים כ'סילומה", טבילה כמים מינרליים ועיסויים רסואיים במרתצאות, הצהירו 40 אחוו מהסובלים ממחלות שיגרוניות שהכאבים והגבלות התנועה שלהם נעלמו 40 אוצו נוספים דיוותו על הסלה רכה. עד כדי זיתור על תרופות.

זאחרי הכוץ מגלים את הטיפולים הפיויותרפיים לסוגיהם השונים. אלה נעשים על־ירי פיויותרפיסטים מומחים והם כוללים התעמלות תתימימית, אולטרה־סגולית ואינפרה־ארומה, טיפול אולטרודסאונד, טיפול אלקטרותרםי ועוד.

העיסוי הרפואי משלים את מעגל הטיפולים מסוג זה זהוא נעשה על"די מסג"יסטים מקצועיים. הוא משחרר ומרפה שרירים כואכים, מתח ועצבנות.

התפנית במצכם הבריאותי של מטופלים כחמי סכריה ובהרגשתם הכללית, מלמרת שהסיפולים וחשהות שם, אינם עניון של לוקסום. זה משוט רצוי. ואם גם מגבירים בכך את הסיכוי למנוע בעיות בעתיד - זאת אולי חוכה. לכל אחר.

TIIN DIWY

סובשבוע. שמונה נערינו ונערות מכונסים בבית בערד, מוסיקה ברקע, והצודך להוכיח גבריות רוחש באוויר: כן או לא יצפידו לרקה אָקדח שעון בכדור בורד - וילחצו על הזורק ברולטה רוסית. יאיד ויצהן, בן זו, שיחק – והכסיד. את צרחות האימה ואת ה"לא, לא, לא" הוא לא שמע. גמ לא את הבכי אחרי מותו. זה היה משחק, בסך הכל משחק. על הח"ם -- ועל המוות.

מאת אבי מורגנשטרן ורוני סופר

שעון של הסיפור הוה, מתחיל לתקתק למעשה ביום שישי אתר הצורים. לפני שבועיים. יאיר ויצמן, כן 17 וחצי, מארח כמה חכרים כדירת הוריו, שנסעו צפונה לבקר קרוכי משפחה. מגיעים כמה חבר'ה מכית הספר ועוד חברים אחרים שלו. יומן ארועים לא מחייב. ריקושטים של זכרונות.

יום שכת, חמש אחר הצהריים. שמים על הפטיפון תסלים של הפינקיפלויר. כרקע כטח זורמת לה הגיטרה של דיוויד גילמור, עם "תמשיך לזרוה יהלום מסורף". והטירוף הזה, יקכל מאותר יותר מימרים של טרגדיה תחת הכותרת "רולטח רוסית". זה התחיל ממשפט סתמי של ג'יישון, חבר של יאיר ויצמן, על מציתי "ויפו". אם אפשר להרליק מצית עשר פעמים ברציפות. מציתים כמו אלה שהאמפרי בוגארט הדליק כהם את הסיגריות הנצחיות שלו. אכל האמפרי

נפגע. מין קסם שכוה. לא קורה לאדם שום דבר". אומרת גליה, והמשפט הזה, יכול היה להישאר תלוי באוויר ולהתאייד הלאה. אבל יאיר, קם לרגע מהסלון, הלך לחרר השינה וחזר עם אקרת. אקרה ווכלי 0.38, בעל תוף מסתוכב. אמר שהאקרת שייך לו ולאביו

הוא יצא רגע החוצה וירה לעבר הוואדי. מכאן הכל טס במהירות. עכשיו, בריעבד, אפשר לנתח יהיה בסרר, אנשים יורעים מה הם עושים ומטפלים בה. מהלכים ברמוט־קונטרול. אבל אז, בדקה או כשתי הרקות האומללות האלו, הסרט פשוט טס קרימה ואף אחר לא יכול היה לעצור אותו. "אור כד, יאיר הוציא את הכרורים והשאיר רק אחר. ג'ייסון לקח את מאקדה וכיוון לראש. התחלנו לצרות, מה אתם עושים, תפסיקו. ג'ייסון הוריך את האקרה מרקתו ואמר שאין סיכני שהכדור ייפלט בירית ראשונה. הוא כיוון לווארי ולחץ על ההרק, אבל לא נפלט כרור. אז יאיר לקה

אכל מקוטעים. פה חיוך, שם מבט, נפילה, כתם דם, אחר לא התמוטט פיסית, אבל כולם צרוזן ובכן". פחר, היסטריה, צעקות. הכל מתערכב. "אני זוכרת" אומרת שרון, "הוא חייך למני שירה. צרחנו לו, "איר אל תעשה שטויות', 'יאיר תחזיר את האקרח'. וזהו. הספקנו לומר שתי מילים, אבל

> הוא היה עסוק בעצמו. כל כאילו לא נגעו לו. הוא היה מנותק לחלוטין. חייך כמין החושה של 'לי זה לא יקרה'. הוא היה כן ארם שלא רצה למות, כיוון את האקרת והמתכל עלינו במבט של 'תיי, חבר'ה תרגעו, יש לי אומץ לעשות את וה'. הוא לא אמר מילה, אכל ככה גדמה לי שהוא הביט עלינו", משחזרת לעצמה שרון.

עכשיו כשהו חוורות לסיוט, הרברים יוצאים בקצב המילים. מין תחושת של מבוכה, האסר אונים. יש חלל גדול כלכ. לחזור לשגרח, ללימורים, להכרים, אכל כל פסק זמן קצר

אבל פתאום הוא ביוון או

האקרת וירה בראש. בהתחלה חשבנו שיהיה איזה טריק. אבל הוא נפל על הרצפה והתחיל לזרום לו רם מהאוזן. היינו כהלם, עוד חשבנו לרגע שזה קשור בטריק. לא הבנו מה קורה. אחרי שניה וחצי רצנו אליו. שתי בחורות שהיו שם הן מתנרבות במר"א. אחת החלה להנשים אותו". ברקע צרחות. מאניקה היסטריה בכי. "אנשים צרחו ומאירך אמרו אחד לשגי 'תרגעו

המתנדבת השניה התקשרה למד"א כעוד והומינה תוך דקה וחצי האמבולנס היה בביתו של יאיר. רקה וחצי של נצח מבחינתם. האמבולנס היה קצה חוט של תקווה. משהו שיפוצץ להם את חלום הכלהות. "הרגשתי מין תחושת ריקנות כזאת לפתע", אומרת גליה. "פתאום לראות את יאיר שוכב על הרצפה כשמנשימים אותו והוא לא מסוגל לזוו... תמיד הוא היה עוזר לאחרים ואנשים פנו אליו ופתאום הוא כזה... שניות אחרונות של יאיר בחיים. זכרונות טריים אתה לא יכול לתפוס את זה שהוא לא יכול לנשום. אל

הרוסא של מר"א נכנס והחל לטפל ביאיר. במקביל הגיעה המשטרה. הם רצו לעלות איתו לאמבולנס, להיות איתו, אבל לא התירו להם. האמבולנס יצא לכיוון בית התולים. המשטרה לקחה את השבעה לתחנה המקומית וגבתה עדויות. כסביבות אחת אחר חצות הגיעו תחרים. מין משענת שעוורת להתייצב מעט. אפשר לבכות, לפרוק את המראות החוצה. כסך הכל ילדים כני 17.

וסעים הביתה. כל אחד לחדר שלו. לתוך הוואקום הפרטי. הוכרונות, הרגעים. בלילה הראשון הן לא ישנו. שכבו במיטה. מסתכלים על התקרה. תחושה של שיתוק. רצון להתנתק. להיות לכר. אבל היו גם שיחות עם ההורים שרצו לרעת. להרגיע. להוציא רכרים שישכו בחוה

ברגעים האלו כבית, אתה תושב רק על יאיר. קודם על מה שקרה, ואחר כך אתה חושב אם בכלל יש לו סיכוי. אם הוא יכול לצאת מהה. דיבונו ביגינו אם איסי, מאור. משוט מחפשים את אנחנו אשמים, אם יכולנו למנוע את היריה הזו. לא היו רגטי אשם".

"אני", אומרת שרון, "ראיתי את התפונה חוו ריקנות מבחילה. שבוע אחרי, שהוא לוחץ על החדק חולפת לפני עשרות פעמים... יאיר למד בבית ספר אקסטרני כשם "בית

....

...

הסקיר". הוא הגיע לערד רק חשבה. החבר'ה מבית מהמציאות, מחזיר אותן אל הספר מבירים אותו למעשה רק כשלושה תודשים, אבל כתוך תקופח הזמן הזו כבר הספיקו להבין שמדובר שקם. מרכינים ראש. כבחור חברמן, שכייף לכלות ולהיות איתו. גליה מביטים אות על השניה. חזרה נזכרת שחיו נסגשים מידי מופשבוע כמה חברים. פעם לאחר הצהריים של פורענות. אצל יאיר, פעם אצלה, פעם אצל מישהו אתר. מין סבב טרגריה שמקופלת כשתי רקות. לא מחייב. חבר'ה כני 11, גיל התבגרות. מקלפים לאס "הכל התרחש במהירות. אי אבל בטוח את הבייף של החיים. יושבים, צוחקים, אפשר לתאר את זה. פתאום מעבירים תוויות, שומעים מוסיקה. רוק כבר, דני רובה אקרת, והוא יורה לותורי. אמקני פינק פלויד. הן מדבישות, דכד שיתוחו שור ושוב כדי (תמשן העמון הבא)

"אין וויד לבני שירה. צרחגו לו, יאיר אל חעשה שמויותי, ייאיר ווחזיר את האקדחי. וזהו. אבל הוא היה עטוק בעצמו. כל הצעקות וההיסטריה מסביב כאילו לא נגעו לו. הוא היה מנוונק לחלוטין".

"בהחחלה חשבנו שיהיה איזה טריק, אבל הוא נפל על הרצפה והתחיל לזרום לו דם מהאוזן. היינו בהלם, עוד חשבנו לרגע שזה קשור בטריק. לא הבנו מה קורה".

"הרגשתי מין תחושת ריקנות כזאת לפתע, לראות את יאיר שוכב על הרצפה כשמנשימים אותו והוא לא מסוגל לזוז... אתה לא תוכם עוהוא לא יכול לנשום".

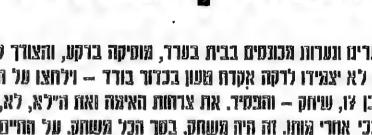
חייך במין הבעה של 'לי זה לא יקרת". צילם: מאיר אזולאי

יאיר ויצמן. "חוא

35 YIQEDID

जानस्मांच 34

ערת ואביבית ויצמן, האתיות הקטנות, ליד קברו של יאיר.

מתגרים בגורל

(ממשך מהעמוד חקודם)

לא אלכוהול. לא אורגיות.

שלא תהינה ספקות, שכמפגשים האלו לא היו סמים,

לא גלשו מעבר. לקראת ערב החלו להכין ארוחת ערב. "דיברנו, שיחקנו משחקים שטותיים כאלו, היו צחוקים. אחר כך ראינו בווידאו סרט של צ'אק נוריס. בלילה, לא הלכנו לישון. שככנו בסלון ופטפטנו. צחקנו.

במהלך הלילה כמה אנשים פרשו הכיתה. גם ככוקר.

ם יורעים שהרחוב הצביע עליהם כמין אצבע

מאשימה. איך יתכן שהיתה רולטה רוסית והם

לא אשמים. אלה בטת פורקי עול, מהרהרים

אנשים כינם לבין עצמם. ושרון וגליה, שקיבלו

נוק אאוט חסר תקנה באותה שבת כשיאיר לחץ על

ההרק, יוצאות התוצה וסופגות עוד נוק אאוט. הפעם

מהחברה. בזווית העיז מסתכלים עליהם במבט מאשים

של מחוללי אורגיות, אלכוהוליסטים. כמין מבט

מעורב של "תראו מה עשיתם. תתביישו". "כשיצאנו

לרחוב, אנשים הסתכלו עלינו כמי שמשתמשים

בסמים. כאר שבע זה מקום ססו. זרש לנו כל מיני

הערות ברחוב. אמרו לנו, בטת היתה מסיבת סמים

ושתיתם ולא ידעתם מה אתם עושים. היתה הרגשה

שמאשימים אותנו ובטח יכולנו למנוע את זה. מצר

שני. אני יכולה להבין את האנשים האלו. הם לא היו

שם וגם אני. אם הייתי נייטראלית, בטת הייתי חושכת

המחשבת שאולי היה חלקיק שניה שיכולנו לעשות

משהו, אבל בראיה מפוכחת אי אפשר היה לעשות

כלום. אי אפשר להתנפל על כן אדם שמחזיק אקרה.

אי אפשר לרעת מה הוא יעשה ברגע שתנסה להוציא

את האקרה ממנו. לא השכתי לקפוץ עליו כי הוא יכול

לירות על מישהו, וזה הרבר היתיר שיכולנו אולי

לעשות. אכל הכל רץ מהר. אם מישהו היה מנסה

להוציא את האקרח, או מישהו אתר היה יכול להיהרג

זו פעם ראשונה שראיתם שיש לו אקדח?

בא עם רוכה, היה לו רישיון. לא זכור לי שהאקרת היה

"ירענו שיש לו אשרח כבית. בטיול לאילת הוא

איך התמוררתם עם המבשים של חתברים

"ברתחלה זה היה קשה. הסטגימה של מסוממים

נרבקה, אכל לאט לאט אחה מספר לחברה הקרונים

מה היה שם. שלא היו סמים ולא משקאות חריפים.

אבל נשאר בנו כתם. אין עשן כלי אש, ולא משנה

שמה שכתכו ואמרו היה שקר אחד גדול. זה נשאר

ביום ראשון, כלומר למחרת, נסעו לבית החולים.

יאיר שכב בטיפול נמרץ. עם דור בראש. הוריו כמובו

היו לצידו. גליה ושרון ושאר החברים הגיעו. נכנסו

לחדרו, ראו את יאיר החברמן, האיש שמגניב את כולם,

שעוזר, שוכב חסר אונים, מחובר לצינורות. ידעו

שיאיר הולך וחומק להם. "ישכנו עם ההורים שלו. הם

להם בדחיפות לבוא פנימה. הכנו שזה הסוף, כי המצב

שקט. עוד פעם העיניים כתוך הרצפה. קול שקט.

התחלנו לבכות. הגיעו חברים מהכתה וחברים שלו.

לעלות סיפורים על יאיר. איוה כחור נהדר הוא היה".

באוויר. תמיד ישאר מעלינו הספס".

מות. החורים יצאו ואמרו שהכל נגמר".

Ribebin 36

"אני לא חושכת. תמיד עוברת לי כראש

ולא יכולתם לעשות כלום?

ואז לא היו מאשימים אף אחר".

באירועים קודמים".

בבית ספר, השכנים?

שהיה משהו".

האנשים ברחוב והתקשורת. דיברו בימים שאחרי, על הילולת סמים או אורגיה שהוכילה ליריה. חיפשו באובססיביות את הדרך שהובילה לאסון. אכל שרון מרגישה שלא היו דברים כאלו. על אחת מאלה שנכחו בשישישבת יש שמועות שהיא "משתמשת". כלומר לוקחת סמים. במהלך הערב דיברו על זה פה ושם, אכל

יום ראשון האחרון, נקבצו עשרות מכרים וחברים בבית העלמין הקטן בערד. ימימה ויצמן, גונת בת 42, הניתה על קבר כנה יאיר את כנדי העבודת הכחולים שחיו אהובים עליו. ומחתה

האב יוסי ויצמן, מחסנאי בן 42 במפעלי ים חמלח, חיבק את כתפי אשתו. את פניו עיטרו זיפי וקן כן שבוע. הוא נעץ מבט משמים בקבר. האחות חבכירה, יעלח, נחמכה בידי בעלה דני. שתי האחיות הצעירות, יערה,, בת תשע והצי ואביבית, בת שמונת, הסתוכבו מאחורי הקהל, קולטות לאיקולטות את גודל האסון. תמשפחה עמדה רגעים ארוכים אחר חום טקס גמר השבעה, בותה בערימת העפר מתחתיה טמונה נופת בנכ. אחר כך חלכו הביתת וצפו בצילומי וידאו, בהם נראת יאיר העליו ומלא התיים ממוז בשמחות משפחתיות.

"אקרת הוובלי ומצא ברשותי כבר 18 שנה", סיפר יוסי, יושב על קצה מיטתו של יאיר, בחדר חקטן מעוטר במוסטרים וכרוות מפ"ם. "פעם עבדתי כעצמאי והסתובבתי תרבה בין שבעי הבדווים באיתור. נוקקתי לאקדוז לבטחוני. אבל, מהרגע שהתחלתי לעבוד בים המלח, לא היה לי: צורך בו, והוא היה נעול בקופסה בארון. התחמושה תיחת פונחת בפנירה מרוחקת, בנפרד. יאיר תיוד מודע לסכוות שבשימוש בושק וסמכתי עליו. לא פעם ולא פעמיים הדנשתי בפניו את הסכנה הזו. מאו שהית ילך קטן, הירבה לתסתובב ולטייל איתי. ואף השתתף עימי מידי פעם בצייד. אני לא מדבר כבר על זה, שיאיר השחתף במטווחים של חמשמר תאורתי וכמתנדב במגן דוד אדום, הכיד תיטב את קטלניותו של כלי הנשק. סמכתי עליו",

"חמשפחה שלנו היא משפחה ממוצעה, תחיה את המציאות בישראל", הוא מנסה להסביר את מניעי בון שנקלע למשחק חקטלני. "האנשים חיים כאו במתח בעחוני, יומיומי, יותר מכל מדינה

לאסון", תוא אומר.

משחקים בגורל".

ישבת, חייבים להנציח את שמר" אומרת שרון.

גָליה נוכרת שלפני כמה ימים קראה ספר

ובדרך הביתה, מנגן הדדיו בשעת כוקר מוקרמה,

אחות כעולם. תוער שומע כל יום בחדשות שזה נתרג ואחר נפצע ותוזר חלילת. זה מכנים אותם למחת, לאי שקע. במצב חבטחוני בארץ, כמעט לכל נער יש ננישות לנשק וואת, לצעדי, תתוצאה. קה את תנתון תורו וצרף לו את תנסיבות בתם קרה המקרה, של חבורת בנים ובנות צעירים חיוצרים נירוי סביבתי להוכחת נבריות, וקבל את המינון "יאיר היה ילד חיובי, עם ראש נדול על הכתפיים", אמרה לאחר השבעה האם ימימה.

תמכה תקשה תואת", היא אומרה, מתקשה לנסה

ני זוכרת" אומרת שרון, שלמרה איתו באותה כתה, "שנסענו לטיול לאילת, הוא נמצע בראשו מאיזה סלע. ניגש אליו

> היה ככה". עוד סיפור. 'באותו שיול לאחת הבנות נפל תיק היו ממש בסרר, לא האשימו אותנו. בשלב מסוים קראו במפל גבוה. היה כמעט בלתי אפשרי להגיע לשם. אבל יאיר הלך וכסוף, דרך סלעים וצוקים הגיע אל התיק". שלו לא יכול היה להשתפר. פשוט כבר לא היה לו ויאיר מסתכר היה גם הרפתקו. הן לא זוכרות מקרים ספציפיים. אכל היו סיפורים שתוא אהכ סכנות.

עכשיו, חוזרים למציאות. בית ספר, שיעורים, כלי ככי. 'הרגשנו ריקנות. שהלך משהו. לא סתם אבל הכל מתגמר. הכאב עדין מסרפר חזק כלב. הן לא משהו, אלא משחו טוב. יקר. אחר שלא חית צריך נפגשו עם יועצים פסיכולוגים למרות ששמעו שהיו ללכת מאיתנו. בהתחלה לא בכינו. אחרי שעת וחצי בבית הספר. מנסות להתמודר לבר. רק הזמן יכסה לאט אכל בטוח את הכאב, ויטשטשט את הוכרונות כולם בכו והיתה היסטריה. הלכנו כולם לבית של אחר הטריים. אתה נוכר ברחוב שהלכת איתו, או במשמות החברים והתחלנו להעלות זכרונות. סיפרנו עוד פעם שישבת איתו בבית הספר. כל דבר מזכיר אותו. כל לכולם על הרגעים האחרונים. ולאט לאט התחילו רגע מחכים ככיתה שיאיר יגיע ויכנס, אבל הוא לא "אושר הוא אקרה הם". בעוד, הוא בשה יקבל משמעה יגיע. קשה לעכל את זה. הנה למשל השבוע אינה מורה

הווכש עם מים ורצה לטבול לו את הראש במים שנועדו לשעת חירום. כשיאיר ראה שאלן מים לשעת חירום הוא אמר לחוכש, 'עזוכ זה בסרר, תשמור את המים האלו למישהו שבאמת יצטרך אותם. אני כבר אסתדר'. הוא דאג לאחרים, התחשב בזולת. תמיד אומרים את זה על מי שמת, אבל אצל יאיר זה

"מניל צעיר מאוד תיה דמות דומינוטית בחברה, ודאג תמיד לחיות במרכז תעניינים. תוא תיח גם ילד שובב שאתב לתתוסות בכל. חוא שוא מרוח ומסגרות, אך עם זאת-תיה נער טוב לב שעזר לכולם. שמחת הבית והמשפחה. אחרי מה שקרה, אני אומרת לכל אם שתיוודר, שוה יכול לקרות גם לילדים תטובים. שאף אחד לא יתשוב שלו זה לא יקות. לא תחסרנו דבר בחינוך של יאיר. נדמרו לי שלא יכולנו לעשות משתו, על מנת לפנוע את

את מדברים בבחירות. "תראה למשל את נושא תאונות הדוכים". אומר יוקי. "כל נהג בארץ מודע לסכנה בכבישים, אבל, כשתוא יושב מאחרי התגה. תוא נותג כמו משוגע. מחמש אח סף תגורל. אומרים, לי זה לא יקרת. ככח זה גם עם תושק ואולי זה מה שקרה לבן שלי. יודעים את הסכנה ומתעלמים ממנה.

אמר משהו על רוכה, בלי קשר למה שקרה. אבל מיד עלתה לי בראש סיטואציה של יאיר, ורובה ואיך שתוא יורה בעצמו כראש ונופל. ויותר אתה כבר לא כשיעוד אני חושבת שהתפרבנו" מהרהרת בסול ום שרון. "כל החברים התקרבו עכשיו אחר לשני. כולנו מנסים לחזור לשיגרה. אומרים שיהיה בסדר, אבל יודעים שלא יהיה כסרר, וצריך לקבל את זה. זה לא רבר ששוכחים. זה דכר שמשנה את החיים מקצה לקצה".

עכשיו מדכרים על דרך להנצחת וכרו של יאיר. שבהרף עין של איכוד שפיות רגעי, ידה בעצמו. "חייכים לעשות משהו. לא יודעת מה, אבל אטור שופא

ונתקלה במשפט פילוסופי שמקפל בתוכו למעשה את מה שהתרחש בערד. "אל תאמר לי זה לא יקרה, אמור לי זה גם יכול לקרות". גליה אומרת שאולי זה נשמע נדוש, אבל עכשיו המשפט הזה מקבל משמעות אחרה. "גם אני, עד היום אמרתי לי זה לא יקרה, אבל אונד מה שקרה אי אפשר לדעת מתי ואיך זה יפול עליו

את הביטלס. ג'ון לנוך, שנורה לפני שמונה שנים, צורה

לוצח חלק מן ההיצע – דגים מכל שעת ביניהם לומום ענקי אותו פוסים לפרוסות, מטגנים ומגישים לך ליטייק לועוס". אתה יושב בתוד בשעה ורואה דדך השימשה הגדולה

צל פאל הדייג, שתוא עכשיו יותר

מתון מאשר דייג, אבל עדייון בעניינים

מתים דחוב הים 2), בחלק הצפוני של

שילת מיבנה חדש. הכל נסי ומבהים.

בד הפקרום שלו ניצב ברגוך המסערה

ניון ולתות תובוכית שלו אתה יכול

המספרה של שאול הדייג נמצאת

מו הים דעדול. צם אתה בא בשעה שאין לחד. של יפר לך ברצון מה קורה עכשיו ות קו ציוה עראק עם מים קרים. זה משל או השמיעה, ואנו התיאכון. שלא שת, יש עם העראק מביאים לשולתן

ש עוקי ועליו אינה תריכור צלתות עם משום של המקום. תבונר מה שבא לך: צל חשתול שיהיו שם פרוכות ארוכות מונוה של קישוא. אלה מצריות על מות צה עם פרוסות ארוכות מטוננות א הניל. נראה כמעם אותו דבר. התציל מד ומור. אבל הקישוא – שגעון. משו ערק ואמיתי. ואל תוותר על שלפלים הירוקים חריפים שטוגנו מפן הצ על קליפות הלימון שבושלו שניכן נכבשו, ולא על מעיכת מילים שעורבבה עם ענבניות ושאר

ק או מה נשמע בים. יש רגים יש. קום כל לוקוסים, שהם "לוקחים" את מוד וכי טוב. יש אינתיאסים, שום -🇷 הוקטים – סובים מאוד לחריימי, צל זלש יותר. עכשיו הומן להסתלבת ל מוקסים, מסביד שאול ואייג, מתני פומוש ינואר הכפריות שמעלים פיינים פותנות והמחירים מתחילים

תנשון, אתרי שיודו כבר גשמים, מתן של קורת דות. חסילונים גם כן ים נשפע בקיץ, יסביר לך שאול, קיינים פלנו מצליחים להוציא מעם שנים את הבעייה בעזרת דיינים מויים שהין מעבירים, כלב ים, את משק ובן, בקרץ האורדן, הביע מחיר ויפים גלי הים. שאלוהים רק יתן לנו קונכיית בצק עלים ממולאה על פי מישב משק ובריע מחיר הביע מחיר האורדן, הביע מחיר האבן ובריאות. היאבן ובריאות. הביע מישב הקילה. תיאבן ובריאות.

מיבחר דנים אצל שאול בבת־ים. מכל שמעלה זרשת (צילום: שמואל רוומני).

עכשיו, עם השמע, ירד לכ־30 שקל. הקלאמרי באותו מצב. בקיץ קפצו המחירים ער 50 שקל הקילו. עכשיו הם

נעים בין 10 ל־15 שקל. ובדיוק ברגע שמוכירים את מחיר הסלאמרי מניעה לשולחננו צלחת שמוחה גדולה ועליה ערימה של קלאמרי מחותך, כהיר-בהיר, עשוי עלא־כייפאק. ואחריו מופיעים החסילונים בחמאה ושום - גדולים, נקיים מגרצר החול האחרון, טעימים. וסשה להתאפט שלא לטכול את הפיתה הפרייה ברוטב הפיסנטי והריוני שכו הם מברויים

דניטים, שתם קשי תפישה ברשת ובדרך כלל תופשים אותם בצלילה. כל צולל מיומן יכול להעלות 7-8 קילו, אכל זו לארוחה אקונומית ומכאן סוג עבורה קשה ביותר ורבים מבין העוסקים האוכלוסייה – אנשי צווארון לכן בזה לוקים באווניתם. ויש, כמובן העוכרים בסביבה ונוקקים לארוחת ברבוניים. וכמו שמתחילים לרבר צהריים שיש בה "קצת יותר" ועריין עליהם, הם מגיעים לשולחננו כשהם 'משאירה אותם במסגרת תקציבית עושרים סביב־סביב, כמו זר הגיני, רג מתקבלת על זוכים. בפחות מ־20 שקלים פארידה מטוגן, מקושט בירקות, אתה יכול "לכנות" לך שם ארוחת ולימונים ששוליהם שוננו בסכין. גם צהריים מכוכרת, הכוללת ירק ממולא הפארירה וגם הברבוניים עשויים כמו כלשהו או סלטים מהבר, מנה עיקרית שצריך. בקטע הזה מסביר שאול הרייג ומנת קינות. "שנה מוסארים, אומר שאול וביינ כי בהרבה מסערות מגישים "בננות" בערב "פרננדל" היא מסערה גם בצהריים, שלא נמסגרת מחירי ר'צרבירות" (שהם רגים נחותים־יהסית) "רצינית" יותר בה כורכים סעורה כתחליף לסולסאךאיברחים, שהוא ובילוי. או, כמוכן, גם המחירים אורים.

שלנים השוק נשאר רעב. מעם היו אללי, אינו מכריל כין האמיתי לבין עשויות ברושב חרדל (9 שקלים), התוולים עוד כוס עראק ועוד סימור. קפה שקלים), וזו רק תחילת הרשימת מלונים שלובם לספינות הישראליות. שחור וקפון על השולחן, ים ירקרקאפור מכאן ניתן לעכוך למנוח הכיניים מול נציות השור הישראליות. שחור וקסן על השולון. מול נציות העורף (15 שקלים) שכולן על בסים של

קונכיות ביבשה

לה "עונרו". עדיין מגישים בה מונדו, אכל עכשיו קוראים לה למיניהן בשם "פינכה". יש פינכת-האיכר, אותה ממלאים כלבכות "פרננדל" ורתוכ אכן־גכירול ארטישוק ופיסות של בשר פסטרמה; ויש פינכת־המלה. אותה מלאים בתרר 129, ת"א). פעם היתה זו מסערה ככרת־עיצוב, אפלולית משהו. היום, וכבר־אווז. קונכיות אלו ואחרות טוכלות ברוטכ בשמל מעושר. נסה אחת מהן. לאחר מהסך דקורטיבי מוחלט, היא דאם הוכב מירות־ים אתה, אל תוותר על בהירה, קלילת נוונים, נושמת בחיוך קלאמרי שלם המחזיק בחובו פטריות, מתרצה. "פרננדל" שייכת לקבוצת המסעדות המומלצות שמעבר לממוצע. התפריט שלה מנוון, מעניין, אינו ניתן לוגררה ברורה חודימשמעית.

חסילונים, שקרים, צימוקים ועור. אחרייכן עוברים לבשרים ולדגים. ההמלצה שלנו: אומצת פילה כקר רוסיני - נתח יפה וטוב, מכוסה בפיסות דקות "פרננדל" בצהריים היא בעיקרה של כבר אווו, עם רוטב מצויין שיש בו מסערה עיסקית, עם תפריט מיוחד פסריות ויין פורטו. זוהי המנה היקרה ביותר בתפריט. מחירה 35 שקלים.

כערכי החורף ניתן להזמין פוגרו גכינה או בשר כשמונה צורות שונות. המחיר לסוער נע בין 20 ל-27 שקלים. מנות הקינות אני הן ברמה גבוהה – החל ממוס השוקולד, דרך מיקפא השקרים וכלה בדכלים השורות ביין חם. מי שאוהכ שטרורל תפוחים חם יקבל אותו עם רוטב זניל וגלידה, כשהוא מכוסה בסצפת. את כל מה שהוכרנו ניתו לסבל

בדיוס, בצורתה ובגורלה, כמו קונכיית

ים. ההכרל הוא שאת זו של "פרנגרל"

בתפרים מופיצות הסונכיות

אתה יכול ללעום ולבלוע בהנאה.

inetron. "פרננדל" פתוחה לארוחות צהריים הברבונייה האמיתית. והסועד הממוצע, בערב אמשר לפתוח ארווה בניצי שליו וערב כל ימות השבוע. סגורה בשבת בצהריים. מכבדים בה כרטיסי אשראי בחסילונים מנקרמים בגבינת פרמון (18

של ויוה וישראכרט.

37 Hiagalo

ורק הנסיו נשאר צפרדע

מאת יהודית חנוך

עצבים אוהבים אותם, שמים אותם נכל תצונת אופנה, לא רק הגדולים, גם יצדנים מליגה ב' של רובע הבגדים כאיזור כלבו שלום. כגדי בשבועות הקרובים נראה אותם בחלונות הראוה, נוצצים ומבריקים, מחבים לנשפי תנוכה וסוף השנה

האזרחית ושאר שמחות גרנדיוזיות. כגדי הערכ של חורף 89' מזכירים את הבגדים של סינדרלה. בגרים של תלומות, של נשפים שלובשים בהם טפטה מרשרשת וקטיפה רכה. בגרים שברגע אחד יעשו את השינוי הגדול ויהפכו ברווזה מצוייה ליפהפית הערכ. ומי יודע, אולי יגיע למקום גם נסיך ויהיה לסיטור סוף

איפה לוכשים אצלנו את כל בגדי הערב האלהו מלבר אירועים נוצצים אחרים כפילהרמונית ובהילמון, ערבי התורף המקומיים הם אפורים וחסרי ברק. בתיאטרון, אפילו בבבורות, עדיין מככבים המודרים, מקסימום שמלות וחליפות צמר. בדיסקוטקים לובשים ג'ינס, גם במסיכות ובנשמים לא מתלכשים מי יודע מה, חושבים יותר על זה שבגב חשוף יהיה כך מאשר

הגוצצים והמבריקים נראים בעיקר בשמחות משפחתיות, בחתונות ובכר־מצוות. כשיש הגיגה במשפחה מורידים את היד מהלב ומהכים, והופכים את החלום לקטיפה וברוסאר וזהב וכסף, מפרקים כסף בלי חשבון על בגד לערב אחר שמנשים את כל החלומות.

מרי עשור של טשטוש בין כגרי יום לערב, התחילו כחורף שעבר שוב להפריך ביניהם. זה לא רק עניין של אופנה, אלא גם קטע סוציולוגי. לאט לאט תרורים לסגנון החיים של שנות החמישים, כשהחוקים של מה שלובשים ככל מקום היו ברורים וקבועים. או היו בגרים שונים ליום ולעבורה, ואחרים לערבים. כשיצאו בערב, התכוננו לאירוע, כמו לחגיגה, גברים לא יכלו להיכנם למסערה כלי מקסורן ונשים לבשו את השמלה הכי ישה לערב בתיאשרון.

עכשיו זה חוזר, עם השמרגות והרומנטיקה בת"ל, אנשים שוב מתלבשים בחגיגיות כשהם יוצאים בערב. בתיאטרון בַלוַנדון וכניו־יורק עוד רואים ג'ינס וסווטשירטים, אבל לאופרה כבר מתלבשים כמו לנשף. וגם לערכים פחות רשמיים לוכשים כגדי ערב.

לא רק הרור שעוד זוכר את שנות החמישים משקיע שוב בבגרי ערב. גם אנשים צעירים קלטו את הכיף של להתלבש לקראת אירוע, הבינו שלשנות דקורציה זה כמו להתחמש ולהיכנס למצב רוח שונה. מעצבייהאופנה, נאחזו בשינוי הזה ומרגישים אה הקטע של כגדי הערב. החזירו הצאיות אדוכות ומחשופים, אריגים מרשרשים היקמות נוצצות. הבגדים של איב סאן לוראן, קארל לגרפלר וכריססיאן לקרואה, שמיועדים לערב בארמון של הרוטשילדים וגם הולכים לשם, מקרינים על כל תעשיח האופנה. יש הרכה יותר בגדים נוצצים ותרורים, גם כבגדים שכולס

גרי הערב החרשים הם הרבה שחור, בקטיפה שחזרה לפרכז האופנה, בטפסה משייה ומרשרשת, בתחרה סקסית שמכסה את הפלג העליון של ועוף, אבל גם כצמר וכסריגים, שמקושטים ברקמות של דיסקיות פלסטיק קטנות ונוצצות. משלכים תופשיתופשי, ספורטיבי חודד. אפרדו צמד שהורה הולכת עם חצאית משי. מכנסיים רחבים שתרים, עם מקטורן קטיפה. את השתור מאירים התודך בצבעים צועקים – ורוד־טוקסיה, כחול רגניות, ירוק אזמרגר, ארום עגבניה.

שתור הוא יפה, אבל כערב, הסמוכים לפנים מהמיאים יותר. גם לכן ושנהב מכבבים בערב, בתלצות סאפן מבהיקות שחולכות על חליפות שחורות. זהב וכסף עדיין מנצנצים על הבגרים, ברקמות אבל גם כמהרורות יותר זולות שמשחדות את המראה הבארוקי העשיר, כאותיות נהב וכסף שמודפסות על חזית שלסווים שירט עממי. נסיכת האופנה, שמתאימה לכל אירוע היא שוב השמלה הקטנה השתורה, עם כתפיים חשופות, או רכוסה עד לצוואר, מקטיפה ועד סריג, מוארת כתכשיטים גרולים ומבריקים, מוהב או מכסף.

39 BIDEƏ O

The sale of the sale of the

THE MENT WILLIAM TO

מימין – ורוד שמחניף לפנים והולך טוב

במרכז – חשחורה הקטנה, חושפת כתפיים, עדיין במרכז העניינים (יהודה דור)

משמאל – סגול ושחור, על טפטה מכחיקה

עם שחור (מונדי)

וצמודה (עודד פרוביזור)

साम्बद्धांच ३८

המכירה במפעל בניר צבי

א', ב', ד', ה' 9.00-19.00 יום ג' עד 20.00 9.00 - 13.30 'I DI

פתוח במוצ"ש 22.00 TV חניה בשפע

כסאות מתקנלים החל מ- 19.99 ש"ו

כסאות תלמיד מסתובבים החל מ-99.99 ש"ח

אנו סופרים את המלאי...

אתם סופרים את הרווח!!!

כסאות לפינות אוכל החל מ- 49.99 ש"ח

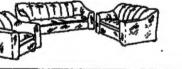
כורסאות טלוויזיה החל מ-399 ש"ח

מיטות נוער החל מ-269 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+1 בעור החל מ-2,999 ש"ח

מערכת ישיבה 1+2+1 בבד החל מ-999 ש"ח

מבחר חדרי ילדים ונוער, פינות אוכל

140×190 פרדייז

חמחירים כוללים מע"מ המלאי מוגבל פטור ממע"מ לעולים חדשים

מפי 140×190

רהיטים מתצוגה 20%–50% הנחה

המכירה ליחידים, חנויות,

אנו מכבדים ויזה עדיף איל אל לקניות בתשלומים ייצים ויזה יותר טוב מכסף

פע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 240546 בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין) 240540, 240546

משהו: תוקם מיד ממשלת אחדות לאומית בלי המפלנות הגדולותו

קטע אינסטלטורי חדש

יום סחוף תנועה מעורכלת כעיר גדולה. עליו את מספר האינסטלטור. תפום. האיש פולט אנת יאוש יללנית, ומעביר לנודניק. חלל החדר מומלא כקירקורי החייגן האוטומטי וכצלילי חשם גורמייצרכת. מישהו כרירה סמוכה מתאבד

חים. פתאום אות פנוי. 'וה'ו', צווח האיש, "הלו".

'הלו'. נשמע קול בוטח מרמקול הטלפון. - זה האינסטלטורז

- כן. בבקשהז - מה שלומרז

-ישלי בעיה. אולי אתה יכול לעזור ליז - (שקט לאות שיש אישור להמשיך). - הצינור כמורחבל, כאילו, של הטוש במקלחת

- זה לא בעייה. תחליף.

- ניסיתי. לא הלך לי. קניוני צינור ארוך מרי. - אין דבר כזה. זה קל, אתה יכול. יש בתוך - אני לא חושב שאוכל לבוא לפני זה.

קרצית נברוטי מקפץ אל הטלפון ומתקתק – אני לא בשביל דברים כאלה. אין לי מפתח – אתה רואה מה. אני עונה לטלפונים. צריך

אתה מסוגל בקלות. – אתה לא יכול לבואז

– מתי אתה יכולז - תן לי לראות. עוד חורש, חודש וחצי אולי.

– טוב, בוא נקבע. – למה מה קרה, מי מחז יותר טוב תצלצל עוד

- ואז אולי לא תוכלז - מה אני אניר לרז יכול להיות שלא. נסה עוד פעם־פעמיים לחקן בעצמך. יש גם קורסים של - עזוב, לא צריך... תגיד, זה המצב אצל כל משרד העבודה שמכשירים אותך תוך שלושה האינסטלטורים: חורשים בלבר.

- מה אתה עושה כל היום? להסביר לאנשים שאני לא אוכל לכוא. - לא צריך, אפשר ביד. זה בסדר, אל תראג, - למה אתה לא הולך אל האנשים האלהז

אי אפשר, אין לי רגע זמן. אנשים מצלצלים, – צריך לענות באדיבות.

- זה נשמע נורא. - לא מתים מזה. יש אנשים טובים שמותרים לי, ומנסים להסתרר בעצמם. - אתה יורע מהז אני באמת אעשה עוד מאמץ

ואתקן בעצמי. - תודה רבה, תודה. הצלת אותי. לפני שאתה סוגר תן לי את הכתובת שלך, אשלח לך מתנה לחגים. זו המריניות שלנו לגבי קליינטים טובים.

פינת השלולית

מאחורי דלת אדומה חיה נסיכה שאף אחד לא יכול להיות שווה את האור הקורן ממנה. בייחור

ידעה הנסיכה את כללי חיי הנסיכות, וגענתה

לנסיכים שביקשו את קירבתה ככל ליכם הנסיכי.

שיעמם לה. היא ניסתה, באמת ניסתה, אבל

יפה ומלאכית היא בוססה בין הצפרדעים שאתם פשוט לא מתארים לעצמכם כמה מכוערים קרים וחלקלקים הם יכולים להיות.

צפרדע אחר היה אחר. וכמה ימים ושעות

שהיו להם יחר יצרו די אושר לחיים שלמים

בשלולית. טוב בשבילו שהוא חי בשלולית, אבל

מה על הנסיכהז כן, מה על הנסיכהז

זה לא סיפור צורק, זה סיפור אהכה.

השיעמום אכל אותה, ואז היא פנתה אל

- יותר גרוע. יש לי חברים אינסטלטורים שעשו מגוי והם משלמים לאנשים בשכונות שלמות סכום חורשי קבוע כרי שלא יקראו להם

קסע קטן־קטן על הגיבורים שלא מזכירים. על האנשים היפים והכואבים כיישובי קו העימות והשר. חלוצים, המכונים משום מה מתנחלים, מושכותיהם, גבורותיהם, זעקותיהם.

עד קטע קסן־קטן על האנשים היקרים, זהב החנרה, שלא שומעים עליהם, על הסוהרים נמחקני הכליאה. אנשים שלקחו על עצמם, על ום ועל כאב ראשם לעשות למען עם ישראל, ואת אומרת למעני ולמען אחובי באופן אישי, א מה שכמעט אף אחד לא מסוגל לעשות מלחם קטע קטנטן עליהם, שלא שומעים וליהם ולא ישמעו עליהם, על מצוקוחיהם, מגנקיהם, קשייהם, ייאושם, גדולתם, ותכוציות הבסן שלהם וחריקות השיניים שלום קסע קסן קטן עליהם.

יוונים עליהם כלום, כי רוצים שלא נרע. על השנים השחרים שלום, מבועתי אימת רצה על משנים שרוצים להמשיך לעכוד עם היהורים אירם, ומתחמקים אל מקומות עבורתם תוך לימי מספר מכוניותיהם בשקית ניילון שחור.

לא לקח הרבה מקום, גכרוז

קטע קטן על האנשים שלא נותבים עליהם

נישוי מבדיל משונה. קטע קטן עליהם, אלה שלא משמיעים ולא מצלמים לנו כלום על חייהם נמאבק יומם ובשמירת לילם. כלום על

ואחרי התייעצויות אין סטור קרא אליו הרצוג

שנאת

(חמשך מעמוד 8) עליה הרבה טיפות משלו. האברך – כפי שנתכרד לי אחר כך – הוא מן הפעילים בחצר הסירית ידועה.

ועוד תופעה המעירה על אווירת הפחד השוררת כעולם החרדי: רכים מסרכים לדבר עם ארם מכחוץ, אלה שהסכימו להיפגש ולשוחח עימי ביקשו, רובם ככולם, לעתים ממש התחננו, שלא להביא רברים בשמם. "אל תגרום לי צרות", היה נוסח חוור ונשגה. אני מכיר את הציבור הזה שנים הרכה ולא ידועה לי תקופה שהפחד היה כה רב והקיף אנשים רכים כל כך כמו כימים אלה. הכוחנות מופעלת גם פנימה. הפחד הוא מפני רדיפה ואלימות. האמת היא, שיותר משהאלימות קיימת – היא

מאיימת הדברים באים מלמעלה. מה שגאמר ונלחש בחשרנות, מהוזים היום נכס חשוב. הם חוללו שינוי למעלה עובר מפה לאוזן במהירות הקול. ניתן לחוש ביהדות החרדית. הם קירבו חרדים להכרת העולם בהשפעה המאגית של אדמו"רים וראשי ישיכות -שיש להם היום סמכות גדולה לאין־שיעור מזו של רבנים – בכל הנוגע ליחס החיובי או השלילי אל הוולת. אם, למשל, האדמו"ר מסלונים בירושלים נהג הפעם כנייטראליות כלסי הניצים כמחנות החרדים ואף אמר לחסיריו שיצביעו כעד רשימה חרדית (להוציא ש"ס) כרצונס – דיבורם של בני־הישיבה שלו מתוו משל כני־ישיכות של גור מזה ושל כעלו מזה.

> וגמה אחרת: עוד בטרם התפרסמו בעתונות 🖿 החרדית דברי הארמו"ר מכוסטון במועצת גדולי התורה של "אגורת ישראל" ודברי הרב עובדיה יוסף לאנשי ש"ם כדבר הליכה עם הליכוד ולא עם המערך (המוח אמר מערך, אך הרגש נטה לליכור, וזה מה שהכריע"), גפלטו אמרות אלה מפי תלמירי ישיבות ויהודי "עמך". זה היה האות שצריך לתמוך בליכור. ואם הרגש נוטה לליכור -ממילא הוא מופנה נגד המערך והשמאל. בעצם, אין צורך לכוון את היחס השלילי העמוק כלפי השמאל, שאצל רכים כמחנות החרדים הוא ממילא בכחינת מוקצה מחמת מיאוס".

יש ראשי ישיכות ורכנים המודאגים מהיחם הזה. הם חוששים מפני קרע מוחלם כין החררים לכין השמאל. 'מרובר בציבור גדול, אולי הוא רוב בקרב החילוגים, שיש לו שורשים עמוקים כארץ והשפעה רכה על הנעשה כה", אמר לי מנהל ישיכה ליטאית, "מה גם", הוסיף, "שאין לרעת מה יילר יום. אנחנו עור עלולים לשלם מחיר יקר על שריפת הגשרים". אתר המקורבים לאדמו"ר מכעלו הביע דעה דומה. אבל רברים אלה – ספק אם הם מגיעים להמוני החררים, וכמידה שמגיעים ספק גרול יותר אם הם משפיעים.

לא מעטים כיהרות החרדית חשים לאחר הבחירות במצב של "וגילו ברערת". גיל – בשל החישג רחוב ושכונה בירושלים ובבני ברק ללא ישיבה, או החשוב שבהנברת כחוה של היהרות התרדית: רערת – מפני העמקת השנאה הפנימית בין המחנות ומפני הגברת השימוי כציבור החרדי מצד הציכור החילוני. ישיכות בשכונה אחת. ברחבי הארץ אין עיר, עיירה "כאשר כידי נציגי החררים למחנותיהם יהיו יותר עמרות־כות, תקציכים ושטחי־פעולה -- הקנאה עלולה להיות גדולה יותר והמחלוקת – עמוקה יותר. והקבאה מתהדרים ראשי ישיבות ואנשי ציבור. ואמנם, אם מולירה שנאה", מביע אחר הרבנים את חששותיו. "זה כלפי פנים. וכלפי החילונים - אפשר שמפריוים אצלגו בהסתערות על הכל כבת אחת. זה רק מרגיו ומעורר יצרים אצלם".

התלהטות היצרים כמחנות החרדים יוצרת הששות נוספים. אחד מהם נוגע לתנועת החזרה בתשובה המחלוקות הפנימיות – סכורים לא־מעטים – עלולות אולי לעצור את תחליך מחוזרים כתשובה "משום שהדברים המכוערים והמעכירים את האווירה בתוכנו נראים ומורגשים גם כחוץ".

Hipeain 42

החוזרים בתשוכה, שבצעריהם הראשונים נתקבלו

בנו של בעל הבית, בקונדיטורית הצמודה למסעדת גרליץ בשכונת גאולה, ביח ועד לחרדים מכל חזרמים.

שמחוצה להם כלי לחיות כתוכו. הם – ויותר מהם העולים שכאו מארצות אנגלו־סכסיות, בעיקר ארה"ב - הביאו אל משכנות החרדים הרבה תיחכום והרבה שיטות פעולה המקובלות בעולם החילוני המוררני.

"אנו נהנים היום מיתרון לעומת החילונים", אמרה לי אישיות בולטת ביהרות החררית. "החילונים אולי יודעים עלינו משהו, אכל לא מכירים אותנו. כמה חילונים כאים אלינוז גם אלה שכאים – דרך ראייתם היא כשל תיירים. הם רואים בנו אנשים זרים, מוזרים, משונים, תמהוניים, בטלנים, מפגרים, משהו מעולם אחר. אבל אנחנו מכירים אותם היום מכל צדריהם, לא מהעתונים ולא משמועות ורכילויות. הרבה יידע הכיאו לגו החוזרים בתשובה. לרבים בתוכנו יש קשרים הרוקים עם חילונים. אנהנו מכקרים אצלם, כאים אליהם, מופיעים בחוגים ובמוסרות שלהם. זה יתרון עצום. זה נותן לנו אפשרות לשנות את שיטות הפעולה שלנו ולהתאימן יותר למציאות כדי להרחיב את השפעתנו ולהגדיל את כוחנו. חלקו של אדם כמו ר' אורי זוהר בהצלחת ש"ס – אריר ממש. הוא השתמש בטכניקה של החילונים כרי לקרב אנשים לא דתיים לתוגים הרדיים ותורניים ולהצביע עבורם".

אך הרף מהלוקות אידיאולוגיות ווריפות ושנאות עמוקות, ומעבר להן, יש עניינים שלגכיהם מאוחר העולם התרדי ברוכו המכריע. החרדים רואים כהם נכסרצארנרול ומוכנים להיאבק למענם כאיש אחר.

ראש וראשון להם – שמירה על מיכצר הישיבות ועל הלומרים בהן (כלומר, פטור מהשירות בצה"ל). מתנגרים וחסירים וספרדים רואים בכך עיקר העיקרים. הם מתפארים בגירול מספר חישיבות ותלמידיהן כ־40 השנים האחרונות. היום אין כמעט כולל. יש איזורים שבהם מצויות שלוש־ארבע ישיכות. אם לא למעלה מזה, כרוזוב אחר, או עשר וחמש עשרו ומושבה ללא ישיכה אחת למחות.

"בעזרת ה' יש פריצה גדולה ופריסה רחבה". בשנת 1948 היו כארץ לא יותר מהמישים ישיכות

"הרבה "דע על החילונים הביאו לנו החוזרים בתעובה. זה נותן לנו אפשרות לשנות את שיטות הבעולה שלנו ולהתאימן יותר למציאות".

בימים אלה כבר נערכים דיונים פנימיים מוקרמים בנושא השיכון, וכהם נכחנת גם הצעה לפיה יקבעו הקדימויות לבניית שיכוגים ורמת העזרה הממשלתית למשתכנים לפי מספר הנפשות במשפחה והרי אצל החרדים כולם, ללא הבדל מחנה ועדה, הילורה גבוהה. נכון, יש בעייה: גם במינור הערבי הילורה גבוהה. האם ערבים כיהורים ייהנו מהערישיותן אנשיציבור תרדים מתחמקים מתשוכה. יש דרכים לטיפול נאות בעניין, ואין להרבות דיבור" על כך", אמרה לי אישיות חרדית. "מצאנו סירור להבטחת הכנסה לכני־ישיכות נשואים ואבות לילדים באמצעות גורמים ממשלתיים אחרים, ולא דרד הביטוח הלאומי. בעזרת השם נמצא גם כעניין זה דרך נכונה".

יש עור כמה דברים יסוריים שלגביהם יש 'קונסנסום חרדי", משותפים למחנה החרדי ברובו, בניגוך למפר"ל, וכמובן מימר, והצד השווה בהם מתבטא בפסוק אחר: התקרבות למדינה, אך לא הודרות עימה. התקרבות – משמע: השתתפות ממשית יותר בממשלה ובקואליציה. אירהזרהות – משמעי הכנסת איננה סמכות עליונה. יום העצמאות איננו חג מן הכחינה הרתית נולכן, תפילת "הלל" אינה כלולו בתפילת אותו יום). הנפת רגל המרינה היא רשות ולא חובה. ומוכן מאליו – הלימור בישיבה רוחה שירות בצה"ל גם כימי מלחמה.

מספרן כיום כבר למעלה מ־600. הן מתחלקות באופן שוזה כין ליטאים, חסירים וספרדים. מספר חלמידי הישיכות (מגיל 14 ומעלה) – יותר מ־40 אלף. הגידול השנתי הוא ב־1300-1500, ומשנת 1994 יתווספו מרי שנה לפחות 2000 תלמירים. זאת, תורות לילודה הגבוהה אצל החרדים (ממוצע של 4.7 ילדים למשפחה לעומת 1.3 אצל החילונים). מוכן מאליו כי כצמוד לריבוי מספר בני הישיבות גדל מספר הפטורים משירות כצה"ל.

עניין שני: חיזוק מוסרות החינוך החרדי לענפיהם ולצורותיהם. מוסרות אלה הם מיכצרים רותניים, אך המנהיגים החרדים מורים שהם גם כוחניים. "מי שמתחנך כהם יחוק כבחירות בעתיד את מחנות החררים". שלא כבעבר, החררים מכל המחגות אינם מסתפקים היום רק במוסדות החינוך הקיימים, אף לא בתוספת תקציבים הניתנים ממקורות ובשמות שונים

העניין השלישי הוא תכליתי. כזמן האתרון חל שינוי מהותי בתפיסתם של רוב המנהיגים הרוחגיים והפוליטיים בעולם החרדי. הם מייחסים חשיבות רבה לתכלית כמשוטה. מכאן התביעות הנחרצות שיפקירו בידיהם נציגיהם משרדים כלכליים־תכרתיים דוגמת בינוי ושיכון, עבודה ורווחה, מפעל הפיס ועוד. השיכון נראה כעיני הציכור החררי כרבר ראשון במעלה. "בניית בתים כשכיל זוגות צעירים שיקימו משפחות היא יותר חשובה אפילו מחוקים", אומר ההיסטוריון החרדי ר' יעקב גליס, שרוב שנותיו היה פעיל ב"אגורת ישראל" והיום הוא משקיף מן הצד.

יטוי מוחשי לעמרה זו נותן ר' רוד נחמן בלוי, נכרו של הרב משה בלוי, שהיה מנהיג "אגודת ישראל" במשך יובל שנים. בניגוד לסבו המתנגד ולבנו התומך כרב שך (למגינת לכו) שייך בלוי למחנה החסידים, תועד בתריפות את הרב שך ורואה בהתנהגותו "עוון שאין חמאר ממבר". אך למרות זאת הוא שותף לדעתם של עסקנים מה"אגורה" ו"רגל התורה" ברכר "העוול המשווע שנגרם עד היום לצעירים חרדים בענייני דיור. האיש, בן 55, מפקח בחינוך העצמאי, מכיר את הכעייה אישית כאב ל-15 כנים ובנות וסבא ל-50 נכרים ונכרות, "כן ירבו, בעזרת השם". הוא אומר: "הציבור שלנו משווע לדיור - אם כהשכרה ואם ברכישה". והפוליטיקאים יורו כי בנוסף לכך שמשרד השיכון יפתור בעיות מציקות לציבור שלהם הוא יכול לשמש אכן שואכת לקולות רכים בעתיר.

ניתן לסכם את הרברים כפסוק אחר: לאחר הבחירות קיימת כציכור התרדי תחושה של יתר עוצמה והיא גם מעוררת יצרים, שהכולט כהם הוא יצר השנאה פנימה וחוצה.

לוו יצחק הירושלמי

חיים ואוהבים מנוהלות בירי נשים"), ועוד מפיקות בכירות של רשתות טלוויזיה. לגבי עתונאיות אלה, המלה "קיפוח" ככר אינה קיימת. מיקומן העכשווי בסמוך לצמרת נראה בעיניהן טבעי לחלוטין, והן איזכרו כסלחנות את שלבי קירומן. ואם עריין ככל זאת דל מספרן של הנשים בעמרות בכירות של עריכה וניהול – יש להניה כי כמשך 20-10 השנה הבאות יתוקן הפער. מה שאפיין את הדיאלוג וגם את אופי

כאשר המציאות חזקה מן המודעות. או: במצב הנוכחי

מעט התפתיתי לפתוח את הקטע הזה במשפט "כמו: "אף אחת מן העתוגאיות הככירות ומפיי קות הטלוויזיה האמריקנית לא נראתה במדמותה של פיי דאנוויי, המפיקה הווהרת מושת שידור, מי שהיה נקלע בטעות לכנס שנערך לעי מספר ימים במשכנות שאננים בירושלים היה ושנכיש לו כאן עניין עם קבוצת מורות". כן, אבל האפט המתחכם הזה, גבירתי, הוא לא לעניין, מפני שת הלכת עכשיו לספר על אירוע הראוי להערכה ונרגע פאת מכניסה לעסק את פיי ראנוויי – את נסטייל הלא גכון.

או מוטב להתחיל אחרת. אם הרוח ששרתה כריאלוג שהתקיים כין תוציות ככירות מארה"ב לבין עתובאיות בכירות ישואליות ב"משכנות שאנגים" בירושלים היא אניקציה למצב הכללי השורר כיום במקצוע זה – ור נואה כי עברנו את השלב בו נסתיימו הקיטורים ל קפח ורחיקת רגליים.

מסמינרים וכנסים של עתונאיות בארץ ובעולם מועדות אף פעם טענות ותלונות על חוסר שוויון. תעם - כמעט לא היו. כמאמר כמה מן המשתתפות, אונאיות המכסות סונפליסטים מקומיים וכינלאומיים ונקלות עמדות גיהול בכירות במריה: הבעיה של דשוק כבר אינה מורגשת. אם "עשית את זה" ואת מעש - מעריכים אותך לפי הודישנים שלך ואת שווה לת את עסוקה בכיסוי הגושא ולא בזכויותיך. נוצרת ושה עם האנשים שאת יוצאת עמם לעכור, וזו מכסה ל הבדלי המינים.

כין עשר חעתונאיות שהרומנו מחו"ל לדיאלוג לחור נישראל (על ידי פרוייקט אינטרצ'יינג ומכון השלים לחקר ישראל), ניתן היה למצוא, כין היתר, א בע אנגילו, ראש סניף ניו־יורק של שבועון הדשת שיים", לורל שקלמורד, בעלת טור בעמור "זשת" של ה"לואיוויל קורייר ו'ורנל", מנדרה הבשם, עורכת בפועל של ה"טנסי אן", כרולין ווין, מהלה תחנת טלוויזיה של CBS בטאן־פרנציסקו

ישות בטלוניזירו

ושראלית (בצילום

עם חוים יבין; צילם

רוומים ישראלי).

- עושא חנשי

תוכניתה עם תוכנית הכוסר הגדולה של CBS ביום א', היא נשארה כדי להילחם על מעמרה. ואין כאן כל

סוב להיווכח שעלינו כיתה. לורל שקלפורד מלואיוויל הורתה: "הגעתי למעמדי גם תודות לפמיניום, ואני פמיניסטית, אלא שיותר איני נוסה לכתוב על ענייני נשים. אכל כאשר רנים בישיבת המערכת בנושאים כמו ענישת אנסים מראה הסבתא והיתר ההפלות – אני מנסה לשכנע את חברי לטפל בנושאים הללו. אין הם בהכרח הנושאים שלר". בוני אנג'לו מ"טיים" ציינה את ההתקרמות הרבה של נשים בכיסוי חרשות ועיצובן (ראה כיסוי מערכת הבחירות

המשתתפות ואת יציאתן מן הנטו של עיסוק בנושאים

נשיים מסורתיים בתקשורת של כית־משפחה – והדבר

נראה בעיניהן מובן מאליו. תמר גולן (מ"מעריב",

שהוומנה לכנס מפארים) עוסקת בכיסוי אירועים

בינלאומיים באירופה ובאפריקה, ברברה גוטירין

אחראית על מחלקת הביצוע בתחנת ABC במיאמי,

'על חן עורכת את יומן "השבוע" בליל שבת בטלוויזיה

הישראלית – כולן גשמעו כשייכות לרור אשר לא ידע

את קשיי הקירום בעבר של הנשים בתקשורת. והיה

בארה־ב). סוף סוף לוקחים אותנו ברציגות, סיכמה. אבל הנה כאה יעל חן הישראלית וכמעט הפכה את הקערה על פיה. אל סרנת הריון "נשים כתפקירי ניהול במריה" היא הגיעה הישר מן המאבקים שהיתה נאלצת לערוך, יחד עם חבריה בטלוויזיה, נגד מגבלות משירור שהטילה ההנהלה על כיסוי הועירה הפלשתינית באלויר. יעל חן כבשה את הקהל בסערה, כמו שאומרים, ברבריה הבוטים: "במחלקת החדשות עוברים אצלנו 65 איש, מהם ארבע נשים. כמשך 15 שנות עבודתי בטלוויזיה המצב אינו משתנה. הצטרפו אלינו רק 5-6 איש כך שנכנסו למין סטגנאציה. כמעט בלתי אפשרי להגיע אצלנו לעמדה סמכותית. המערכת בשלטת על ידי גברים, קיימה פוליטיוציה,

ואפשרות הקירום שלנו כמעט אינה קיימת". פריאות מן הקהל: אז מרוע אינך גלחמת? יעל תן משיבה באיינותות: "המכשול העיקרי שלי אינו היותי אשה, אלא הרפוטאציה הפוליטית שלי

הרורפת אחרי ככר שנים". בטון קרבי המשיכה חן לרחק בכנותה: "למרות שהייתי רוצה לקדם ענייני נשים לשורה הראשונה של

הריווח ביומך – זה בלתי אפשרי כמצב הגוכחי בארץ. כשאני מתכננת את היומך אני נותנת עדיפות לנושא הפוליםי, לנושא הבטחוני (בקושי מוצאת מקום לנושא חברתי. הנושא הראשון במעלה בעינינו הוא כיום המאבק על הרמוקרטיה, ועלינו לרווח על כך ביושר וכאומץ. אני מצטערת, אך מעמר האשה הוא לא הכי חשוב עתה, המציאות הישראלית תוקה מן המדעות שלנו. כאשר עלי להילחם כל השבוע על זכותי לפרסם חומך על הנושא המלשתיני – בסוף השבוע אין לי כוח

אלמנט פמיניסטי. פשוט – קריירה.

שכבר ככשה לעצמה מעמרז

הכעיות החברתיות הגדולות שלנו".

האין בכך משום הפניית גב לנשים מצידה של מי

"לא. אני מורגלת כטיעון הנ"ל אכל אני חושכת

בצד הדיאלוג ערכו המשתתפות סיורים בארץ,

בין המשתתפות עמרה להיות כלולה גם ברברה

נפגשו עם אישים מכל גווני הקשת הפוליטית. את

קולם אביטל, השגרירה החרשה היוצאת לפורטוגל,

בהן מוואשינגטון, מפיקת תוכנית היוקרה "פגוש את

העתונות" ב־CBS, אלא שברגע האחרון נאלצה

לוותר על הנסיעה: כאשר שמעה על הכוונה למזג את

פגשו לצהריים ביום עבודתה האתרון בירושלים.

ביושר על הנושא. שלא כאחרות איני רואה שזה ייפתר

בהררגה במרוצת עשר שנים. תחילה עלינו לפתור את

ם מודל החיסוי של נשות ארה"ב היא הנברת הראשונה שלהם, ואם השפי עת אורת החיים האמריקני שלהם, ואם השפי על אורח החיים הישראלי תמשיך להיות כפי שהיא כיום (רהיינו חוקה ער חוקה ברברת בוש (בצילום מאוד) - יש להגיח שימים של אי.פי.): לא מוסה קשים מצפים ליצרגי צבעי להיראות צעירה ולא

שיער, למנתחים פלאסטיים נלחמח בניל. ולמעצבי אופנה עילית. מאירך עשוייה דוגמתה של ברברה כוש, רעיית

הנשיא הנכחר באמריקה, לחזק את .יציבות היי המשפחה, להאריך את משך חיי הנישואים ולהנחית מכה על תרמיתה של "האשה החרשה", זו בעלח הקריירה העצמאית והלוחמת לשוויון. ברברה כוש, אשה נשואה במישרה מלאה מזה 45

שנה, אינה טורות להצעיר את מראה פניה הקמוטים ואינה לוחמת בעוברה שהיא נראית קשישה מבעלה ב־20 שנה. היא גילתה כי כאמצעים אחרים ניתן להיות מאושרת וכי מראה צעיר ושיער צבוע אינם ערוכה להרמוגיה משפחתית. מתכון האושר שלה הוא אי־התערכות בענייני הכעל, וטיפוח החלקה שלה. משהו סטייל תקופה אחרת, טרום 960, הירועה

בארה"ב כ"עשור האשה" או כ"מהפכה הנשית". כרברה בוש המפזרת סביבה נינוחות לא תיטע נחיתות כאף אשה בעלת מראה ביתי על גכול ההונחה העצמית. את הססטים שלה היא הרוויחה כיושר. ואני מצפה יום־יום למאמר החושפני הראשון שלה שישחף את הקוראים בפרטי תלאות חייה. אני מצפה מעתה כי התואר "פרצוף של סבתא" לא יהיה יותר תואר גנאי, כי נשים לא תחביישנה להיראות כמו האמא של הבעל. הרי אם כל זה עבר יפה אצל הגברת הראשונה של האומה האמריקנית - למה שזה לא יעבוד גם בשכיל האחרות.

או הסגנון החדש יהיה, ודאי – אל תחערכי כמה שאינו בתחום שלך, והתחום הוא מה שהיה התחום של המכתא שלף: הבית והילדים והנכרים. והעיקר - היי נינוחה ואל תרוצי אתרי סריירה וכן להופעה החיצונית: לבשי בגרים תכליחיים, לא יקרים, הקרישי לאיפור היומי חצי רקה, אל תבובוי זמן וממרן על צביעת שיער חשיכה שלך. במקום זה: היי חברה של בעלך. אירז נו, באמת כאן לא ניתנת הרצאה רבת היקף ואוניברסלית על הדרכים לשיפור חיי הנישואיםן, כאן מרוכר בהשלכות חיי הגכרת הראשונה על חייהן של הגברת זילברברג או כהן מתליאכיב.

43 KIDEDIO

建成设计设定 排除 表

אסטרולוגיה

כנסת ישראל – דיוקן אסטרולוגי

האיפיונים שלה, ואין האחת דומה לפורמתה. ממשלה עולה וממשלה יורדת – אך הכנסת לעולם נשארת. לכנסת, כמו לכל מוסר או גוף ציבורי (וכמו לכל מדינה) – אופי משלה, הנקכע על פי תאריך ושעת "לידתה". למרות שקיימת כה תחלופת אנשים מתמרת, היא תשמור על אופיה הכסיסי והייחודי כל עוד תמשיך תתקיים. מכחינה אסטרולוגית, ניתן להתייחס למפת "לידתה" של הכנסת (סרי: הסמתה) כאל הורוסקופ אישיותו של ארם פרטי. רציתי לנתח את הורוסקום הכנסת, אך כרי לא לחטוא כחומר אובייקטיביות מסרתי את תאריך הסמתה לאסטרולוגית אחרת מכלי לגלות לה מי ה"רמות" שמסתתרת מאחורי התאריך. את הערותיה

"טיפוס מסכןו מלא קונפליקטים פנימיים. סובל מפיצול אישיות, כאילו צד אחד שבתוכו מתנגד לצד השני... כאילו יד ימיו נאבסת כשמאל. הוא כעל אורינטציה חברתית חוקה ויוצא מכליו כרי לשאת חו. מנסה להיות בסרר. לעמור בהתחייבויותיו ולעשות מה שצריך. למרכה הצער, הוא לא תמיר מצליה משום שסרר ואחריות אינם החלק החזק כיותר באופיו. הם חלק מהצגה גרולה שנוערה להרשים את הזולת. יתכן שמדי פעם הוא 'מתלכש' על נושא זה או אחר באחריות או כמסירות פנאטית, אך לגכי נושאים אתרים המלהיבים אותו פחות הוא מסוגל לפרוק עול

"במהותו הוא 'בנוי' למתן שרות; אכל במקום להשלים עם עוברה זו, הוא מפתח עליונות מוסרית מווייפת סלפעמים גובלת בקנאות ובהתנהגות אינפנטילית. הוא נמצא ב'אגו טריפ' מתמיר ומבקר ומשמיץ אתרים כלי הרף, כטענה שטוכת הזולת לנגר עיניו. הוא גם מלא כרימון אידאלים אנושיים נשגכים, אך למעשה, האדם כפרט, רגשותיו ורעותיו – לא מעניינים אותו. הוא מוקסם מרעיון הצרק, האכירות והאחווה – בתנאי שאחרים יממשו אותם. הוא תומך אולי בגלל היחסים הקשים עם האם, ניכר אצל בעל נלהכ בעקרונות הדמוקרטיה - כתנאי שכולם יעשו

לפרקים הוא עלול לגלוש לאלימות מילולית של "שורש בעייתו של ה'איש' - כבית הוריו. האווירה בבית – עכורה. ההורים במצב קשה, אם מבחינה כלכלית ואם מבחינת מתחים ומריכות. הם מפעילים עליו לחץ משום שיש להם ציפיות גבוהות במלחמותיו הקטנות וכנסיונות הסרק שלו לשאת חן ממנו. מצד שני – הם לא כל כך אוהבים ומעריכים

יש לו 'פה גדול' ואוי למי שמרגיו אותו. הוא נהנה

מעצם הווכחנות וזקוק לקהל שיהנה משנינותו.

'יתכז שהאלימות הפנימית והמילולית שבעל המפה האסטרולוגית הזו לוקה בה, מקורה באווירה האלימה ככית הוריו. יש לו אב אינטליגנטי אבל קיצוני, פנאטי ואנטי־רמוקרטי, העושה תמיד את רצונו, מכלי להתחשב בחוקי הכית ובצרכי שאר כני המשפחה. האם, לעומת זאת, שונה לחלוטין: היא סגורה, עצורה ומרוכאת, ומזרימה את כל כוחותיה למאבק הקיומי. משום כך היא גם נוקשה, ביקורתית וממורמרת, ומתקשה להעניק אהבה. יתכן שההורים התגרשו, או שהתחוללה טרגדיה כבית. מכל מקום. המפה עיוות כיחסו לנשים – חרדה או כעם כלפי המין הנשי בכלל והפגנת שוכניום גברי מובהק. על כן יש

רות אלי

LOVELINE TXIT

מסוגל לקיים שום קשר לאורך זמן.

גלויים וסמויים ושערוריות מזיקות.

אולי עור אפשר להציל אצלו משהו..."

מולידיו" – כאלה יהיו גם פניו.

פרנסה וכדומה).

לא מן הנמנע שכעל המפה התפרסם באיושהו"

אופן – אך לא בהכרח לטובה. בפרסום שלו דבק שמץ

של שערוריה (האם הוא עוסק בעבודה ציבורית כל

שהיא?). אם כן, חבל, כי יש לו מעוף ואינטליגנציה

ואפילו רצון טוב; אך תכונות אלה כמעט אינן ניכרות

בהתנהגותו. הוא עסוק מדי בעצמו, בפנסזיות שלו,

בררכים הלא נכונות. התוצאה: רחייה חברתית, אויבים

למעשה, גם בעניין זה בא לירי ביטוי הפיצול

'חבל על האיש הזהו רווקא יש לו פוטנציאל.

עד כאן דברי האסטרולוגית על הריוסן המצטייר

כמו כן, לא מקובלת עלי המלצתה כדבר טיפול

פסיכולוגי לבעל המפה, שכן לדעתי 'הוא" קשור

ל'הוריר' בטבורו, וכל עוד תשרור אווירת מצוקה,

אלימות, כיקורת, שררה ופנאטיות ככית "הוריו

מתוך מפת "לידתה" של הכנסת. השמטחי מתוך

הניתוח נושאים מספר (כמו נטיותיו הרומנטיות והתייחסותו המינית של ה"ילור", יחסו לילדיו, ענייני

כתוצאה מכך, הוא אינו זוכה לחיבה ולהערכה שהוא בפרס. הוא מאשים ומבקר, בועט ומתפרפר, צועק

זקוק להן. עם כל התודעה החברתית שלו, הוא אינו ודורש. אין פלא שהוא אינו מצליח לממש את האידאל

יודע להסתרר עם תברה, ומעדיף לרבר, לא להקשיב. השיתופי שלו. נשואיו יסתיימו בפרידה. האיש אינו

לתלחתה מוצלחת בקמטים לשחזור נעורי העור – זונה להצלחה היסטרית בשוויצריה – הצרה היא שתא עצמו אינו יורע מה היא רוצה! לו בעייה חמורה עם שותפויות בכלל ועם נישואים ולמחסור בישראל.

מרויסקה חלאבין, מדען היופי הישראלי, מגיב על שאלות בדבר המחור הפתאומי במוצרי סדרת LOVELINE מתוצרת "חלאבין קוסמטיקה": "השוויצריות פשוט תמו לנו את הכל והן רוצות עוד", נומביר מר חלאכין את המחסור

הניקוש וינק בשוויץ לשיאים הושים, שאילצו את "חלאכין קוסמטיקה" לשגר משלוחים דחופים ליינוא, כולל עבודה במשמרות נוספות, וכמויות אלה כאו על חשבון

> שורש הג'ינסנג הסיני שנונה "שורש החיים" ומיוחסות לו סגולות מרפא רבות.

הסדרה, ומי אינה רוצה להעלים קמטים ולהחזיר לעור את בעוריו: בסדרת LOVE LINE מוצרים לטיפול מקיף: מי פנים לכל סוגי העור, חלב פנים, קרמי לחות, קולגן, הזנת לילה, קרם קומפלקס, קרם לניקוי עמוק, קרם עיניים, קרם צוואר, קרם גוף, קרם ידיים ושמפו נגד קשקשים ולמניעת נשירה. כשוויץ נמכרת כל הסדרה אר ורק בבתי המרקחת, לאור תכונותיה הרפואיות; בישראל, מבטיח מר

השוק המקומי, כדי לשמור ולייצב

שוק ייצוא חשוב - שהפך בימים אלה

לנקודת הפצה לאירופה המערבית.

הכיקוש הגיע לרמה גבוהה כיותר,

כיוון שיותר ויותר נשים מגלות על

עורן את התכונות המופלאות של

א. גילור

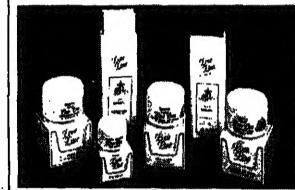
חלאבין, נוכל בקרוב מאוד למצוא שוב מלאי מספיק גם עבור האשה הישראלית.

הטכנולוגיה של מעבדות חלאבין והיכולת המדעית המאפיינת מפעל זה – הניבה סדרה מושלמת, אשר השוויצרים, הקפדניים ביותר בעולם כנושאי איכות, עדיין המומים מהתוצאות המהירות והממשיות המושגות ע"י השמוש במוצרי הסדרה. אחרי שבדיקות מחמירות וקבוצות ניסוי הוכיחו מעל לכל ספק, את הצטיינותה של סדרה ייחודית זו, נכנס שיווק הסדרה להילור גבוה, שמלווה במטע פרסום גדול

המודעה ש"חשבה" את סדרת LOVE LINE מהשוק הישראלי ושוברת שיאי מכירה בבתי המרכחת של שוויע.

Ginseng jetzt auch in der Kosmetik

זוו פרסומי

תחזית לשבוע שבין 25 בנובמבר ל־1 בדצמבר

21 ביוני עד 22 ביוליו

(צב ביולי עד 22 באוגוסט)

(22 בדצמבר עד 19 בתואר) אתם נוטים עכשיו לחתייאש בעניין פרן. (21 במארט עד 19 באפריל) ייקט מסויים בעבורת, אך אם תפנינו אום. ייתכן שתוטעו השבוע בשל דברימה ייתכן שאתם מתאמצים יותר מדי לפתור כם. בעיח משפחתית עלולה לחעסיק אתכם השבוע. ביווסים קרובים כראי

בטיפול בילדים.

הרומנטיקה מורחת עכשיו, אך נסו לחימר (20 באפריל עד 20 במאי) נע מאנשים המכובוים את זמוכם ומפעילי אך שתוכלו לתשתכר עכשיו יפה בעבו־ ויות הברתיות שחמיות. בתחום תעבודה, דה, אין זה זמן טוב למעוררות פינוסית אל תאיצו בפרוויקט מסויים – חקפידו על בעניינים חדשים. לא כל מה שתשמעו

(19 בפברואר עד 20 במארט) (21 במאי עד 20 ביווי) יש לכם הובה מה לומר, אכל עכשיו חשבוע תחקשו להשינ החקדמות בפרו" חשבוע תצטוכו לנהוג טאקט ביחסיכם חשוב יוחר לרעת לתקשיב: רסנו נטיח ייקטים מסויימים. נטיה לווכתנות עלולה עם חברים ועם שותפים. רוימנעו ממריבות להתפרץ לדברי אחרים, או לשנות את להעכיר על מפגשים חברתיים. לעומת בענייני כספים. בתחום הקריירה מושגת מוד על אורח רוח בינתיים. ידיד נוטה בי תנושא. בתחום הדומנטי, ופו לא ללחוץ זאת, בני משמחת יסבו לכם אושר. אתם בימים אלה תתקדמות יפת. במישור החד מים אלה לתפכפכות. זמן זמן טוב לתשק־ יותר מדי. אין זו תקופה טובה לעסקות עשויים לקבל עצה חשובה תקשורה ברתי אהם בולטים מאוד ומותירים רושם עות בודל"ן ולביצוע שיפוצים בכית.

שיפוט מוטעה. עניין משפחהי ייפחר בצו" עם הממונים עליכם הצטרכו לנהוג כזהי־

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) הקסם האישי שלכם תופך אתכם למסמר המסיכת, אר מישהו שתדברו איתו ינסח עכשיו, ואתם עלולים להבין דברים בצו" שעה – תפתרון יבוא מאליו. זה זמן טוב השורות. בין שותפים שוררת עכשיו הר־ רח שנויה. בתחום חקריירה, חישמרו מפני לפעילויות בחיק המשפחה, אך בשיחות מוזיה. זה זמן טוב לביקור אצל קרובי

(23 בארגוסט עד 22 בספטמבר)

בתחום העסקים צפויה עכשיו התקדמות.

למרות בעיות מסויימות. יהיה עליכם לש־

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) לא מומלץ עכשיו לוסות לגיים כספים ההחום החברתי יסב לכם בימים אלה תנ' אנשים שתיצרו איחם קשד עלולים לא אה רבה, אך אחד מחבריכם עלול להוות לקיים הבטחות. הקפידו חשבוע להיעוות מיטוד. בערבים אתם נוטים להיות חסרי להזמנות לאירועים ושימו דגש מיוחד על יסודיות וחקדישו לכך תשומה לב מיוחד בימים אלה נכון – מישהו פועל מאחורי מנוחה. נטו למצוא מודקן יצירתי למרצכם הלבוש, אתם מיטיבים לבטא את דעותיי הקלעים. הקשר בין בנייוג הולך ומעמיק. חרב. החמקדו בביצוע משימות שדחיתם, כם עכשיו.

מבט לשנות התשעים מאת: אמנון נויבך אכרים צדקה אסף רזין.

ראשון של קבוצת כלכלנים להציע תוכנית כככליוג נולת מתוך כוונה שתאומץ ע"י הממשלה ותצעיד את המשק קדימה,

הספר מיועד לכל המתעניין בבעיות המשק, הכלכלה

מחזיקי כרטיטי אשראי ויזה וישראכרט יכולים להזמין .03-7528798 ^{בטלפו}ן

עירים מבית טוב - ספרית מעריב

הוביע! חדשו צמיחה כלכלית מבט לשנות התשעים אמטן מיבר אמרים צרקה אמר רדין צמיחה כלכלית שפרות מעריב

רח' החלונן 3 רמת־ען 52522

מצ"ב המחאה ע"ט 15.00 ש"רו ענור צטיחה כלכלית - מנט לשנות התשעים.

25 בנובנמבר 1988 מ"ז בבסלו חשמ"מ נליון 363 עריכה בת דורה בר עריכה וראפיח חוה עילס.

בַּית הַּחֲלוֹמוֹת

עוֹבְרָים הָמְבָקָרִים בָּאֲרַוּרִים שְּקַדָּרוּ לְפִי וְוְשְּׁאַים מָאַנָּדוֹת הַיְלְדִים – שִּלְנִיָּה יְלֶדֵים רַבִּים תוֹלמִים לָצוּר בְּבָיִת בְּמוֹ ןשְבְעַת הַנַּמְּדִים, כִּבְּה אֲדְמְה ועוד. נַּבְּיִים בַּאַנַדות, בּוֹ תַנַּמָדִים תַּטוֹכִים עוֹשָּׁים כָּל עֲשֹּוּיִים עֵץ מַפְּעִילִים כְּלֵי־עֲבוֹדָה שונִים מֶלֶאבָה. אֲבָל רַק מְעַפִּים וּוֹכְרִים אָתוּ בְּכָל הָאָתָרִים – מֵשְאַבוֹת. מַסְנַּרִיָּת, נַנְּרִיֶּה, חַלומות הַיִּלָדוּת בְּשְׁמְּתְבַּנְּרִים וִיכוֹלִים עבודות־בּנְיַן וְעוּד. לְחַגְשִים אוֹתָם. אַחַד הָמְּעָשִים הָיָה אִיש מַר הָאנִיס בְּנֶת אָת הַבּל בְּמוֹ יַדַיוּ שֶׁתַי בָּאִי וָאנְקוֹבֶר, לֹא הַרְתַק מִן הְעִיר וּבָהַרְטַחֶלֶה הַּתְּפֵּוּן רַק לְנוּר עִם מִשְׁפַּּחְתּוּ הַקָּנְדִית בְּשָם זָח, לְחוֹף הָאוֹקְיָנוֹס הַשְּׁקַט. בָּבֶּוּקוֹם תַחֲלוֹמי, הַנְּשְקָף עֵל הְאוֹקְיָנוֹס. בָּאִי הַיָּבֶּה, שָאַלָיו מַנִּיעִים בְּמַעְבּרֶרת, יַש אָבָל עַד מְהַרָּת הַתַּלוּ הַשְּׁבַנִים לְבַקּש בַּמָה וְכַמָּה מְקּוֹמוֹת שָּשְׁוִים בִּקּוּר: הְעִיר רְשֹּאַת לְבָקָּר, אַתַר־כָּוּ חָבִיאוּ קְרוֹבִים ַיקטוֹדְיָה וְ"גָנֵי בּוֹצַיְרְט" הַם הַמְּבָּרְסְמִים וִידִידִים. נָם רְשֻׁיוֹת חַתַּיְרוֹת בָּאִי בִּקְשוּ בְּיוֹתַנר. אֲבָל לִילָדִים הֲכִי בִּדְאי לְבַקּוֹר לִפְּתֹתַ אָת הָמֶּקוֹם לִנְצִי הֲמוֹנֵי הַתַּיִּרִים הַפּוֹקַדִית אָת "וָנֵי בּ'וֹצֶ'רְט" הַשּׁוֹכְנִים רַק ESTATE FABLE COTTAGE עֶשֶּׁר דַּקּוֹת וְסִיעָה מְ"קּוֹטֶג' וְאַגְּדוֹת". מִר בְּפַארָק יָרֹק, בַּין עַצִּים נְּבוֹהִים, מִדְשְאוֹת הָארִיס נָעֻנֶה לָבָּקְשוֹת, אֲכָל כְּשָרָאָה שְּאָבְדָה לוֹ חַפְּרֶטִיוּת, עֶבַר לְנוּר בְּמֶקוֹם אָתַר וְתָאָתָר נִשְּאַר פָּתוּחַ רַק לְתַיָּרִים.

ישְלַל בַּרְחִים, בָּנָה אִיש עִשִּיר שְשְׁבוּ הַארִיס בַּוִת פָּטוּ וַזְבָּתִּים חַמְּצְיָרִים בְּסִמְרֵי אַנָּדוֹת וּבְּסִרְטֵי ווֹלְט דִּיסְנִי. בַּיִת נְבוּוּך, עם נַפּות וּפְּתָתוִים מִעֻנָּלִים, בְּדִיוּק בַּמִּדּות אַצְרִיף אָדָם מִבְנָּר פְדֵי לְהַתְּנוֹעַעַ, בְּלִי

לוחץ לי

אַנְּי בְּּבֶר בְּכְּנְוּה ה' וַעֻּדְיוֹן מִיְעִיבָה לְמְעָמִים

בַּלַילות. אָתְ בּוֹחֶבָת שָחַוּוֹשָּׁא מְחָרִיעַ לָּןּ

מאד וָאַרְּו נִבְּנְעַת מִשְּׁיוּלִים אָרְכִּים וּמְלִּינָה

כְּמוּנִץ לַבָּנִת. בְּנָילַךְ תַּרְטָבֶה אִינְה דְבְּר דְנָיל

ויש לְטַפָּל בָּח בְּעָוְרָת מוּנְתְחָת. פְּנִי לִיוֹעֲצֵת

81323lg 46

ביתיהספר ובקשו אותה בי תפנה אותף

בָּתְבָת וְצִלְמָה: תְּתִּלְה

וְיַלֶּתוֹת וְתַקְרוֹת גְּבוֹהוֹת. לְאוֹרָן: הַשְּּבִילִים

, נסד עם מזרקה אחת הפינות באתר

לָפָּסִיכוֹלוֹג בְּבֶית־הַסֲמָר, אוֹ בַּקשִי מהַהוּ רים כּי יַבְּנוּ אוֹתֶדּ לְיִשׁץ בְּסִיכוֹלוֹנִי בְּאֹפֵן פָּרְעִי. הַיּנִם קּיְמִים פַּם אְמְצְעִי־עַזְר לְנִמִילָה קמו קידין חשמילי אַלְיו תַּנִיעוּ דְּרְדְּ פּקיבו לוג. וְיָמָח שְׁעָה אַחַת קּדְּםוּ

לַבָּנוֹת הַפַּקוֹנְיּוֹת

אַתַן שואַלות אוֹתִי כֵּיצֶד בָּאִים יַלְדִים לָעוֹלָם וָאֵין וָה הַפְּקוֹם לְעָנוֹת לִשְאַלָּת זוּ. ישנם ספרים העוסקים בוושא, במו "תי" נוק נוא לְשלֶם" שְנְּתֵן לִשְאל אוֹרְום בּסְבְרַ" יות. כְּמוֹ־כָן פָּנוּ אָל אֲחוֹת בִּיות־חַטַפְר וּבָק־ שוּ מִמֶּנָּת הָסְבָּר וְהַדְּרְכָּת – הָא תִּשְּׁמָת

בזוקה, מחליפה

הבזוקה הכמעט וצחית משנה את פניה. דורות רבים נדלו על המסטיק חמצחיק עם בווקה ג'ו וחכורתו ועם אותן בדיחות ועתידות, שגם אם לא מאמינים להן, הם עושים משהו. 30 שנה מלאו לבזוקה

ילדים ומכוגרים. גם העתידות, החוורות

"כווטי נפלת לבור הביוב הזוונ". לרגל האירוע התליטה תברת "עלית", "לא רק סללו את הכביש סביבי" המייצרת את המסטיק בארץ, לחדש סוף אז שתהיה לכולנו בזוקה נעימה. סוף את הבדיחות, שליוו כל כך הרבה

חדשה: "הצילו".

סוכר באמבט מלא מיםנו

מקומן ל"הידעתו".

על עצמן וכמה כבר אפשד לשמוע שצפויה לנו הצלחה) עומדות לפנות את

הידעת, כי יש פרפרים בעלי חוש־טעם ט

חד, עד שהם מצליחים לגלות תמיסת

סוכר דלילה ביותר: תמיסה של כפית

ולטיום איך אפשר בלי בדיחת בזוקה

עופר פטרסבורו

WIL BY AUK AN בדיאונן

שעוני-הכים הראשונים היו כה גרולים וכבדים, עד שמשרת מיוחר היה חייכ לשאת אותם ככל אשר ילך אדונם ו

לַשְלשָה כָּלֶבִים שְנִגָּשוּ וְחַרִיםוּ אָת הָרְגָל

לְיַדָּה", הִיא נָם נֵּרֶכֶּה לְכֶלֶב אָחַר לְּחִוּתְפָּרֵץ

- בְּזַעַם כְּנָגֶד נְבִירָתּוֹ וְלַנְשׁוֹ אוֹתָה, וּלְבַפּוֹוּ

אָל הָעַפּּרּד וְסְבַל בְּחוֹצְאָה מִבָּּדּ וְעֲוּוּעַ

לְמִישְהוּ בְּשֶׁעָה מְסָיָמֵת וּלְהוֹדִיעַ לְנוּ עַל

בָּצוּעַ הַחִּתְקַשְּׁרוּת זְכָּון־מָה לָאָנִי־בוֹ. נוּכָּל

לְבַקַשׁ כִּון הַשְּׁלָמון, בְּפָּושׁ מְנוּו פִּינוּ, לְאַפְשֵׁר

לָנוּ מִּינוֹע בְּלִי צַּנְלוּ בְּשִׁמוּשׁ בַּיְּדְ לְנַנְוֹלְעָת

וְשֶאֶת קוֹלוֹ נוּכָל לִשְׁבוֹעַ, אִם וְדְצָּה, נַּם עַד

להורות לְשָלְפוּן לְהַנְמִיךּ אוֹ לְהַנְבְּיהַ אֶת

עָצְמָת הָרְמְקוּל, הַּוֹּן בְּדֵי שִׁיחָח. נוּכַל נַּם

לְבַקשׁ מִנְּעוּ לְתִּנְקַשְּׁר לְמִישָּׁה וּלְחוֹדִיעַ

עַּאָלָשוֹן עַבְּעַנַּעַם עַנָּנִו יִרְיָה, קָּרוֹב לְנַדְאי

לָנוּ רָק לְאַחַר שְעָנוּ כִוּן הָאֵד הָשִּׁנִיּ.

ַ עַמּלְטוּן כֹּוֹלִטְּלוּן נִיפּׁמָרוּ בְּחַנְּף נַמּּלְטוּן תַּמִּׁטְנַלְּנִר לְאָז יִבְּבֹּת תַּמּוֹךְ נַפּּנְּיֹת כִּוֹ

לְמָרָחָק שָל עֲשְּׂרָה מָטְרִים. נוּכֵל נִּם

הַפְּעוֹרָה אָף תִבְּרִיתָה שוֹטֵר־חוֹקַר שַׁהִתְקַרַב

רוני לֶרְנֶר

מְנוֹרָה מַמְזַרִית

נונתירווב בישוב ונרוק שְבִּסְקוֹטְלֵנְד 'נוֹקֶבֶת" הָּאָוֹרָחִים בִּלְתִּי־רְצוּיִים. מִסְתַּבֵּר, שְעַפּוּד הַפְּנוֹרָת נוֹשָא מְטְעֶן הַשְּמֵלִי לא־נָּדוֹל, וְהַדֶּבָר פּוֹרָם לְתוֹפָעוֹת "מְעַנְיְנוֹת' בַּמְיֻתָד. בְּדָרָךְ זוֹ בָּרְמָת הַמְּנוֹרָה הָלֶם

אָת קוֹלוֹ שָל הַדּוֹבֵר אָל הַשֶּׁלְמוֹן וְתַעַבִּיר

אָת הַנָּרנונִים שָהָעֶבְרוּ בַּדְּבּוּר, אֶל הָפָּתְשַׁבּ הַּמָּחְשַב, עֵל פִּי חַנְּתוּנִים שְקַבֵּל, יְאַבַּור אָת מְקפָּר תַשֶּׁלְפוֹן וְיוֹתִיְגוֹי. וְאוּלָם הַשִּּיהָה הַשָּלָפוֹנִיוו בְּשְלְעַצְבָה לֹא תִּהְנֶת הַדְּבָר חָיָחִיד שְיוּכָל הַשְּׁלָשׁן הַשְּׁפְּלָא הַוָּה לְבַצָּעַ עַל־יָדִי פְּנִיָּה אַלִּיו בְּדְבּוּר אָפָשֶׁר יִהְיָה לְהוֹרוֹת לוֹ, בְּדַבּוּר, לְהִתְקַשְּׁר

דַּבַּר אָל הַשָּׁלֶפוֹן

אָם תִּרְצָה לְטַלְבֵּן בָּעְתַיד לְחָבֵר שְּלְוּ לא יִחְיָה צֹרֶךְ שְּתְּחַיַּג אָת מִסְפָּר הַשְּלָפוֹן שְלוּ בְּעַצְמָדּ. חוֹער מִזְּח – אַפִּלוּ לא הַצְּטְרַף לומר אָת מִסְבּּר תַּשְּלָפוֹן שְעוֹ. בְּעָצָם, כְּל ַםָה שָּׁתִּצְטָרַף לַעֲשׁוֹת הוּא לוֹמֵר לְשַׁלָּפוּן, בָּדְבּוֹר, אָת שְׁמוֹ הַמָּלָא שָל חֲבַרְף. הַשְּׁלְּחוֹן לְּבֶר יַעֲשֶׁת אָת כָּל הַשְּׁאֶר – יִמְצְא אָת בּשְׁבִילְהּ וְיוֹדַיעַ לְּךְּ אִם הַשָּׁלְפוֹן בְּעַבְּר הַשָּׁנִי מְצַלְצֵל אוֹ שְהוּא הְפוּס וְכוּ'. כָּל שיחה טַלְּשׁנִית חוּכָל לְהְתַבַּצֵעַ עַל־יַדִי דְּבוּר אֶל וַוְטְּלְפוּן.

בְּשְּׁמֵּישׁ בְּבָר תּוֹךְ חֲבָשׁ־עָשְׁרָה הַשְּׁנִים חַקּלְשׁוְ הַפָּמְלָא הַנָּח יִתְאַמְשַר חודות לְמַעֵּרְכָת מְיָחָדָת לִקְלִיעָת דִּבּוּר שְּהָהַיַת מָתִקנֶת בְּחוֹף הַשְּׁלָפוֹן וְהוֹדוֹת לְמָחְשַׁב משַׁכְלֶל מָאֹד שְיֻתַקן גִּם הוּא בּתוּוּ ּחָטֶלְפוֹן. מְעַרֶכָּת קַלִיטַת חָדְבּוּר "תִּשְׁמִע"

ַהָבָּאור. אֲנִי בָּטוּהַ שֶּאַתָּם הִּתְרַנְּלוּ אַלָּיו מַתַּר מִשְּׁאַתָּם חושְבִים וַאֲנִי כְּבֶּר רוֹאָח אָת הַתִּיוּנְי תַּבְשַעְשָע הַנָּיַרוּתָ עָל פְּנֵיכָבוּ פְּשְׂתִּנְכְרוּ פִּיצִר הָיָה שֲלַיכָם לְּחָיֵנ שְּׁעֵם בְּמּ יַדיכָם אָת מִסְפַּר הַשֶּׁלֶפוּן הַמְבֻּקְשׁ.

יורם אורעד

מַלְבֹּדֶת לְתִיקְנִים

סָאפּוֹ קוֹסָמֶת שֶל צְלִילִים

לְלָאפּוֹ בְּתַוֹּלֶוּךְתָּה שִּׁבְעָה וַנְּנִים שְׁהַם

מָנּוִיקּאַים מְעַלִּים, כָּל נַגָּן הוּא אָפְּן עַל

בַּבֶּה בַּלִים וְבֶל הַשִּּבְעָה בְּיַחֵד עִם סָאמּוּ

סָאפּוֹ שָׁרָה בְּּוֹזְמֵשׁ שָּׁפּוֹת: צָּרְמָּתִית,

עַרְבִּית, סְפֶּרְדִית, אַנְגְּלִית וְעִבְּרִית.

מָצְלִיחִים לְהַלְהִיב אֶת הַשּוֹמְעִים עַד בְּדֵי

בְּשָׁהַנָּנִים לְבוּשִים בִּבְנֻדִים סַקְּמּוְיִים שָל

בָּל עָם שָהַשִּׁיר מִשְּׁתִּידַ אַלָּיו, הַם יוצרים

לְהוֹמֶעָתָה שֶׁל סָאפוֹ עַל הַבָּמָה אָמְשְׁר לְתַת

תַּאוּרִים שוֹנִים: זַמְּרָת דִּיסְקוֹ, רוֹק עַמְמִי,

בַּה שָּׁיִלֶדִים וְלֹעַר וּמְבָנָרִים כָּל כָּדְ אוֹהֲבִים,

אוֹ הַהַּנְגָּה הַגָּדוֹלָה שֶל סָאפוֹ עִם שְבְעַת

פִּי בָּאֲמָת מִי שְׂרָאָה וְשְׁמַע אָת שְׁמוֹנֵת

קרנָבָל נִפְּלָא שֶל מּוּזִיקָה בֵּינְלְאָמִית.

לַטּוֹבָה בִּיוֹתַר.

קנִיצָה מִכּּסָאוֹתִיהָם.

הַקּוֹסְמִים.

התוכל

למצוא

10 שגיאות

המסתתרות

בתמונה?

פְּמָאְתוֹ אִינוֹ מְפַּתִּד. נִנְעָל, שוֹנָא הִּיקּוִים

מִי שָאוֹהָב אָת הָזָּמֶּרֶת עָפָּרָה חָזָה בְּוַדָּאי עד הַּוֹם תָּם הַצְּלִירוּוּ לֶעְנוֹר בִּבְּנִי כָּל יאהָב גָם אָת סָאפוֹ . שְתַיהָן דּומוֹת הַן אָסָנִייִ שְּהָמָנָא לְהַשְּמִיד אוֹתָם. אולם אָסָטוְלִי בְּשָׁם בֵּרֵג נִיבְּרִים הָמָצִיא מַלְבּרַת בְּשִירָה, וְהַן עֵל הַבְּמָה. סָאפוֹ שְהִיא יְלִידָת כָּנוֹזְקוֹ הִנְּרָח לְצְרְפָת אָלְשָׁוֹנִית וְזֶרְשָׁה וְהוּא טוֹעַן, כִּי אַרְ ּ תִּיקָן לוּו יָצָא כִּבְּנֶנָה תִּי. בְּנִיל 15 וְהַיּוֹם נָחָשְׁבָת לָאַחַת מְוַפָּחת שִירַי עַם מָהַשוֹבוֹת בָּעוֹלְם, וּבְצְּרָאַת

ו קַּוּשָה שְּטוּחָה הַשְּּכִילָה טִבְּלִית כְּזוֹן לָפָּשׁן אָת הַּתָּוֶדְק בְּנִירְנה. כַּאָשְיר הרא נִכְנְט לָּבָּאָתוֹ, מּנְעִים חָחַיִשְנִים שָלוֹ. אֵלוּ שְנֵי הַחַנִּים הָיוֹצְאִים מַראשו, בְּלוּחִית משל אינו נעל לבנים אלם בּאַניים וליו נספר מַפָּלַ חַשְּׁמִלִּי הַוֹרוֹדֵיג אוֹרונו.

מַּחָה קל הַפַּלְכִּדְת אָרָן 5 שַנִים וּבַּיִדְעָנִים מוינוסיטת קוינסלגד שבאוסטרליה מַקּ אֹוְוָה וְאִפְּירוּ שָהִיא יָעִילה וְגַם אווה באבניו לבני אדם. וֹצֵיס, קּהָקִּים הָבְּרָה לִיצוּר הַפַּּלְכּוּ דות, אָר פִּי הַאַ מְּתְבָּוּן לִשְנָק אָת הַמְצָאָתוּ נל לַּתַּלָּם וְנִיצָּבָא הָאֲמֵרִיקָאִי כִּבָּר מוערן בקורה.

לשתעשעים

במילים

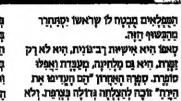
, הפחרים יונרל מחשוב כיס

הרי לפניכם

למילים אשר

הגדרות

רָחַל שִי

דַּי בָּזֹאת, חֲרֵי שָׁהִיא נַּם מְדִינְאִית וְעָוְרָה רַבּוֹת בֶּבְּתִירוֹת חָאַחָרוֹנוֹת לָנְשִּׁיאוּת בַּנְאוּמִים מַלָּהִיבִים לְטוֹבָת הַנְּשִׁיא מִיטְרָן וְתָפְסָה פּוֹתָרוֹת עֲלָק בְּעִתּוֹנוּת וּבִשְּלָוִיוְיָה. הַאם לְסָאפוּ יַש שַם בַּינְלְאָמִי. הִיא חְוֹפִיעָה בְּארה"ב, בְּקַנְדָה, בְּטְקַנְדִּינִבְיָה,

וּנְאַפְּרִיקָה ַוּבְיַבָּן, שְם הִיא מְדֹרְנְת רָאשוֹנְה בְּסָלֵם מְכִירוֹת הַתַּקְלִיטִים בְּצְרְפָתִית. עַד הַיּוֹם הִיא הַפִּיקָה כְּבֶר שְשָׁה אָלְבּוֹמִים. בְּסוֹף הַתֹּדֶש סְאפּוֹ וְלְהַקְתָה יָבוֹאוּ לְכָאוֹ

וַמְבָּאוֹ יִפְעוּ לִייָרַדּן. בַּשְ סָאמּו עַל חַבָּטָה וְתִקּה אָתְכָם לְסִיּוּר אִתְּה" מָבְטָּח לָשׁוֹמְעִים שְמִפִּוִדְבָר סְהָרָה וְעַד לְמָקְסִיקוּ הָרחוֹקָה לא תַּתְּמִיצו שוּם מַנְנִינָה מָלְהִיבָה.

שמואל אוליצקי

לפניכם הגדרות למילים אשר אם תוסיפו בראשן את האות ת' תקבלו מלה חדשה שגם הגדרתה

2. בַּית חַצּאון – הַפּוֹפִיעַ לְעָהַים קְרוֹבוֹת. 3. צָבֶע וַזְאַדְמָה – גְּבוּל קו מַפְּרִיד פָּין שְׁתִּי

4. מַאַכָּל לְמָסָת – צִיוּן דְּרָדְ. 5. בָּן הַנְּכָד – בּע"ח טוֹרַף הָשִּיָּךְ לְמִשְּבַּתַת 6. עשוי לַעֲשות מַשָּׁהוּ רֵע – מַעֲשַּׁה

ז. נְמְצָא בְּעִין – כִּפוּי וּמָגַן לְחַלוּן.

של ישראל. 9. פרח נפוץ. 10. מחילות מסתימות ביון.

ו. ארץ ישראל. 2.דף נייר בדול. 3.התר לנסוע בכלי רכב למשל. 4.מספר גדול.

.7. איש זרוע תנקפן. 6. נמצא למעלה. 7.

לפני הלידה. 8.ראש ממשלתה הראשון

פתרונות וא לשלוח ל'מעריב לילדים' ח.ד 20044 ח'א מונים בתנדלה מיום: 14.10.88 מצא את המילים לפי טופן: אפרת מור רחוב הארוים 7 קריית ביאליק 27000 זכחה בסמ נירים צבשוי

בין הפוחרים יוגרל מחשב כיס מימי

ווינחקאות מלפפון פרק 17 כחב וצייר אורי פינק

47 Binedio